

رہ ماہنامہ

سہنگر حسن نجم

پدمه زانامه

نووسینی: سه نگر چه سه ن نه جم

مافی له چاپدانه وهی پاریزراوه بۆ نووسینگهی ته فسیر
چاپی به کهم ۲۰۲۴ - ۱۴۴۵ک

نووسینگه ته فسیر

بۆ بلاوکردنه وهو راگه یاندن
هه ولیر - شهقامت ۳۰ مه ترن ته نیشته مناره ته چۆلن
+964 750 818 08 65
www.al-tafseer.com
tafseeroffice@yahoo.com
@ tafseeroffice

ئاماده کردنی پێرست - نووسینگهی ته فسیر

نه جم، سه نگر چه سه ن

پدمه زانامه، سه نگر چه سه ن نه جم (نووسه ر)،

۱۸۸ لاپه ره،

۲۱*۱۴ سم

بابه ت، ئایینی، پدمه زان

ISBN: 978-9922-679-43-3

له به رێوه به راهه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان/

هه رێمی کوردستان، ژماره سپاردنی (-) ی سالی (۲۰۲۴) ی پیدراه.

"بیروبوچوونی ئەم کتێبه، مه رج نییه هه مان بیروبوچوونی نووسینگهی ته فسیر بێت"

دیازیین: نووسینگهی ته فسیر

رہ ماہ زمانہ

نووسینی

سہنگہر حہسہن نہجم

(زنجیره‌ی سفر) دلخو‌شی و ئاماده‌کاری به بۆنه‌ی مانگی رهمه‌زانی پیرۆزه‌وه.

حه‌زهره‌تی نازدار ﷺ به‌ر له‌هاتنی رهمه‌زان ئاماده‌کاری ته‌واوی کردووه بۆ ئهم مانگه، ئهمه‌ش هه‌ر له زۆر به‌رپۆژووبونی بگره له‌مانگی شه‌عباندا تا ده‌گاته موژده‌ی هاتنی ئهم مانگه به‌ یاوه‌ران. ئیمه که ده‌ئین: ئاماده‌کاری کردووه، به‌دنیاییه‌وه سه‌د و شه‌ست پله‌ جیاواز له‌ ئیمه، چون ئاماده‌کارییه‌کانی ئیمه له‌ کپینی که‌ل و په‌لی زیاده‌هه‌تا ده‌گاته قۆرخ کردن و ... ئه‌وه‌کو له‌ عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌باس وه‌سفی کردووه: وکان أجودَ ما يكون في رمضان حين يلقاه جبريل. وکان يلقاه جبريلُ في كل ليلة من رمضان، فيدارسه القرآن، فَلرَسُولُ اللَّهِ حين يلقاه جبريل أجود بالخير من الريح المرسله. (١)

حه‌زهره‌تی عومه‌ر له‌پیشوزای رهمه‌زاندای بی وینه بوو، ئه‌وه‌یه‌که‌مین که‌سه‌یک بوو که‌ رووناکییه‌کانی مزگه‌وتی حه‌زهره‌تی نازداری داده‌گیرساند، هه‌ر ئه‌ویش بوو خه‌لکی بۆ نوێژی ته‌راویح

(١). صحیح البخاری.

له مزگهوت كۆكرده وه، و به م جوړه ش مزگهوتی به نوښ و قورئان خوښندن پرووناك كرده وه. ته نانهت حه زره تی عه لی دوعای بؤ كرده وه، كاتيك له یه كه م شه وی په مه زان چۆته دهره وه و بینویه تی مزگهوت به پرووناکی ئه دره وشیتته وه و قورئانی تیدا ده خوښریت، فهرموویه تی: (نور الله لك يا ابن الخطاب في قبرك كما نورت مساجد الله بالقرآن).^(۱)

حالی پيشه وایان و زانایان له په مه زاندا ئه و حاله نه بووه كه له مانگه كانی تر دا تیایدا ژیاون، ئینجا هه ركه سیك به جوړیك پيشوزای له م مانگه كرده وه، ئه وه تانی مامؤستا سه عیدی نورسی ده لیت: "به بونه ی هاتنی مانگی په مه زانی پیروز، پر به پړوح و ویزدانمه وه پیروزبایان لیده كه م، ده پاریمه وه له (أرحم الراحمین) ئه م دوعایانه تان گیرابكات كه له م مانگه دا ده یكه ن".^(۲)

له لای خو شماندا، هه ر له ئیوارهی ۲۹ ی شه عباندا پيشوازی په مه زان له چاوانی گه ركه و كۆلانه جوانه كان به دی ده كرا، به وه ی هه والی هاتنی په مه زان و بینینی هیلال، هه موو شوښنیکی ته نیبوو. ماله كان پاك ده کرانه وه و پرووناکییه کانیا ن داده گیرساند و له هه مووشی خو شتر، هه ر ماله بانگ نامه یه کی په مه زانی هه لده واسیو پړوژانه هیلیان به سه ر ژماره كاندا ده هینا و ئیمه یش سه یری هه موویمان ده كرد و زوربه ی كاته کانیمان له بهر كرده بوو،

(۱). كنز العمال.

(۲). رسائل النور - الملاحق - ص ۱۵۷.

به نمونه که ی پارشیو ده بیت و له پانزه ی په مه زان چی لیدیت و له کۆتایی په مه زان که ی بانگی ئیواره ده دات و ته نانه ت جه ژن ده که ویته چ پوژیک، ئینجا له سه ر ده فته ره کانی مه کته ب ده مانوسی "مانگی په مه زانی پیروز".

پشتیوان به خودا له م زنجیره ی "په مه زان نامه" له گه لتان به رده وام ده بین بو ئه وه ی، به لکو بتوانیت گه ر سوودیکی بچووکیش بیت، بیگه یه نین و بو ئیمه یش ببیت به تویشوو. په مه زانتان پیروز بیت و خودای گه وره یارمه تیتان بدات له کردنی عیاده ته کان و سه رکه و تووتان بکات.

په که م وشه ی "رمضان"

وشه ی (په مه زان) به رامبه ر مانگی په مه زان به کار دیت که مانگی نویه می سالی قه مه پری ده کات و به دوا ی مانگی شه عبان دا دیت و پوژه کانی عاده تن له نیوان ۲۹ بو ۳۰ پوژه، له زمانه وانیدا ئەم وشه یه له چا وگی "رَمَض" وه رگیراوه، واته: گه رمییه کی به تین. له سه رده می نه زانیدا ئەم مانگه له هاویندا بوو، بویه وای پیده گوترا، یانی باوه روایه کاتیک که ناوی مانگه کانیا ن دانا له کوندا، هر مانگه و به گویره ی بارودوخه که ناوده نرا، ئەم مانگی په مه زانه ش که وته نیو وه رزی هاوین، بویه وا ناو نراوه.

(شِدَّةُ الْحَرِّ وَوَقْعُ الشَّمْسِ عَلَى الرَّمْلِ وَالْحِجَارَةِ) کاتیک تیشکی خور له لمی بیابانه که ی ددها، وای پیده گوترا: ... (مطر یأتي قبل الخريف فيجد الأرض حارة محترقة). هه روه ها به و ناوچانه ش ده گوترا: که بارانی به ر له پایزان له زه ووییه که ی ددها، له گه رمیدا هه لمی لیهه لده ستا.

وشه که تاکه، هه ریه ک له وشه کانی: (رمضانات، رماضین، أرمضان، أرمضة، أرمض). بریتیتن له کویه که ی.

له فه رمووده دا هاتوو ه كه (صَلَاةُ الْأَوَّابِينَ إِذَا رَمَضَتِ الْفِصَالُ
 من الضحى).⁽¹⁾ واته: نوژی ئه وابین له کاتی کدایه، که به چکه و شتر
 له گه رمای زهوی بیتاقت ده بیت، که مه به ست له و کاته یه خۆر
 تیایدا به رز ده بیته وه و گه رما زیتر ده بیت.

جگه له وهش کۆمه لیک راو بوچوونی زیاتر هه ن سه باره ت به م
 بابه ته، به لام له نیویشیاندا و یه کیک له بوچوونه جوان و ریک و
 دروسته کان ئه وه یه، که ئیامی قورتوبی ده لیت: بویه نا و نراوه
 په مه زان (رمضان)، چونکه (یرمض الذنوب = یحرق الذنوب)، واته:
 گونا ه و تاوان ده سوتینیت، یان ده سپریته وه.⁽²⁾

(1) أخرجه أحمد في مسنده.

(2). سه رچاوه کان: معجم الغنى، مختار الصحاح، معجم الرائد، لسان العرب.

دوہم

ٹہ گہر لہ رہمہ زاندا شہیتانہ کان کہرہ نٹینہ دہ کریں،
 ٹہی بوچی و چون ہیشتاش خہ لکانیک دہ توانن
 گوناھ بکن؟!!

یہ کتیک لہم پرسیارانہی کہ عہ یامیکہ لہ گہ لہاندایہ و گہر
 بہ گوتنیش نہ بیت، ٹہوا لہ نیو ناخان چہ کہرہی کردوہو و چہ ندین
 لق و پوچی لیکہ و توتہوہ و ئینجا ہموو رہمہ زانیکیش سہرلہ نوی
 ٹہ پدہیت دہ بیتہوہ! کہم تا زور ہہریہک لہ ئیمہ سہرنجی ٹہو
 فہرموودہمان داوہ کہ حہ زرہتی نازدار ﷺ دہ فہرموویت: (إِذَا جَاءَ
 رَمَضَانَ فَتَّحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَعُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ، وَسُلِّسَتْ
 الشَّيَاطِينُ).⁽¹⁾

واتہ: کہ رہمہ زان ہات، ئیدی دہرگا کانی بہ ہشت دہ کرینہوہ و
 دہرگا کانی دوزخ دادہ خرین و شہیتانہ کانیش کہ لہ بچہ و زنجیر
 دہ کریت، یانی دہ بہ سترینہوہ. ئیمہیش لامان وایہ کہ سہرچاوہی
 گوناھ شہیتانہ، دہی ٹہ گہر وایہ ٹہوا شہیتانہ کان لہم مانگہ دا
 دہ بہ سترینہوہ، بہ لام ہیشتاش خہ لکانیک گوناھ دہ کہن و سل

(1) روی البخاری (۱۸۹۹) و مسلم (۱۰۷۹).

ناكەنەوہ لە ھەر كارىكى خراب! لەراستیدا ئەم پرسىيارە زۆر دەمىكە لەلايەن گەورە زانايانى ئوممەت بەچەندىن شىوہ وەلام دراوہ تەوہ، يە كىك لەوہ لامە جوانە كانىش، ئەوہى مامۆستا "شەمال موفتى" رەحمەتییە، كە ئەمەى خوارەوہ پوختە كەيەتى:

بۆچى خەلكى گوناھ دەكات لە رەمەزанда، گەر شەيتانە كان بەسترايىتنەوہ؟! وەلامى ئەم پرسىيارە ئەوہى كە سەرچاوہى گوناھ دووانە: نەفس و شەيتان. بۆنموانە: ئەوہى سەوزە و ميوہى داناوہ و جوانە كەى لەپىشەوہى و گەنيوہ خراپە كەت بۆ دادەنيت و فيلت ليدەكات، وەيان ھەر گاہ بۆى بلوى دزيت ليدەكات... ئەم جۆرە گوناھانە كە بەچاو دەبىرنين پەيوەندى بە شەيتانەوہ نىيە، ئەوہ دەروونى ئەم مرۆڤە نەخۆشە، گرتە كە لەئىمان و لەدلى ئەو كەسەيە كە ئەم كردارە دەكات و ھىچ پەيوەندى بە شەيتانەوہ نىيە. كەوابوو ئىستا با بپرسين ئىمە چۆن جۆرە كانى گوناھ جيا بكەينەوہ و بەچى بزائين كە ئەم گوناھە لەشەيتانەوہىوہ و ئەوہى دىكەيان لە نەفسى مرۆڤ خۆى بوو؟

لەراستیدا جيا كرنەوہيان زۆر ئاسانە، ئەم گوناھەى كە "بەردەوامە و يەك جۆرە" ئەوا لەنەفسى ئىنسانەوہى، چوون شەيتان ھەرگىز بەيەك جۆر گوناھ رازى نىيە، بەلكو كاتىك كە گوناھىكى بچوكت پيدەكات ھەميشە دواى ئەوہ لەھەولى ئەوہ داىە كە گوناھىكى گەورەترت پىيكات.

سېيەم فانۇس "فەنەر" نى رەمەزەن

دەر بارەى رۈونا ككردنە وەى مزگە وتە كان لەشە ودا، راو
بۆچۈنى جيا هەن، بە تايبەت لە وەى كە ئايا يە كەم كەس كى بوو
ئەم ديار دە يەى داھىنا؟ و لە چى سەردە ميٹك بوو؟

لە وە دە چىت راو بۆچۈنە كان لە سەر ئە وە كۆك بن، كە يە كە مېن
كە سيك مزگە وتى بە بۆنەى مانگى رەمەزەن پارازىدۆتە وە، خە لىفەى
دو وە مى راشيدىن؛ «عومەرى كورى خە تتاب» بوو، بە لام بەر
لە ئە وە با بزەنن ئەى رۈونا كىيە كان لە سەردە مى خە زە تى نازدار
ﷺ چۆن بوو، و مزگە وت چۆن رۈوناك دە كرايە وە؟

رۈونا ككردنە وە كان لە رېگەى چراى ئاسايى بوون، كە بە فتىلە و
زەيت كارى دە كرد، ئە وەى مزگە وتى پىغە مېرەش ﷺ گېردان و
داگىر ساندى گە لاي دارخورما بوو. توپزەرى گە و رە ئېبەن خە جەرى
عەسقىلانى لە كىتتېبە كە يە دا (الإصابة في تمييز الصحابة). ئامازە
بە وە دە دات: "مزگە وتى پىغە مېرە ﷺ بە ھۆى داگىر ساندى گە لاي
دارخورما وە رۈوناك دە كرايە وە لەشە ودا، و بە مجۆرەش تانۆ سال

هەر ئاوا بوو، تاوه کو «تمیم الداری» هاته مه دینه، و له گه ل خویدا
 حه بل "کندر" و چرایان فه نه ری هینابوو له گه ل زه یتیش، ئه وه بوو
 چرایان فه نه ره کانی هه لواسی و به مجوره مزگه وت پرووناک
 بوویه وه، هه زره تی نازدار ﷺ پپی فه رموو: (نورت مسجدنا نور الله
 عليك في الدنيا والآخرة). واته: مزگه وته که مانت پرووناک کرده وه،
 خودا دونیا و پروژی دوایت بو پرووناک بکاته وه.

دیاره که له م سه رده مه شدا فانوس هه ر هه بووه، و شیوه
 په ره سه ندووه که ی چرای بووه، که به هوی شووشه وه پرووناکیه که ی
 زیاتر ده بوو، به لام به هوی تیچووی زوره وه به کارنه براوه. به لام
 سه باره ت به وه ی که به بونه ی په مه زانه وه ئه م کاره کراییت، ئه وا
 وه کو سه رچاوه کان ئاژه ی پیده ده ن، به شیوه یه کی گشتی
 «عومه ری کوری خه تتاب» یه که مین که سیک بووه که ئیناره ی له
 مزگه وت داناوه به بونه ی مانگی په مه زانی پیروژه وه، هه روه ک
 له کتیبی "کنز العمال فی السنن والأقوال، ۲۳۴۴۷، لاپه ره ی
 ۱۰۸۸" دا هاتوه، که له ئه بو «ئیسحاقی هه مه دانی» ده یگپریته وه،
 له یه که م شه وی په مه زان «عه لی کوری ئه بو تالیب» چۆته دهره وه و
 بینویسه تی که مزگه وت پرووناک کراوه ته وه و قورئانی تیدا
 ده خوئیریت، بویه به «عومه ری کوری خه تتابی» فه رموو: (نور الله
 لك يا ابن الخطاب في قبرك كما نورت مساجد الله بالقرآن). واته:
 خودا گوپت بو پرووناک بکاته وه ئه ی کوری خه تتاب، هه روه ک
 مزگه وتت به خویندنی قورئان پرووناک کرده وه.

دوای ئه وه ی که دیارده که بلا بوته وه، ئیدی هه روه ک

لەسەرچاوە کان ناماژەى پێدەدریّت هەر کەسیك و سەرکردەىەك لەناوچە كەى خۆى پۆلى هەبوو، بەنمۆنە لەسەردەمى عەبباسىيە کان جیا بوو و کەسیك دەورى گرنگى هەبوو، لەسەردەمى عوسمانىيە کان بەجۆرىكى تر بوو كەوەك ناماژەى بۆ دراوہ سولتان «ئەحمەد» بەم كارە هەلستاو، بەلام ئەوہى بەتاييەت بە "فانۆسى پەمەزان" دەناسریت و شیوہ كەى وەرگرتوو، ئەوا يەككە لەدیاردە و دەرکەوتە میللىيە كانە، ئەگەرچى لەمیسر ھاتۆتە ئاراوہ، بەلام زیاتر بۆنىكى ئىسلامى وەرگرتوو، ئەسلى وشە كە لە زمانى ئىغرىبىيەوہ ھاتوو بەماناى 'پرووناككەرەوہ' دیت، فىرۆزئابادى لە "القاموس المحيط" دا دەلێت: كە ئەسلى وشەى فانۆس بەماناى "النام" دیت، ئەوہش بەھۆى ئەوہى كە خاوہن، ياخود ھەلگىرى فانۆسە كە لەنبو تارىكىدا دەرەخات.

سەبارەت بە ئەسلى دیاردە كە

۱. گووتراوہ كە خەلىفەى فاطىمى، لە ئىوارەى بىنىنى مانگ لەمیسر چۆتە دەرەوہ و بۆ بىنىنى ھىلالى پەمەزان و بەمجۆرەش منالان و نەوجەوانان بە ھەلگرتنى فانۆس رینگە كەيان پرووناككردۆتەوہ.

۲. لە رىوايەتتىكى تر دا ھاتووہ كە يەككە لە خەلىفە كانى فاطىمى فەرمانى كردووہ و كە بەدرىژايى پەمەزان شەقام و مزگەوتە كان پرووناك بكرىنەوہ بە فانۆس.

۳. گىرپانەوہى سىيىم ئەوہى كە لەسەردەمى فاطىمىيە كاندا

رېگه نه دراوه به ئافره تان بچنه دهره وه له شه ودا تنها له مانگي په مه زان نه بيټ، (هه نديکيش ده ليين: رېگه پيدانه که تنها بـ نوټر کردن بووه)، به مجوره ش هه ر ئافره تي منالي يا خزمه تکار يکي له گه ل بووه و فانوس يکي هه لگرتووه تاوه کو پياوان له دووه ره وه بزنانن که نه وه ي ديت به رامبه ريان ئافره ته و له سهر رېگه که بيان دوور بکونه وه و به مجورش ئه وان چيژ له چوونه دهره وه بينن.

٤. به لام نه وه ي که زور جه ختي ليده کريته وه نه وه يه که خه ليفه ي فاطيمي 'المعز لدين الله' له شه وي "٥ يان ١٥" ي په مه زاني سالي (٣٥٨) ي کوچي گه راوه ته وه و به مجوره ش منالان و خه لکي به گشتي چوونه ته دهره وه و فانوسيان هه لگرتووه تاوه کو پيشوازي ليبکهن و ههم رېگه که ش به فانوسه ره نگاوره ننگه کان رووناک بکهنه وه و له مه شه وه بوته عاده تيبک و به دريژايي په مه زان کوچه و کو لانه کاني ميسر رووناک راوه ته وه.

• سه بارت به بلا و بوونه وه ي

گوتراوه دواي ميسر له هه ريه ک له شاره کاني ديمه شق و حه له ب و قودس و ولاتاني عه ربه ي هه مان کلتوورو ديارده ديان په يره و کردووه و وه ک پازاندنه وه و به خيره اتن و دلخوشيه ک به بونه ي مانگي په مه زان. له ئيستاشدا، به هه موو ولاتاني جيهان و به کوردستاني خوشمانه وه نه م عاده ته وه سالانه دووباره ده بيته وه⁽¹⁾.

(1) به داخه وه هيج سه رچاوه يه که م ده ست نه که وت سه بارت به رووناکر دنه وه ي

چواره م توپی به ربانگ و شتی تریش...

له سه درده می پیغه مبهری نه زیز ﷺ خه لکی ههر له ئیواره وه که رپژووی ده شکاند ده ستیان به خواردن و خوار دنه وه ده کرد، تا به یانی، به یانی یانی چی؟ یانی نه وکات دوو بانگ ده درا، بانگی یه که م له لایه ن سهر دارمان بیلاله وه بوو، بانگی دواتریش له لایه ن ئیبنو ئوم مه کتووم بوو.

پیغه مبهر ﷺ ده فهرمووی: (إِنْ بَلَائًا يُؤْذِنُ بَلِيلًا، فَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَنَادِيَ ابْنَ أُمَّ مَكْتُومًا).^(۱) واته: کاتیک بیلال بانگیدا، هیشتا کاتی شهوی ههر له بهر ماوه، که و ابوو ئیوه ده توانن بخون و بخونه وه تا نه وکاته ی که ئیبنو ئوم مه کتووم بانگ ده دا. یانی بانگی یه که م بو وریا بوونه وه بوو، واته: بو ئه وانه ی که خه وتوون به خه بهر بینه وه، وه یان نه وانه ی که خه ریکی عیباده ت و شه و نوپژن ئاگادار بینه وه. له فهرمووده یه کی تر هاتووه: (لَا يَمْنَعَنَّ أَحَدَكُمْ

مزگه وته کان به بونه ی مانگی په مه زان له کوردستاندا.

(۱). صحیح المسلم (۶۰۶).

أَذَانُ بِلَالٍ مِنْ سَحُورِهِ، فَإِنَّهُ يُؤَدِّنُ . أَوْ يُنَادِي بِلَيْلٍ . لِيَرْجِعَ قَائِمَكُمْ،
وَلِيُنَبِّئَهُ نَائِمَكُمْ. (۱)

واته: بانگدانی بیلال ږینگه ی خواردنی پارشیوتان لی نه گریټ،
چوون کاتې ټه و بانگ ددهات هیښا هر شهوی ماوه، ټه بانگه بو
ټه وهیه هرکه س که له شه ونو ټږدایه پشوویه ک بدات و ټه وهش که
خه وتووه خه بهری بیته وه. مه به ست له م پیښه کییه ی سهره وه ټه وه
بوو که بزانیټ له سهرده می پیغه مبه ر ﷺ کومه لگاری موسلمانان،
کومه لگایه کی بچووک بوو، دواتریش له مه ککه و مه دینه و
ده ورو بهری دابوو، له م شوینانه ی تریش که ئیسلامی پیگه یشتبوو
هر به مجوره بوو، به لام کاتې ئیسلام به ولاتانی تر گه یشت و
له شاره گه وره کان ټه م شیویه تا راددهیه ک دهستی نه ده دا، بویه
له هر شوینه به جوړیک له جوړه کان داهینان کراوه.

توی بهر بانگ

سهر له وه دایه، که ناماژه کان ټه وه ده لین، پروودای توپی
بهر بانگ به ږیکه وت بووه! واته هیچ پلانیک له نارادا نه بووه!
پوخته که ی ټه وهیه: له ولاتی میسر و له سالی ۸۶۵ ی قه مه پری،
سولتانی مه ملوکی به ناوی (خشقدم)، له ټیواره ی یه که م ږوژی

(۱). صحیح البخاری (۶۲۱).

مانگی رہمہ زاندا، توپیکی -مدفع نوپی بو ہاتووه و ئه ویش
 ھه لساوه به تاقیکردنه وه، ریکهوت و ابووه که کاتی پوژوو
 شکاندنی ئیواره بووه، خه لکه که وای زانیووه که سولتان به دهستی
 ئه نقهست ئه وکاره ی کردووه تاوه کو هه موو بزنان که ئیستا کاتی
 بانگدان و پوژوو شکاندنه! بویه خه لکی چونه ته دهره وه و
 به یه که وه سوپاسی سولتانیان کردووه له سهر ئه م کاره چاکه ی،
 ئیدی سولتانیان ده بینئ که کاره که ئاوی لیها تووه، بویه بریار
 ده دات ئیدی هه موو ئیواره یه ک توپی به ربانگ بته قینرئت!^(۱)

توپی پارشیو

دوا به دوا ی ئه وه ی که زانراوه ئه م ریگه یه ی توپی به ربانگ
 سوو دیکی باشی هه یه له ئاگادار کردنه وه ی خه لکی، بویه بریار دراوه
 بو پارشیویش هه مان شت به کاربیت و ناو بنرئت (توپی پارشیو.
 مدفع السحور)، ئه م دیارده یه ش هه ر له ولاتی میسر
 نه گیر ساوه ته وه، به لکو به هه موو ولاتانی ئیسلامیدا بلا بوته وه و
 سه رده مانئیکی زور به کاره یئراوه، تاوه کو سه دده ی بیست!

(۱). مدفع الإفطار - نورا طارق

شىۋە كلاسېكىيەكەسى رۆژوو شكاندن

رۆژوو شكاندن لە كوردستان بەچەندىن قۇناغ تىپەرىپو، پەنگە سەرچاوەى تەواوم لە بەردەست نەبىت، بەلام لىرەدا دەمەوئەت وەك ئەزمونىك باسى سالانى نەو دەدەكان بكم، بەر لەشەرى نەگىسى ناوخۆ كەنالى كوردى ھەبوون، ئىدى تىاي بوو دەقەيك بەر لە ئەوى تر بانگى دەفەرموو، يان تىابوو ئەوئىتر درەنگ دەكەوت، ھەرچۇنىك بىت ھىچ كامىكىان لەگەل يەك نەبوو، ھىندىك جارىش جىاوازيە كە زۆر بوو! ئەمە سەرەتاي ئەوكاتە بوو كە من و ئەندامانى خىزانە كەمان متمانەى تەواويان نەبىت بە بانگدانى تەلەفزيۇن (ئەگەرچى ھىچ ئىشكالىكى تىدا نىيە)، بۆيە ھەريەك لەئىمە لە بەردەمى مالە كە دەوئەستا تاوہ كو گوئى لەدەنگى بانگ دەبوو، لەوئەش ناخۇشتر نەبوو كە كارەبا دەكوژايەو و زۆر جار دەنگى بانگ نەدەھات، بەتايبەت لەكاتى قات و قىيە كە و ھەروەھا دوای شەرى ناوخۆ، ئەوكاتەى بۆ ماوئەيەكى زۆر كارەبا نەبوو (ئەمە سەبارەت بەھەولئىر، يان ئەو گەرەكەى من تىاي بوو)، لە ھەمووشى سەبىرتر، ھەر مالىك بانگنامەيەك (تقويم رمضان) ى ھەبوو، كە تىايدا ھەموو كاتەكانى دىارىكرابوو، بەلام ئىدى وای لىھات بوو كە ھەر دەبوو خۇمان گوئيان لەبانگ بووايە، سەبىریش لەوئەدا بوو، ھەر ئىمە وانەبوو، من كاتى لەچاوەروانى بانگ

لہ بہر دەرگا کہ دہوہ ستام، دہمبینی زۆربہ ی کۆلانہ کہ کہ سێک
 لہ بہر دەرگا و ہستاوہ و چاوہ پۆی بانگہ! راستییہ کہ ی ئەم شێوازہ
 (کہ من ئیستا نام ناوہ شێوہ کلاسیکیہ کہ ی پۆژوو شکاندن)،
 تاوہ کو ئیستاشی لہ گەلدا بیت ہەر لہ گەلدا یہ، نہ متوانیوہ دہست
 بہرداری بیم! لہ گەل ئەوہ شدا کۆمەلێ شتی جوانی پینہ خشیووم،
 بہ نمونہ لہوہی چہند خولہ کیک بہر لہ بانگ، کاتی لہ حوشہ کہ
 یان لہ بہر دەرگا کہ لہ چاوہ روانی بانگدایت، بیدہنگییہ کی
 سہراسیمہ بآلی بہسەر شاردا کیشاوہ، بیدہنگییہ ک گویت لہ ہیچ
 شتیک نابیت کہ دہلیم ہیچ شتیک یانی مہ بہستم تہ نانہت
 چۆلہ کہ کانیش کہ کاتہ کانی پیشتر لہسەر تہ لی داریتلہ کان
 ہہ لکورماون و جریوہ جریوانہ، ئیستا دہلێی بہنج لێی داون!
 (ہیوادارم کہ موبالہ غہیہ کی ئەدہبی نہ بیت) بیدہنگییہ کی سہیر،
 مہ گہر ہەر تہنہا بانگی ئیوارہ ئەم بیدہنگییہ بشکیینیت! ئینجا
 عادہ تہن، دہنگی ئەو مزگہوتہی کہ دوورترہ، زووتر دہ گات، و
 ئیستیک دہ کہم، و ہیشتا دلّم ئاو ناخواتہوہ، تاوہ کو دہنگی تریش
 دہ بیستم دواتر کہ تہواو دلّنیا دہ بمہوہ ئینجا! من دہ خوازم ئیوہیش
 تاقی بکہنہوہ، یان من دلّنیام لہوہی کہ زۆریک لہ ئیوہش ئەم
 شێوہ تان پەسەندہ بیئ ئەوہی ئاگامان لہ یہ کتر بیت!

پېنجەم وتارى عەسران

وتارى عەسران، بۇ كاتى خۆى وەك مەوسوعە و ويكيپيديا و كانگەى زانيارى وابوو. بە كاتىكى كەم زۆرتىرىن زانيارىت وەردە گرت، ئىنجا زۆربەى مزگەوتە كانىش، بە زنجىرە دەپۆيشتىن، واتە: وتارى عەسرانىان تەرخان دە كىرد بۆ ئەو بابە تانەى كە بە يە كەو پەيوەستىن و بە تەنھا لە دەرسىكدا باس ناكىت، بە نمونە سىرەى پىغەمبەرى ئەزىز ﷺ، وەيان ژيانى خەلىفە كانى راشىدىن، وەيان ژيانى زانايان و پىشەوايانى ئىسلام... ھىتد.

لە ھەموويشى گىرنگىر پىرسىيار و وەلام بوو، خەلكى دەياتتوانى لە پارچە كاغەزىكدا پىرسىيار بۆ مامۇستاكە بنوسىن و ئەويش كۆتايى وتارە كەى تەرخان دە كىرد بۆ وەلامدانەوہى ئەم پىرسىيارانە، چونكە ئەو كاتىش وەك ئىستا ئىنتەرنىت و وەسىلە كانى تر نەبوون، بۆيە بۆ خەلكى بە گىشتى كۆمەلىك پىرسىيارى زۆر ھەبوون بۆ وەلامدانەوہيان، لەو پىرسىيارانەش كە زۆر دووبارە دەبوونەوہ مەسەلە كانى پۆژوو شكاندن بوو، ئايا پۆژوو بەم شتە يان بەوہ دەشكىت؟. ھەندىكجار پىرسىيارە كان زۆر دەبوون، ئەوہ تانى وەكو

شىخ "كشك" دە گېرىتەۋە: ھەر كاتىك لە كۆلىژ تەۋاۋ دەبووم دەچووم بۆ مزگەوتىك، كە ناۋى مزگەوتە كە "المنفى" بو، لەۋى دادەنىشتم دۋاى نوئىژى عەسر دەستم دە كەرد بە وتارى عەسران، و ۋەلامى پرسىيارە كانم دەدايەۋە، ھەندىكجار پرسىيارە كان ئەۋەندە زۆربوون، تاۋە كو خۆر بە ئاسمانەۋە زەرد دەبوو دادەنىشتىن و دواترىش بۆ رۆژوو شكاندىنى ئىۋارە دەچوۋىن".^(۱)

ئەم وتارە، بە زۆرى دۋاى نوئىژى عەسر دەدرا، و پۆژانى جومعە ئەم وتارە نە دەدرا، بە ھۆى ئەۋەى كە نىۋە پۆكەى وتارى ھەينى ھەبوو. زۆربەى جار كورت و پوخت، و ھەندىكجارىش درىژ دەبوۋىەۋە. جگە لەم وتارەش لەملا و ئەۋلاى مزگەوت ھەندىكجار ئەلقەى دەرسى شەرىعى ھەبوون.

چەند فەرمۇدەيەك ھەن ئامازە بەۋە دەدەن كە پىغەمبەر ﷺ چەند جارىك دۋاى نوئىژ وتارى ھەبوۋە، و ئەۋىش بە شىۋەى و اعىزەيە كى كورت، و ھەروەھا ھەندىك لەزانايانىش دەرسە شەرىعىيە كەيان لا چاكتەر بوۋە لە تەسبىحاتە كەى دۋاى نوئىژ، وە كو ئىمامى ئەحمەدى كورى حەنبەل دەئىت: "ھىچ شتىك ھاوتاي زانست نىيە..."، ھەربۆيەش دەبىنىن زۆرىك لە مامۇستايان ھەر دۋاى زىكرى "أستغفرالله" يە كسەر دەست دە كەن بە دەرسە كە، ۋەيە كىكى ترىش لە ۋەكارانەى كە ئەم وتارە دۋاى نوئىژى عەسر

(۱). حوار ساخن مع الشيخ كشك قبل رحيله، نووسەر: محمد فوزى. لاپەرە ۵۴-۵۵.

ہو، تہوہ بوو کہ نوپڑی عہسر، نوپڑی تری سووننتی لہدوا نییہ...
و بہ تاییہ تیش لہ رہمہ زان خہ لکیکی زور کاتہ کانی خوئی بو
خوایہ رستی یہ کلا کردوتہوہ و دوا نوپڑی عہسریش تہوانہی
کاریکی تہوتویان نییہ، لہ مزگہوت دہمانہوہ تاوہ کوئیوارہ.

زورجار وتاری عہسران، گرنگییہ کی تری بہیان دہ کرد، تہویش
تہم پرووداوانہ بوون کہ لہ رہمہ زاندا پروویانداون، بہ نمونہ لہ
۱۷ی رہمہ زان باسی جہنگی بہ در دہ کرا. وہیان لہ گہل رپڑہ کہدا
تہو پرووداوانہی پروویانداوہ دہخانہ پروو، بہ نمونہ وہ کو تہمپرو
۵ی رہمہ زانہ، با بزانیان لہ میژووی ئیسلامدا چی پروویداوہ؟

لہ (۵)ی رہمہ زاندا و لہ سالی (۱۱۳)ی قہمہ پری، «عبدالرحمن
کوری موعاویہ کوری ہشام کوری عبدالملک» لہ دایک بووہ، و بہ
«عبدالرحمنی داخل» دہناسریت و تہم لہ تہندہ لوس سہرلہ نوی
خہلافہ تی تہمہوی بنیات نایہوہ.^(۱)

ئیدی بہ مجورہ بہ شیوہیہ کی کورت و پوخت لایہ نہ گرنگ و
سہرنج پراکیشہ کانی تہم پرووداوہ و ہردہ گیران و دہخانہ پروو.

(۱). ابن کثیر (۱۹۹۲). البدایہ و النہایہ (PDF). بہ بیروت: مکتب المعارف. مجلدی ۸:

وتارى عەسران لە ئىستادا

تا چەند سالىك بەر لە ئىستا من پىموابوو بەھۆى ئەو شەپۆلى ئىنتەرنىت و تۆرە كۆمەلايە تىببە كان، وتارى عەسران كالى بۆتەو و ئەوئەندە گىرنگى پىنادىرئىت، ئىنجا چ لەلايەن خەلكىيەو و بىت وەيان لەلايەن مامۇستا خۆى، بەلام تەواو پىچەوانە كەى راست بوو، لە رەمەزانى سالى پار (۱۴۴۰ قەمەرى)، لەيە كىك لەمىزگەوتە كان تووشى شۆك بووم، كاتى بىنىم خەلكىكى زۆر دواى نوؤى عەسر بۆ وتارى عەسران دانىشتن و مانەو، مامۇستا كە بىروانامەى دكتوراى ھەبوو لە شەرىعەتدا، بەشپۆبە كى سادە و ساكار لە سەر عەرزە كە دانىشت و خەلك دوورو نىك كۆبوونەو و دەستى بە وتاردان كرد، ئەو كە باسى خەلىفەى سىپھەمى راشىدى دە كرد، وەكو جاران زنجىرە وتار بوو، بەلام باسكردنە كەى تەواو جىاواز بوو، چوون لەگەل ھەر گىرانەو وەيەك بەيە كەو و لكاندىك ھەبوو لەنىوان ژيانى خەلىفە و ئىستا و ئەمپۆى ئىمە، ئەو زىرەكانە رووداوە كانى لىك دەدايەو، من دوايى بۆم دەر كەوت كە وتارى عەسران نەك ھەر كالى نەبۆتەو، بەلكو ئىستا بۆ چەند شپۆبەيەك گۆرپاوه، لەوانە خەلكى بەدواى ئەو مامۇستايە دەگەرپن كە پىويستيانە، يانى بەنموونە مامۇستا ھەيە لەم رەمەزانه باسى سىرە

دەكات، و منىش پېويستم بەوۋىيە گۆيىستى دەرسى ئىعجازى بىم، ئىدى بەدۋاى ئەو مزگەوت و مامۆستايە دەگەرپىم كە باسى ئىعجاز بىكات، وەيان بەدۋاى ئەو دەدا دەگەرپىم كە باسى تەفسىر دەكات وەيان ھەر باسىكى تر... ئەمە جۆرىك، جۆرىكى تر ئەوۋىيە بەھۆى فراوانى زىاتر جىھان و جۆرىتى ئىش و كارى خەلكى، كەسانىك ھەن بۆيان نالوى لە عەسردا نامادەى مزگەوت بىن، بۆيە وتارى عەسران بە پەزامەندى لە گەل مامۆستا كە گۆراۋە بۆ وتارى دۋاى نوپىرى تەراۋىح وەيان دۋاى نوپىرى بەيانىان، ئەمانەش وەنەبىت جۆرى نوپى و داھىنراۋ بىت، بەلكو لە دىر زەمانەش دەرسى دۋاى نوپىرى شىۋان وەيان دۋاى نوپىرى بەيانىش ھەر ھەبوۋە.

وتارى عەسران لە سەردەمى كۆرۈنۈدا

ئىستا، بەھۆى ئەم بارە ناھەموارەى كە جىھانى گرتۈتەوھو
 مزگەوتە كان بە شىۋەى كاتى داخراون (ھەرچەند ھەوالى خۆش
 ھەيە لەم نزيكانە پشتىوان بە خودا بكرىنەو)، دەبىنين زۆربەى
 مامۇستايان وتاريان ھەيە لە تەلەفزيۇن و تۆرە كۆمەلايە تىببە كاندا،
 بەلام خالى سەرنج ئەوھە، كە دەبوو بەر لە پەمەزان ئەمەيان بە
 پلانئىكى تۆكمە جىبە جىكردايە، واتە بەنمۇنە: مامۇستا كە پلانى
 وابوو ئەم پەمەزانە لە وتارى عەسران زنجىرە وتارىكى ھەبىت
 سەبارەت بە بابە تىكى ديارىكراو، ئەوا دەكرا رۆژانە لە كاتىكى
 ديارىكراو، و لەرئىگەى تەلەف

زيۇن، رادىو، تۆرە كۆمەلايە تىببە كان... ھىتەد. ئەمە
 جىبە جىكرابووايە، تاوھ كوئە و كاتەش كە بارودۆخە كە ئاسايىي
 دەبوويەوھ، ئەوسا بەھەمان تەواو كارى لە مزگەوت خرابايە روو،
 ئىنجا پەنگە كۆمەلئىك مامۇستاي بەرئىز ھەر واشيان كرديت و
 ئىمە ئاگادار نەبىن. بە شىۋەيە كى گشتىش مامۇستايان و زانايانى
 ئايىنى رۆلئىكى بەرچا و لەبىرنە كراويان ھەبوو، لەم پەمەزانە كە
 ئىستا ئىمە لەسەرە تاكەى داين، نەوھك ھەرئەوھش، بەلكو نابىت

رۆلى مامۇستا و زانايانى ئايىنى لەرووبە پرووبونەوى پەتا و
فايرۆسى كۆرۈنا لەبىر بىرېت، لەكاتىك ئەوان رېزى پېشەوہى
ھۆشيار كرنەوہى خەلكى دابوون لە مەسەلە كانى خۇپارېزى و
پاكۇيدا.

شہ شہم

بۆچی راگہ یاندنہ کان ریز لہ مانگی رہمہزان ناگرن!؟

ئەم ناو نیشانە ی سەرەو، لہ وتاریکی دکتۆر «موسستەفا مەحمود» وەرگیراوە، بە ناوی (بۆچی راگە یاندنی عەرەبی ریزی مانگی رہمەزان ناگریت؟)، بە لām بەر لەوہی بچینە سەر پوختە ی بابەتە کە ی دکتۆر، با دەستپیکیک وەك پیشدەستی بخوینینەوہ.

جاران کە مانگی رہمەزان دەهات، لەسەر ئاستە جیاوازەکانی کۆمەلگا پیشوازی دەکراو بە بەرنامە و پرۆگرامی تاییەت ریز لہم مانگە دەگیرا، بە نمونە لەسەر ئاستی حکومەت، قایمقامییەت بە یاننامە ی دەردە کرد، بەوہی ھەموو چیشتخانە و چایخانە و شوپنە ھاوشیوہ کانی دادەخران، مەگەر ئەوانە ی کە رینگە پیدانیان ھەبوو، ئەویش دەبوو پەردە ی سپی ھەلۆاسن، ھیچ کەس بۆی نەبوو تەنانەت جگەرەش بە ئاشکرا بکیشیت... ھیتەر. لەسەر ئاستی راگە یاندن ھەموو ستۆدیۆکان دەگۆردران و تەنانەت ئەم بیژەرانیە کە لەچک بەسەریش نەبوون، لەم مانگە دا لەچکیان دە کرد (وابزانم ئەمە یان ھەر نەماوہ!)، لەسەر ئاستی مالموہش ھەروا، ئەوہی کە پیشتر لە مال دەکرا، لەم مانگە دا یاساغ بوو، وە کو بە نمونە:

سہیرکردنی تہ لہ فزیوئن بہ گشتی وہیان سہیرکردنی ہہ ندیک بہرنامہ
و زنجیرہ فیلم!

ٹیستا با بیین پوختہی بابہ تہ کہی دکتور موسستہ فامہ حمود
بکہینہ وہ کوردی^(۱):

بوچی رہمہ زان لہ مانگی عیباده تہ وہ دہ گوریت بو مانگی
راہواردن؟ من نہ شیخم و نہ بانگخواز، بہ لام ٹیستا باش لہ وہ دہ گہم،
کہ بوچی دایکم لہ سہر دہ می منالیمدا پرووی تہ لہ فزیوئنہ کہی
لہ دیوار دہ کرد! ئە وکات مندالیکی بچووک بووم، کہ دایکم
نہ یدہ ہیشت من و براکانم سہیری بہرنامہ تہرفیہیہ کانی
تہ لہ فزیوئن بکہین لہ کاتیکدا ہہ موو ہاوریکانم سہیریان دہ کرد،
تاکہ وہ لامی دایکیشم ئە وہ بوو، کہ: رہمہ زان مانگی عیباده تہ
نہ وہ ک فہوازیر! لہم کاتہ دا لہ و لوژیکہی دایکم نہ دہ گہیشتم، و
واہہ ستم دہ کرد کہ لہ ٹایین دا توندہ، بہ وہی مندالیکی بچووکی
وہک من یاساغ دہ کات لہ سہیرکردنی تہ لہ فزیوئن.

دہی کی لہ ٹیوہ پرووی تہ لہ فزیوئنہ کہ دہ کاتہ دیوار لہ رہمہ زاندا،
بوئہ وہی سہیر نہ کریت؟

ئیدی کاتہ کان رویشتن و ژیان و خویندن پاپیچی کردم بو ئەو
سہری دونیا، تاوہ کو وہ لامی ئەم پرسیارہم لہ پیاوکی پیری
نہ خویندہ وار دہست کہوت لہم سہری گوئی زہویدا! ئەم پیاوہ

(۱). د. مصطفیٰ محمود، لماذا لا يحترم الإعلام العربي رمضان؟

كړيکارېك بوو له ويستگه يه كې به نزين كارى ده كرد، كه من بو
پر كړدنې ته نكې به نزينه كه ده چووم، عاده تن بو كړينى قاويه كيش
له م ويستگه يه ده وه ستام. پوژيک بهر له كريس مهس (سه رى سال)
وه كو جار ان لام دا يه هم شوينه، كه چى هم كابر ايه م بينى خهريك
بوو قوفلى له ده رگای سه لاجه كان ده دا كه ماده كحوليه كانى
تيدابوو. كاتيک گه پرايه وه سه ر كاشيره كه ليم پرسى:

"بوچى قوفلت له ده رگای سه لاجه كه دا؟"

وه لامى دا يه وه كه: "هم سه لاجه يه نه ره قى تيايه و ياسا كانى هم
ويلايه ته ش فروشتنى ماده كحوليه كان له شه و پوژى سه رى
سالدا قه ده غه ده كات".

به شو كه وه سه یرم كرد و پرسيم: "ئهى نه مريكا ولا تيكي
عه لماني نيه؟!، بوچى ده ولت ته دا خولى شتيكي له مجوره
ده كات؟".

پياوه پيره كه وتى: "پرزگرتن... پيوسته له سه ر هه مووان پيز
بگرين له له دا يک بوونى مه سيح و له م پوژده دا نه ره ق نه خورپته وه
ته نانه ت گه ر باوه پرداريش نه بيت... چونكه نه گه ر هاتوو پرزگرتنه ان
له ده ست دا، ئيدى هه موو شتيكي تر له ده ست ده ده ين".

پرزگرتن... (پرزگرتن) هم وشه يه بو چه ندين جار له م ميشكم دا
ده خولايه وه به دريژايى نه و شه وه، تو سه یركه؛ ماده كحوليه كان
له زوریک له مه زه به كانى مه سيحييه ت له نه مريكادا هه رام نيه.

به لّام ئەم شته په يوه ندى نيبه به حالّ و حرام، به لكو شته كه په يوه ندى به ريزگرته وه هيه، ئەوان وه ك ميانيك سه يري ك ريسمه س ده كه ن كه له ساليكدا ته نها جار يكدا سه ردانيان ده كات بو بيرخستنه وه ي يادى مه سيح، ئەوهش هيچ ريزگرتنى تيدا نيبه كه له م كاته دا مرو خوى سه رخوش بكات، و ئيدى له كاتيكى تر دا ده توانيت ئەم شته بكه يت و تو نازاديت، به لّام له م روژده دا ده بيت هم مو خه لك ريز بگرن و ويلايه تيش ياساى تايه تى به وه داناوه.

دهى منيش هيووا خوازم كه ريز له مانگى په مه زان بگرين، و بزانيان سه يري چى ده كه ين. هه ركه سيكيش شتيك بو خودا جيبه يليت، خودا چا كترى پنده به خشيت. ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْ شَعِيرًا
اللَّهُ فَإِنَّهَا مِنْ تَفْوَى الْقُلُوبِ﴾ (الحج: ۳۲).

واته: (هه ركه سيكيش ريز بو دروشم و بهرنامه كانى خودا داده نيت، ئەوه نيشانه ي پاريزكارى و له خواترسانى دله كانه).

ئىستا ئيمه له سه رده م و سه دده يه كى تر دا ده ژين، كه س ته له فزيونه كان له په مه زاندا ناكوژينته وه، ئەمه كيشه نيبه به قه د ئەوه ي كيشه ئەوه يه له په مه زاندا سه يري چى ده كه يت، دهى ئەمه ته له فزيونه كانيش سانسوركران، چى له موبايله كان ده كه يت؟ كه و ابوو خوينه رى هيژا، ليره وه په روه رده ي ده روون ده ست پنده كات، ئىستا تو ده بيت دركت به وه كرديت كه ئەمه په يوه ندى به وه وه نيبه كه تو رووى ته له فزيونه كه ت بكه يته ديوار، وه يان

مۆبايله كهت بكوژينيته وه، به لكو ئه وه يه كه رپزي ئه م مانگه
بگريت له هه ر شتيكدا، كه مۆبايله كهت هه ر به هه مان شيوه ي پيش
ره مه زان به كار هينا ياني ئه وسا چيت كرد!

ببینیت چی بکات باشہ؟.

لہ چوارہم فہ سلا پوکنی چوارہمین
 پوژووی رہمہزان لہ سہر ئەھلی دین
 فہرز ئەبئی پوژووی مانگی رہمہزان
 بہ تہواو بوونی سی پوژہی شہعبان
 یاخود پیایوکی ئازادی تہواو
 مانگی یە ک شہوہ ببینی بہ چاو
 کاتی لای قازی شہہادہتی دا
 بہو شہہادہتہیش قازیش حوکمی دا
 فہرز ئەبئی پوژوو لہ سہر خاس و عام
 بینا بہ حوکمی مہ حکمہ مہی ئیسلام
 یا بہ تہواتور ئە گہر ہاتہ جی
 ببینی مانگی یە ک شہوہی ئەو جی

ہہرکەس بہ تہنہا خوئی مانگ ببینی
 لہ سہر خوئی فہرزہ نیہت بہینئی
 بو ہہرکەسیکیش پیی باوہر بکا
 قسہی ئەو کەسہ سیرایہت ئەکا

له سەر نیشانه‌یش ئەدری ئیعتیباد
 له بۆ هەرکەسێ بکائیعتیقاد
 نیشانه وه کوو تۆپی نیو شاران
 ئاگری سەر کیو چرای مناران
 «رملي» ئەلێ شه‌خسی حیسابگەر
 حیسابی بۆ خوێ باشه و موعتبه‌ر

پاشان سه‌بارهت به‌سووننه‌تی رۆژوو مامۆستا به‌شیوه‌یه‌کی
 جوان، ناسک، پروون و ساده‌به‌یانی رۆژوو، و ئەحکامه‌کانی
 کردووه. وه‌کو به‌نموونه‌به‌یانی ئەو فەرمووده‌یه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ که
 باس له‌په‌له‌کردن ده‌کات له‌ رۆژوو شکانندن، وه‌یان رۆژوو شکانندن
 به‌خورما، وه‌ئه‌گەر خورمانه‌بوو چی؟ هه‌روه‌ها سه‌بارهت
 کاته‌کانمان به‌ئاگابوون و زیندووکردنه‌وه‌ی شه‌وانی قه‌در و شتی
 تریش، وه‌کو ئەوه‌ی بۆچی شه‌وی قه‌در دیاری نه‌کراوه، بیگومان
 بۆئه‌وه‌ی مرۆ زیاتر هه‌ول و کۆشش بکات، هه‌روه‌ها سووننه‌تیکی
 تر ئەوه‌یه‌ پیچه‌وانه‌ی به‌ربانگ که ده‌بیت په‌له‌ی لێبکریت، ئەوا
 پارشیو ده‌بیت تا ده‌کریت تاخیر بکریت، که ئەمه‌ش سووننه‌تی
 چه‌زته‌ی نازداره‌ ﷺ، مامۆستا سه‌بارهت به‌ سووننه‌ته‌کانی رۆژوو
 ده‌لێت:

تەعجىلى ئىفتار شەرەن سوننەتە
 كە خورما نەبوو ئاۋ بېمىننەتە
 لە جەماعەتا نوپۇزى تەراۋىچ
 جىبەجى بىكە بە نەھجى سەھىح
 بە شەۋ بېدار بە ھەتائەتوانى
 مەخسوس شەۋانى نىۋەي پايانى
 «لىلة القدر» ىش زۆر بەناۋبانگە
 خېرى ئەۋەندەي يەك ھەزار مانگە
 لە تاقەكانى دەپۈژەي ئاخىر
 لە سەرى ھەيە ھەدىسى زاھىر
 بۆيە گوم كرا ۋەختى بە تەعېين
 زۆر كۆشش بىكەي بۆپەفتارى دىن
 ئەعلاي سوننەتى مانگى پەمەزان
 سەدەقە ۋە خېرە ۋە خويندىنى قورئان
 ھەزەرەتى خاتەم ۋە كوۋ باي شەمال
 خېرى ئەگەيى بە شەخسى بېئىجال
 تەئخىرى پارشىۋ ھەروا سوننەتە

سه راسه ر فهزل و خیر و حکمه ته

هه روه ها جگه له سووننه ته کانی پوژوو ماموستا باسی
 خو پاریزی ده کات، به یانی ئەم و ته یه ده کات که ده لیت: خه لکیک
 هه یه ته نها برسیتی و تینویتی و هیلاکی بو ده مینیتته وه! ئەمه ش
 به هوئی ئەوهی که هیچ یه کیک له ئەندامانی لاشه ی ناپاریزیت، با
 بچینه لای شیعره که:

ئەمه بوو زاهیر ئادابی پوژوو

ئەمما پیت ئەلیم حالی ببه زوو

پوژووی حه قیقی بو گشت ئەعزایه

چوون غایه ی پوژوو خیر و ته قوایه

باش بپاریزه دەم و گوپچکه و چاو

له قسه و باس و نه زه ری خراو

به ده ست و به پئی قهت زه ره ر نه ده ی

ئیحسانی پوژووت به بادا نه ده ی

دلته به یادی خوا ئاوا بئی

ده مت مه شغوولی زیکری خوا بئی

ئەوه نده بنوه گیانت ره حه ت بئی

ئیتیر با ئیشت هه موو تا عه ت بئی

خۇلاسىە پۇژوو خاسى خويە
 «الصيام لي» مەنەكەى وايە
 ئەگەر رەمەزان وا بېيەيتە سەر
 ئەگەى بە رەزاي خەللاقى ئەكبەر

كەى پۇژوو واجب بوو لەسەر موسلمانان، ئيامى نەوہوى لە
 (المجموع) ئامازە بەوہ دەدات كە پۇژوو لە سالى دووہمى ھيجرى
 و لەمانگى شەعبان لەسەر موسلمانان واجب بوو، و ھەر وہا
 پيغەمبەر ﷺ بۇ ماوہى نۆ سال بە پۇژوو بووہ، يانى دواى واجب
 بوونى پۇژوو، نۆ پەمەزانی بينيوہ. لە (بارانى رەحمەت) دا
 مامۇستا لەوہلامى ئەم پرسيارە دا دەئيت:

پۇژوو واجب بوو لە مانگى شەعبان

گەرا بە قىبلە كعبە الرحمان.

ھەر وہا لە پرسيارى ئەوہى كە شەرتى پۇژوو چيە؟ و
 ئەوشتانە چين كە پۇژوو دەشكىنن، ھەر لەمەسەلەى دەرزی
 لەخۇدان، و تادەگاتە تۆز و دوكل و كللى چاو، و خۇرشانەوہ و
 چەندانى تريش بەوردى شيعرە كە بخويننەوہ، كۆمەئيك زانيارى
 چاكى تيدايە:

شەرتى پۇژووہ نيەتى ئينسان

بە شەو بۆ پۆژووی پۆژى پەمەزان
 نابى ھىچ ەينى بە پۆژا پروا
 بە خالىيى ئەندامى تودا
 ۋە کوو كراکە و برناخ و گەروو
 سىك، بەر و دوا، خالى بىە زوو
 زەرەرى نىيە بە دل ئەلەرزى
 بگاتە پەگت دەرمانى دەرزى
 ھەم بىزەرەرە دەرمانى ئەجزا
 با تەئسىر بىکا لە مۆخ و ئەعزا
 چونكى سىك نىيە بە عورف و عادەت
 «مغني» بىينە و ۋەربگرە ھىكمەت
 بەلى كە دەرزى گەيىە نىوى سىك
 پۆژوو ئەشكىنى بەبى شوبهە و شىك
 زەرەرى نىيە تۆزى سارا و دەشت
 تەئسىرى كلىش كە چاوت پى پەشت
 دووكەلى كوورەيش بە قەدەر عادەت
 نەك ھى جگەرەى تالى پىر بىدعەت

پاريز له عهمدى جيعاع و ئينزال
 خو ږشانه وه شهرته بى جيدال
 جيعاعى عهمدى بو شه خسى فاعيل
 قهزا و كه فارهت پيى نه بى حاسيل
 نازاد كړدى عه بديكى به دين
 له عه ييى عه مه لّ سالم بى و نه مين
 جا ږوژووى دوو مانگ له پاش پرمهزان
 ئيفتارى ږوژووى نه يه ته ناويان
 ئينجانان دانى شه ست كه سى ميسكين
 بو هه ريه كيكيان موددى، قووتى ژين

ئيستا كومه لنيك په يدا بوون، كه ږوژووى مانگى پرمهزان به
 ناروومه ندانه ده زانن، يانى نه وهى كه به دلې خو ته، نه گهر چه ز
 ده كه يت به ږوژووبه، وه گهرنا ناساييه! به لنيك دانه وهى خوشيان
 نه مه ته فسيري نايه تى قورئانه! به لام ماموستا په تكر دنه وهى و
 ئينكارى كړدى ږوژووى مانگى پرمهزان وه كو گوناھى كه بيره
 (تاوانه گه وره كان) سه ير ده كات، به هوى نه وهى نه م كه سهى
 ږوژووى مانگى پرمهزان په تده كاته وه ماناى وايه كه روكنيكي

ئىسلامى رەتكردۆتەوہ:

ياخود ئىنكارى رۆژووى پەمەزان

يا حەجى بەيتى كعبە الرحمن

لە ئىسلامدا كۆمەلىك رۈوخسەتى ئەوہيان پىدراوہ كە
بەپۆژوو نەبن، با پېرسىن كىن ئەو كەسانەى كە دەتوانن بەپۆژوو
نەبن، مەرجه كانى چىن، بەوردى ئەم شىعەرەش بخوینەوہ:

رۆژوو نەگرتن تەجۈيزى ئەدرى

بۆ موسافرى دوو مەنزل بېرى

ھەم بۆ نەخوشى بە ئىش و ئازار

ئىجازە ھەيە شەرەن بۆ ئىفتار

ھەرۈہا حائىض ھەم شەخسى مەحسور

بۆ ئىشى گران ناچار بى و مەجبور

«تحفە» بەيئە و بيخوینەرەوہ

ئەم مەقسودانە لىك بدەرەوہ

لەپاشا قەزا بەبى كەفارەت

لازمە بۆيان بەپى شەررەت

ژنی حاميله يا ژنی شیر دهر
 بو حمله و منالّ بينی زهره
 فه رزه له سهريان ئيفتار و قهزا
 فيديهش لازمه بو ئهجر و جهزا
 پير و نهخوش و پياوی شله پت
 ههر فيديه ئه دهن بيگره گويچکته

له باره ی ئه وه ی که ده بيت فيديه ی رۆژوو بدات:
 ههر کهس ته فره ی دا قهزای رۆژوو ه کان
 هه تا بيته وه مانگی په مه زان
 قهزای له سه ره و فيديه بو فه قير
 ههر رۆژی موددی بيتوول و ته قسير
 تیکراری هه یه به تیکراری سال
 که فه وتا قهزا له پاش ئه وه لّ سال

سه باره ت به که فاره تی رۆژوو بو مردوو، یانی مردوو که
 رۆژووی له سه ره بوو ئیمه کهس و کاری چی به کهین؟ ماموستا
 به مجوره حوکمه که ی به یان ده کات:

مردوو بو پوژوو نہ گہر قہرزار بی
 زوو چاری بکہن نہ ک گورفتار بی
 پوژووی بو بگری خزم و خویشی خوی
 یا بلین بہ یہ کی پوژوو بگری بوی
 یا بو ہر پوژی موددی لہ تہ عام
 بدا بہ داماو لہ باتی سیام
 بو نویژی فہوتاو برای بہ تہ دہب
 عیلاجی نییہ بہ تہ سلی مہ زہب
 بہ لام بہ قہ ولی قہ دیمی نیام
 قہ زای جائیزہ بہ وینہی سیام
 «ققال» نہ قل تہ کا لہ بری تہ سحاب
 لہ بو ہر نویژی موددی بہ حساب
 وہ جہیکیش ہہیہ موختارہ لہ لا
 گہ لی تہ سحابی شافیعی والا
 وہ لی کہ فارہت بدا بہ ئیتعام
 لہ بو نویژہ کہی بہ وینہی سیام
 تہ قلیدیان تہ کری بو نویژ و پوژوو

كە فارەت ئەدرى گەلى زوو بە زوو
 ئە گەر تاللى بۆ ئاسانى كار
 قىمەتى تەعام بەدى بە ھەزار
 تەقلىدى رەئىيى ھەنەفىيە كان
 ئەم ئىشە سەختەت بۆ ئە كا ئاسان

دواچار باس لە پۆژووی سووننە تيش دەكات، جگە لە پۆژووی
 مانگى پەمەزان:

پۆژووی سووننە تيش گەلى ئىحسانە
 باعيسى قەدر و قورسى ميزانە
 شەش پۆژى شەوال لە پاش پەمەزان
 نۆ پۆژەى ئەووەل لە مانگى قوربان
 مەخسوس عەرەفە بۆ غەبرى ھەجج
 لە بۆ پۆحى تۆ ئەبى بە ميعراج
 نۆھەم و دەھەم لە گەل يازدەھەم
 لە پۆژە كانى مانگى موھەرپرەم
 سىازدە و چوارە و پازدەى بەناوبانگ

سې رۆژهی ناخر له ژمارهی مانگ
 رۆژی دوو شه ممه له گه ل پینج شه ممه
 باعيسه له بۆ خه ير و مه رحه ممه
 غه يری ئەمانه يش کراون به يان
 برۆ بپرسه له عوله ماکان

سه رجه می ئەم شيعره ناسکانه له کتیبی (بارانی په حمه ت) دا
 هاتوون، ئەم شيعرانه به جۆرێک نووسراون، که بۆ له بهرکردن ئاسان
 بن، و به مهش ئەو خوینەر له پرسياره زۆر دوو باره بووه کان
 ده پاريزيت، جيگه ی ئاماژه شه، ئەم شيعرانه له لایه ن فه قیيانی کورد
 زۆر ده ميککه بۆته بهرنامه يان و لتيويان هه ميشه به م شيعرانه ته په،
 چون ئەوانه گه نجينه ی پر بايه خي کورده واری و يادگاری زانایانی
 کوردن.

پشتیوان به خودا له باسی دا هاتوو تيشك ده خه ينه سه ر هه ردوو
 وشه ی (په مه زان و رۆژوو) له شيعری شاعیرانی کلاسیکدا.

هەشتەم رەمەزان و پۆژوو، لە ئەدەبیاتی کوردیدا «شاعیرانی کلاسیک» - بەشی دووهم

بۆ رەمەزاننامەی ئەمڕۆ هەر لە نۆیۆ دیوانی شاعیرانی کلاسیک دەمێنینهوه، بزانی ئاخۆ شاعیرانی کلاسیک چۆن بە چ جۆریک باسی (رەمەزان و پۆژوو) یان کردووه! دیاره هەردوو وشە (رەمەزان و پۆژوو) بە چەندین مانای راستەقینە و مەجازی بە کارهاتوون، هەندیکیان لە شیعری ئایینیدا و لەوەسف و سەنای ئەم مانگە و بە پۆژوو بوون و شتی تر، و هەندیکیشیا سیبەری میتافۆریان هەلگرتوو و، کۆمەڵیک غەزەلی زۆرمان هەن ئەم دوو وشەیان بە کاربردوو.

ئەگەر لە دەستپێک شیعەرە ئایینیەکان وەر بگرین، دەبینین ئەوانیش دابەش دەبنە سەر چەند جۆریک، هەندیک لەوانە بە شیوەی سەنای ئەم مانگە گەرە، وەیان تیا یەتی باسی ئەوانە کە بە پۆژوو نابن و مایه پووچن، و هەر و هاشتی تریش...

«شیخ ئەحمەدی کۆر»

«شیخ ئەحمەدی کۆر» لە (شەو دئی لە عومرم ژ کەم دەبی، جا
چۆن دلم پر غەم نەبی؟) دا دەلیت:

قەت نوێژ و پۆژوو ناگری، بو کاری دنیا حازری

پیٹ وایە قەت قەت نامری، جا چۆن دلم پر غەم نەبی؟

هەر «شیخ ئەحمەدی کۆر» لە باسی ئەوانە ی نوێژ ناکەن،
وہسفیان دە کات بەوہی کہ پێگرن لە بەردەم پۆژوو گرتیش،
لە قەسیدە ی (سوبحان لە شاہی غەففار) دا دەلیت:

دەنەرینی و بانگ دە کات

کوانی تاریک الصلاة

کوانی تارک الصلاة

مانیعی پۆژوو و زە کات

«بەختیار زیوہر»

«بەختیار زیوہر» پەخنە لەو کەسە دە گریت کہ بە پۆژووہ و
لە لایە کیش فیل و تەلە کہ دە کات، ئەو لە قەسیدە ی (گریبان پارەت
ہزار کلور بی) دا دەلیت:

گریبان کاسب یا دووکاندار بی

خه ريكی سه ودا و جوابی كړيار بی
 به ديمه ن چاك و پاك و هه ژاربی
 بو نوټز و روژوو ئيجگار به كار بی
 نه گهر كه وتيته فيل و دهس برين
 له تو چا كتره پيگري بی دين

«ديوانی مه زلووم»

له «ديوانی مه زلووم» دا، له شيعری (خه فه ت دلمی برژان وه ك
 كه باب)، باس له وانه ده كات كه گالته به روژوو، و عيباده ته كانی
 تر ده كه ن:

قه شمه ری به نوټز، گالته به روژوو
 ئيستيهزا به هج، زه كات و مه ولوو
 عه ره ق خوار دنی نه مه ند لا جوانه
 قاپيكي به دهس، دووی له گيرفانه
 بو خوئی زه ره رو به لا نه سينی
 هه ر به دهستی خوئی دين نه دوړيني

«لوتفی»

«لوتفی» لہ شیعری (تہوا کۆچی کرد مانگی رپہمہزان) دا باس لہوانہ دکات کہ بہرۆژوو نہبوون، و تہوا مانگی رپہمہزانیس بہرہو کۆتایی دہچیت و تہوانیش ئیدی خہسارہ تمہند و مایہ پووچ مانہوہ:

تہوا کۆچی کرد مانگی رپہمہزان

تہو کہسہی خواردی تہو بوو پہشیان

بی بہش لہ خہیری رۆژوو بوو تہو کہس

تہو رنج خہسار بوو لہ ہر دوو جیہان

جگہ لہ مانہش، چہندین شاعیرانی تر بہ شیوہی جیا جیا ہر دوو وشہی (پہمہزان و رۆژوو) یان لہ شیعہ کانیاں بہ کارہیناوہ، و ہر یہ کہش بہ جۆریک و مہ بہ ستیک، تہم شیعہرانی خواریوہ گولچنینیکی خیران لہ نیو دیوانی تہم شاعیرانہ، تیایہ تی غہزہ لہ و تیایہ تی ہہ جوو، و ہہر وہا چہندان بابہ تی تر... لہ کۆتایی شیعہرہ کہ ناماژہ دیوانی شاعیر و ناوی شاعیرہ کہش کراوہ:

۱. «تہمہد موختار جاف» دہلی:

کہی خوا توججارہ، خوا گہورہ و غہفورہ و عادلہ

چۆن لە گەڤ ئەبدا حیسابی قەرزی پۆژوو و نوێژ ئەکا^(۱)

۲. «ئەحمەدی کۆر» دەئێ:

ئەکل و نەوم و شورب زۆر کەمتر بکەم با پۆح و جان
گەر بەبێ شەرعی نەبێ پۆژوو و نەمازان کەم حەرام^(۲)

۳. «ئەخۆل» دەئێ:

وێک باوک مردوو سەرتاپا پەشپۆش
وێکوو پۆژوووان بێ خورد و بێ نوش^(۳)

۴. «ئەسیری» دەئێ:

خۆشەوێستی تۆ نەبێ بۆ کەسێ هیچ کەلکی نییە
نوێژ و تاغات و پۆژوو، سەد حەج و سەرفترە و زەکات^(۴)

(۱) دیوانی ئەحمەد موختار جاف (یار بە ماچی لێوی خۆی زامی دلان ساریژ ئەکا).

(۲) دیوانی ئەحمەدی کۆر (خۆش بە حالی عاشقانت، دل لەسەر زەوق و کوئوس).

(۳) دیوانی ئەخۆل (فیدای یاریک بێم قەدرانم بیت).

(۴) دیوانی ئەسیری (یا محمد مەدەدئ).

۵. «جه وهه‌ری» ده‌لی:

به پۆژوو بووم له بو ئیفتار له مزگه‌وت چوممه‌وه مائی
 کوتم برسیمه‌ چیشته و نان و چایی حازره با بی
 له جوابدا پیتی کوتم کابانی مائی چاره‌سازی که
 نه قهند و چا و پۆنت ماوه، نه وتیش هه و درهم نابی
 له جیی نان گۆزه‌یه ک ئاو داندرا وه ک ده‌وری ئه‌سحابان
 کوتم په‌ببی شوکر یا په‌ب که تو نه‌یده‌ی ئه‌ویش نابی^(۱)

۶. «حاجی قادری کۆیی» ده‌لی:

تا بزانی کئی نوژی کرد و پۆژووی گرتوه
 بو سیاست کردنی په‌نجا نیگه‌هبان داده‌نی^(۲)

۷. «حه‌مدی» ده‌لی:

گۆی له ته‌زویر و ریا و ئه‌فسانه مه‌گرن ئه‌سلی دین
 هه‌ر زه‌کاته و پۆژووه و هه‌ج فه‌تره‌ ئیانی ده‌خیل^(۱)

(۱) دیوانی جه‌وهه‌ری، (قه‌سیدی‌ک داده‌نیم شیعی فه‌سیح و ساف و غه‌پرا بی).

(۲) دیوانی حاجی قادری کۆیی، (وا دیاره‌ په‌سم و قانونی‌کی ده‌وران داده‌نی).

۸. «حه مدی» ده لئی:

ده رنه که وتی بویه به م جه ژنه به رۆژوو مامه وه
جه ژنی من جه ژنانه یی تو بئی به مال و جانه وه^(۲)

۹. «حه مدی» ده لئی:

ته ماشای عاقیبه ت که بو به د و نیکی عه مه ل زاهید
شه وی به زمم نه تیجه ی سو بحه رۆژی رۆژووت شامه^(۳)

۱۰. «حه مدی» ده لئی:

له به یینی زلف و رووی ئه و شوخه دا دل سائیمولعومه ره
نییه ئیفتاری رۆژووی شه وی بئی موته سیل ئیمساک^(۴)

(۱) دیوانی حه مدی، (پر گولّه و عه نبر وه تن خاکی وه کوو جامی بلوور).
(۲) دیوانی حه مدی، (من له عالمه چوومه ده رچیمه به سهر ئینسانه وه).
(۳) دیوانی حه مدی، (له دنیا دا شه وی باقی بمینی نیک و به د نامه).
(۴) دیوانی حه مدی، (له دلّه ئه و بته دلته نگ بوو چابوو شه عبده ی ئه فلاک).

۱۱. «حەمدی» دەلی:

زەمانیکە بە پۆژووم بەو ئومیدەدی ھەر دەلیم بیکەم
لە قورسی روومەت و عەننابی لیتوت بەلکە بەربانگی^(۱)

۱۲. «سابیری» دەلی:

قاپی ئە گری یەعنی ریازەتمە بە پۆژووم
سەر قاپی پلاو زیرە و کشمیش و کەبابە^(۲)

۱۳. «سابیری» دەلی:

عومریکە بە پۆژووم و نەبوو جەژنی سیامی
بەدبەختم و نەمدی لە شەوا قەدر و بەراتی^(۳)

۱۴. «سەیفولقوزات» دەلی:

ھیلالی ئەبرۆت چونکە نەببیرا
جیژنمان تیک چوو، پۆژوو نەگیرا

(۱) دیوانی حەمدی، (لە بورجی پەرچەمی کێدایە بەرقی داوہ لاجانگی).

(۲) دیوانی سابیری، (ئەی دل بە بە لا سابیر و خوشنوود و رەزا بە).

(۳) دیوانی سابیری، (جانا لە ھەناسەدی دەمە کەت بۆنی شیفا تی).

رۆژووشم بى تۆلى قەبوول نابى
 سەرفترەش بدەم، سەرم چا نابى
 نوپۇز و رۆژووى تۆ ياخودا قەبوول بى
 جىزىنت مبارەك، حەجەت و سوول بى^(۱)

۱۵. «سەيفولقوزات» دەلى:

نوپۇز و رۆژوو و حەج، سەرفىترە و زەكات
 خەتم و تەھلىلە و خىر و حەسەنات^(۲)

۱۶. «شاھۆ» دەلى:

نە رۆژووم رۆژوو، نە نوپۇز نوپۇزە
 سەريان لى تىك دام ئەفكارم گىزە^(۳)

۱۷. «عارف عورفى» دەلى:

(۱) ديوانى سەيفولقوزات، (زۆر تولى كىشە عەزىزە ھىجرانت).
 (۲) ديوانى سەيفولقوزات، (ئەگەر دەپرسى باسى ئەو ناوہ).
 (۳) ديوانى شاھۆ، بەرگى دوو. يا حەى يا قەبىيوم بەندە ھەر تۆم ھەى).

ماہی پوڑوو پوڑوو گہر بشکی گوناہی من نییہ
 پوڑیہ تی قہوسی ہیلالی تویہ پوڑوو شہو باتیلہ^(۱)

۱۸. «عارف عورفی» دہلی:

لہ نویژ و پوڑووا سہد بارک اللہ
 ئەدایان بردہ سہر نوبہی قہزایہ^(۲)

۱۹. «قانع» دہلی:

بہر پوڑوو بووم بروم دی وامہزانی مانگہ بوم دہرکہوت
 ئەبینم شوپشی مانگہ، لہ ناو دیوانہ کانی شہرع^(۳)

۲۰. «عاصی» دہلی:

وونہ چہند حزبی نہفام و دوژمنی یہ کتر ہہموو
 تہرکی نویژ و تہرکی پوڑوو وا لہ ناوتان بوٹہ باو^(۱)

(۱). دیوانی عارف عورفی، (یار و دەسبەرداری لینی کارئیکی خەیلێ موشکیلە).

(۲) دیوانی عارف عورفی، (لە گشت لایئیکی دونیادا ھەرایە).

(۳) قانع، باخچەیی کوردستان، (لە مەی نوشیم ئە گەر مەنعم بکەن مەئموورە کانی شہرع).

۲۱. حەزەرەتە «نالی» دەلی:

صائەم الدھری بەرۆژ، ئەمما بەرۆژووی بېننیهت
قائەم اللیلی سلووک، ئەمما سلووکى بېنوژ! (۲)

۲۲. حەزەرەتە «نالی» دەلی:

بېننیهتە تەقبیلی دەمت عاتیلە رۆژووم
بى حەزەرەتە میحرابى برۆت باتیلە نوژم (۳)

۲۳. «ویسالى» دەلی:

زیاتر لە لوتفی حەزەرەتە بارى
نیمە بە غەیری یەك تاقە مانگا
سێ رۆژە ئەویش وە کوو رەمەزان
ھەر بە رۆژوو، ھیچ نییە بیخوا

(۱) دیوانى عاسى، (بۆ نامۆژگارى).

(۲) دیوانى نالى، (ھەى كەرىكم بوو، چ پەيكەر؟ تەيكەرى ھەراز و لىژ).

(۳) دیوانى نالى، (دەورانىیە وەك ھێلەكى سەودا سەرى گېژم).

صائم الدرہ، قائم اللیلہ
 پروو لہ تاعہ تہ، خوا لینی قوبوولّ کا
 مہ شغوولّی سہوم و سلووکہ دائیم
 قہت غافلّ نییہ، وہ ک کاکہ ئہوزا
 مہ شہوورہ پوژئی ئیلیاس و خدر
 ئہویش ئہیگریّت بہ نیازی کا
 پیئی ئہ لیم وا تو مردی لہ برسا
 ئہ لّی لیم گہ ریّ جاریّ قہینا کا
 پوژوو ناشکینم تا لہ واژہ وہ
 ئاشنا و کوپخا بوم نہ نیرن کا
 وہختیّ کام بو ہات پوژوو ئہ شکینم
 لہ وہختیّ ئیفتار ئہ خوینم دوعا^(۱)

۲۴. «حمدی» دہ لّی:

ماہی پہمہ زمان ہاتنی ئہووہلّ بہ شہوم دی
 تا پووی لہ بہر مہستی وہہامزانی خہوم دی^(۲)

(۱) دیوانی ویسالی، (گوی بگرہ لہ من ئہی بادی سہبا).

(۲) دیوانی حمدی، (ماہی پہمہ زمان ہاتنی ئہووہلّ بہ شہوم دی).

نۆيەم خویندنه وه له رهمه زاندا (ئایا خودا ئه مری کردوه به، به رۆژوو بوونی عهقل؟!)

مانگی رهمه زان چه ندان تاییه تمه ندى هه یه، که جیای ده کاته وه له مانگه کانی تر، ئه و تاییه تمه ندى بانه ش وه نه بئ شتانیکی ده ستر کرد و بینه راوی ساده بن، به لکو ئه م شه کره مانگه وه ک یوسف له نیو برا کانی ده گه شیتته وه. له مانگه دا زۆرینه ی خه لکی به گشتی ر ووده که نه خویندنه وه ی قورئان، چونکه هه ر وه ک گو ترا وه ئه مه مانگی قورئانه، ئه مه ش به حوکمی ئه وه ی له م مانگه دا قورئانی پیرو ز دابه زیو وه. زۆرینه ی خه لکی واز له خویندنه وه کانی تر ده هینن و ر ووده که نه خویندنه وه ی قورئان، به جۆریک لیره وه له و ی گو یهان لیده بیت که خه لکانیک هه یه به ماو هیه کی زۆر که م خه تمی قورئان ده کات، تیا یه تی هه مو و سی رۆژ جار یک و تیا یه تی هه فتانه و وه یان ه یچ نه بیت چه ند خه تمیک ده کات تا وه کو کو تایی مانگی رهمه زان، له گه ل ئه وه شدا به ده گمه ن ده بینین که خه تمی قورئان به تیره امانه وه (تدبر) بکات له م مانگه دا !

هه ر وه ها خه لکانیکی زۆر سووننه ته کان پیش واجبی خویندنه وه ده خه ن! ئیامی شافیعی ده لیت: وه رگرتنی زانیاری له نوێه

سووننە تە كان چاكتره. كه و ابو توش سەرنج بدە يە كەم دەستپيكردى ئىسلام و لە مانگى رەمەزانداندا برىتىيى بوو لە (إقرأ). بخويئە) نەوہك (صلي. نوؤژبكه) وەيان (اعتكف. ئىعتىكاف) بكە، بەرلەوہى بچينە سەر كۆمەلنىك پرس ورا و ناوہرؤكى بابە تە كە، دەمە و ئت بلىم مە بەست لە مە كەم خويئدنه وەو فەراموشكردى قورئان نىيە، بەلكو ھاندانى زىاترى خويئدنه وەو ھىە تى بە تىگە يشتنەو، لە گەل ئەو ھشدا يە كەم كىشە دىتە پيشان ئەو ھىە كە لە رەمەزانداندا بەنموونە كى تاقە تى خويئدنه وەو ھىە، وەيان ھەر ھۆكارىكى تر ...

بايەلؤژى خويئدنه وە لە رەمەزانداندا

جارى بەر لە ھەموو شتىك با بىينە سەر بايەلؤژىيى خويئدنه وە لەم مانگە دا، بەو ھى خويئەر پاساوى ئەو ھەنئىتەو ھە كە تىنوئىتى وەيان برسئىتى دەبئتە ھۆى رؤىشتنى تەركىز و وەيان تىنگە يشتن و بئتاقە تى، چوون ئىمە گەر ئاورىك لەمىژوو بدەينەو، و بە تايبەت مىژووى ئىسلام، دەبىنين چەندىن كارى گرىنگ و بنەپە تى و داھىئانى گەورە لەم مانگە دا بوونە، كە و ابئت چؤن دە كرئت ئەم مانگە لە مانگى خويئدنه وە و داھىئان بگؤرئت بؤ مانگى خواردن و خواردنەو ھە بەرنامە گەلئىكى بئسوود! لە توؤژىنەو ھى ئە كادىمىيە پزىشكىيە كان دەركە و توو ھە كە زىادە ھى ھؤر مۆنى HDA بە درئژايى كاتى بەرؤژوو بوون لە مانگى رەمەزانداندا ھۆكارىكە بؤ چاكردن و بە ھىزكردى زاكىرە! دە ھى كە و ابو پىغەمبەرى نازدار راستى

فەرموو (صوموا تصحوا)، چونكە ئىرەدا ۋە كو بەيان كرا كە خويندەنە ۋە تەندروسىتىيە ۋە سوودى بۆزا كىرە ھەيە (ئەمە لە پرووى جەستەيىيە ۋە)، ۋە ھەروەھا پۆژووش ھەر مەپرسن! كە ۋابوو ئىرەدا دووتەندروسىتى بۆ دلت مسۆگەر كرا!

لە نىوان پۆژووى سىك ۋە پۆژووى عەقل!

لام وايە كە ئىمە كىشەيە كەن ھەيە لە گەل چەمكى بە پۆژووبوون! ئە ۋە تانى خەلكانىك عەقلىشان بە پۆژوۋە، يانى ئە ۋە يە لەم مانگەدا ۋەك چۆن لە پۆژدا سىك ھىچى بۆ ناچىت ۋە بە پۆژوۋە، ئاوا عەقلىش ھىچى بۆ ناچىت ۋە بە پۆژوۋە! دەي بە پۆژووبوونى سىك خۆگرتنە ۋە يە لە خواردن ۋە خواردنە ۋە، بە پۆژووبوونى عەقلىش خۆگرتنە ۋە يە لە كىتب ۋە قەلەم، جىگەي ئامازە يە كە پەرۋەردگار ھىچكەت ئەمىر نە كىردوۋە بە بە پۆژووبوونى عەقل ۋە بگرە بە پىچە ۋە ئە ۋە يە، چوون ھەر ئە ۋە يە مەرۇف لە مەخلوقاتە كانى دى جىادە كاتە ۋە. ئىستا توى خوينەر دەلىي چى، لات ۋە انىيە ھاشتاگىنك دروست بىكەين ۋە لە ھەموو تۆرە كۆمەلە يە تىيە كان بلىين: نا بۆ بە پۆژووبوونى عەقل؟

زە كاتى "مال" ۋە زە كاتى "عەقل"

لىژنەي فەتۋا لە كوردستان بۆ ئەمسال، بۆ ھەر مىليونىك تەنا

۲۵۰۰۰ دیناری دیاری کردووه، ئه ی با بزاین زانایانمان بو زه کاتی
 عه قل چ ریژه یه کیان دیاری کردووه؟ به گویره ی زانایانمان بیت،
 هه موو نه ندامی کمان له جه سته زه کاتی له سه ره و ده بیت بدریت، به م
 پییه ش ئه م زه کاتی عه قل له که سی که که وه بو که سی کی تر
 ده گوړیت و بیگومان نو سه ران، و زانایان و دانایانمان ده بیت
 پشکی شیر له م زه کاتی عه قل به خشنه وه، ئینجا ئه وه ی ئه م
 زه کاتی عه قل له زه کاتی مال جیا ده کاته وه ئه وه یه، که ده توانریت
 له یه ک کاتدا بدریت به چهن دین خه لکی و بی ئه وه ی له خاوه نه که ی
 که م بکات! (بو ئه م سی پهره گرافه ی سه ره وه سوود له نامیلکه ی:
 رمضانی والقراءه، بینراوه)

**حه زده که م بخوینمه وه، به لام ده ستم له خویندنه وه ی قورئان
 به رنابیت!**

جا کئی وتویه تی پیویسته ده ست له خویندنه وه ی قورئان
 هه لبریت، به لکو ئه وه ی هه یه که با خویندنه وه کانیشت له خزمه ت
 قورئاندا بیت، با ئیتر قورئان به تیرامانه وه بخوینیته وه، ئه وتانی ئیبن
 عه باس ده لیت: "لأن أقرأ سورة من القرآن وأرتلها وأتدبرها أحب إلي
 من أن أقرأ القرآن كله"، واته: سووره تیک له قورئان بخوینمه وه و
 تییرا بمینم و تییبیگه م، خو شه ویستره له لام له وه ی که هه موو قورئان
 بخوینمه وه.

با لەمە و پاش كە سوورەتى يوسفت خویندەو، دەتوانى لە كاتە زیادە كەش ئەو كتیبانە بخوینتەو، كە لەسەر سوورەتى يوسف نووسراون (بېگومان چەندان كتیبان هەيە تەنانت بە كوردیش بە تەنھا لەسەر سوورەتى يوسف نووسراون)، وەيان كە تۆ دەزانیت وا لەوشەيەك و ئايەتێك حالى نايیت بگەرێرەو، بۆ تەفسیرەكان، ئینجا دەزانى ئەم خویندەو، تۆ چۆن لەجۆریك رۆتینەو، دەگۆریت بۆ چێژ و عیبادەت.

بەخشین لە رەمەزەندا

ئایا دەزانى كە تۆى خوینەر سەرۆه تێكى گەورەت هەيە بیکەیت بە سەدەقە لە رەمەزەندا، ئەم سەدەقەيە شتیكى ئاسایی نییە، پارەو پولێك نییە بەشى هەر تەنھا رۆژێك یان چەند رۆژێك بكات، بەلكو ئەم سەدەقەيە كتیبە! تۆ دەتوانى لە رەمەزەندا كتیب بەخشیت، یانى تۆ دەتوانى ژيانى كەسێك بۆ هەمیشە پروناك بكەیتەو، بۆ هەمیشە لە لێلاو دەربازى بكەیت، بەخشینی كتیب بیروكەيە كى باشە لەم مانگەدا، ئەگەر دەزانى كە خەلكانىك هەن پێویستیان بە پارەيە، لەوێ پێویستیان بە كتیب بیت، دەى ئەمە هەر زۆر چاكە و هەلیكى ناوازیەو لە دەستی مەدە. تۆ دەتوانى زەكاتى سەرفیتەرە كە (كە بۆ ئەمسال لێژنەى فەتوا تەنھا ۲۵۰۰ دینارى دیارى كەردووە)، ئەوێ ئەندامانى خێزانە كەت، پەنگە نەگاتە سى یان پەنجا هەزارێك بەلام بۆ مالهە ژاریك زۆر چاكە،

ئەم زەكاتى سەرفىترە بخەرە نىو زەرفى نامەيەك و ئەوئىش بخەرە نىوانى كىتئىيك و بىرۆ بىدە بەم مائە ھەژارە، بۆ ئەوئى كورپە كەيان ئىتر بۆ ھەتاتارپىگا رۈوناك بىتەو، تاوۋە كو كچە كەيان ئىتر بۆ ھەمىشە رىگاي گولرەنگ بىت، دەتوانى پىبىلئىت و شەرم و تەرىق بوونەوئى ناوئىت "فەرموو ئەو زەكاتى سەرفىترەيە، خوداي گەورە ئىوئى خۇش دەوئىت، و ھەرۈھە ئىمەئىش، ئەم كىتئىەشم بە دىيارى بۆ (ھونەر يان ھۇنيا) ھىناو، ھەزەدە كەم بىخوئىتتەو...". بەلام ئامان و رىبابە لەجۆرو بابەت و قەبارەي كىتئىەكە، و وەك خوئىنەرىكى بە سەلىقە، وەك خوئىنەرىكى لىھاتوو، و كارزان بىريار بدە كام كىتئىەي بۆ دەبەئىت، ئەوئى كە بۆ ھەتاتار خوئىندنەوئى لەبەر دىدەي شىرىن دەكەئىت يان بەپىچەوانەو!

دەيەم رۆژيكي پيغەمبەر ﷺ لەرەمەزاندا - بەشى يەكەم

زۆرىنەى موسلمانان هەميشە هەولئى ئەو دەدەن كە لاسايى گەورەو بچووكى كار و كردارو گوتەو هەلسان و دانىشتەكانى پيغەمبەر ﷺ بكنەو، ئينجا لەمانگيكي وەكو رەمەزانىش ئىدى هەر مەپرسە كە چەندە پەرۆشين بۆئەو وەى بزانيان كە رۆژەكانى چۆن ژياو و شەوكانى چۆن زىندوو كردۆتەو، يان جگە لەعيادەت، كار و كردارەكانى ترى لەمانگى رەمەزان چۆن بوون؟

لەراستيدا باسكردنى وەها بابەتتەك پيويستى بە مەوداو كات و بواريكى زۆر گەورە هەيە، بەلام ئيمە ليرەدا نامانەويت بچينە ژير بارى ورد و درشتى هەموو شتتەك بەلكو هەر بەخييايى گولچينيتەك دەكەين لەگولستانەكەى. فەرموون خوينەرى ئەم كورته بابەتە بن:

پارشپو

لە رەمەزاندا نازيمان ﷺ هەموو رۆژتەك نيهتى هيناو، و پارشپوى لەگەل يەكتەك لەخيزانەكانى كردوو، زۆر كەم خواردنى

خواردووه، و وہیان پارشیوی به خورما کردووه له گه‌ل خواردنه‌وهی هندیك ئاو، و هندیكجاریش له گه‌ل یاوه‌راندا پارشیوی کردووه. له‌سه‌حیحیشدا هاتووه که پارشیوی له گه‌ل زهیدی کوری حارثه کردووه. خالیکی ترئه‌وه‌یه که پارشیوی تاخیر کردووه.

نوێژ

دوای پارشیو نوێژی کردووه، و له‌نوێژدا به‌قه‌ده‌وهی که‌سیك په‌نجا ئایه‌ت بخوینیت ئه‌وه‌نده نوێژه‌که‌ی بوو، تاوه‌کو بانگی به‌یانی فه‌رمووه، دواتر دوو رکات نوێژی کردووه. و له‌ماله‌که‌ چاوه‌روانی کردووه تاوه‌کو سه‌یدنا بیلال قامه‌تی کردووه، پاشان هاتۆته‌نیو میحراب و پیشنوێژی به‌موسلمانان کردووه.

دوای نوێژ

له‌دوای نوێژ له‌مزگه‌وتدا ماوه‌ته‌وه‌و زیکری خوداری کردووه تا ئه‌و کاته‌ی خۆر هه‌له‌هاتووه، دواتر نزیکه‌ی سی چاره‌گ یان زیاتر چاوه‌رپی کردووه و پاشان دوو رکات نوێژی کردووه، ئه‌وه‌شی فه‌رمووه که هه‌رکه‌سیك ئه‌مه‌ بکات وه‌ك ئه‌وه‌ وایه‌ حه‌جیک و عه‌مره‌یه‌کی کردبیت.

به‌بانگ

به‌ر له‌ئیواره، زیکره‌کانی ئیواران و هه‌ندیك دو‌عای خویندووه، دواتر که بانگی فه‌رمووه، پاشان وه‌کو سه‌یدنا ئه‌نه‌س ده‌گیریته‌وه که : (کان رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم یفطر علی رطبات

قبل أن يصلي فإن لم تكن رطبات فتمرات فإن لم تكن تمرات حسا
 حسوات من ماء⁽¹⁾. به بانگی به روتاب کردوتهوه، نه گهر
 روتاب نه بوایه نهوا به خورما رۆژووه که هی دهشکاندا، و نه گهر
 نهوهش دهستنه کهوتایه به ئاو. به پیچه وانهی پارشیو، په لهی
 له به بانگ کردنهوه کردووه و فه رمویه تی: هیشتا خه لکی ههر
 له سهر چاکهن، تا نهوهی که په له له رۆژوو وشکاندن ده کهن.
 ههروهها دواى نویژی ئیواره له مزگهوت ده گه رایهوه بو مالهوه، و
 سووننه تی دواى نویژی له مالدا نه نجام ده دا، فه رمووده ههیه له
 سه حیعی موسلیم: (إِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ الصَّلَاةَ فِي مَسْجِدِهِ، فَلْيَجْعَلْ
 لَبِيَّتَهُ نَصِيبًا مِنْ صَلَاتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ جَاعِلٌ فِي بَيْتِهِ مِنْ صَلَاتِهِ خَيْرًا).
⁽²⁾ واته: نه گهر یه کیكاتن له مزگهوت له نویژ بوویهوه با به شی
 مالهوهش بهیلتیهوه، چونکه خوادى گهوره خیری داناوه بو
 نویژه کانی مالهوهش .

له گه ل یه کیک له خیزانه کانی داده نیششت تاوه کو بانگی
 خهوتنای ده فه رموو، و دواتر پینشنویژی بو موسلمانان ده کرد .

ته راویح

نازیمان ﷺ نویژی ته راویحی به یاوه رانی کردووه له مزگهوتدا
 هه رته نها سی جار، دواى نهوه نه چوووه، نه مهش له ترسی نهوهی که

(1) أخرجه أبو داود (٢٣٥٦)، والترمذي (٦٩٦)، وأحمد (١٢٦٧٦).

(2) مسلم (٧٧٨).

بہ فہرزی نہ زانن، بۆیہ دوای ئەوہ نوێژہ کانی لە مالموہ کردووہ
 ھەرچە ندیک و بستبیتی و وە کو دیاریشە کہ نوێژی درێژ کردۆتەوہ.
 وە کو لە سەحیحی موسلیم دا ھاتووہ: شەوێکیان چووہ مزگەوت
 نوێژی کرد، چەند پیاویک نوێژیان لە گەلدا کرد، خەلکی بۆ سبەینی
 باسی ئەو نوێژەیان کرد، خەلک زۆرتر کۆبوویەوہ و لە دوای
 پیغەمبەرەوہ ﷺ نوێژیان کرد، بۆ سبەینی باس لەو نوێژە کرا، لە شەوی
 سییەمدا ئامادبووانی مزگەوت زۆرتربوون، کاتی ھاتە دەرەوہ بۆ
 مزگەوت نوێژیان لە گەلدا کرد، کاتی شەوی چوارەم ھات
 مزگەوتە کہ کەسی تری نەدەگرت، پیغەمبەر ﷺ ئەو شەوہ نەچوو
 بۆ مزگەوت کہ نوێژیان بۆ بکات، بۆیہ کہ سانیک دەستیان کرد
 بەقسە کردن و دەیانوت: نوێژ، بەلام پیغەمبەر ئەو شەوہ نەچوو بۆ
 مزگەوت کہ نوێژیان بۆ بکات، بۆیہ کہ سانیک دەستیان کرد
 بەقسە کردن و دەیانوت: نوێژ، بەلام پیغەمبەر ﷺ نەچوو بۆ ناویان،
 ھەتا کاتی نوێژی بەیانی ھات، کاتی نوێژی بەیانی کۆتایی ھات
 پرووی کردە خەلکە کہ، ئینجا شاہ تومانیکی ھینا و فەرمووی:
 (کاروباری ئەمشەوی ئیسوہ بەمن شاراوہ نەبوو لەوہ ترسام
 کہ نوێژی شەو فەرز بکریت لەسەرتان ئیسوہش نەتوانن بیکەن) لە
 ریوایەتیکی تر: ئەوہ لە رەمە زاندا بوو.

ھەر سەبارەت بە شەو نوێژ و تەراویح

ھەر سەبارەت بە شەو نوێژ و تەراویح لە مانگی رەمە زاندا، ئەم
 فەرموودە یەش لە سەحیحی (بوخاری) دا ھاتووہ: پیغەمبەر ﷺ خوا

ہانی دہدا بۆشہ و نوپڑی رپہمہ زان بہ بیئِ ئہوہی فہرمانیان پیبکات، دہیفہرموو: (ہہرکہس لہ رپہمہ زاندا بہ پروای تہواو و بہ ہیوای پاداشتہوہ شہو نوپڑ بکات، خوا لہ گوناہہ پیشوہ کانی خۆش دہبیت) ہہ تا پیغہمبہر ﷺ کۆچی دوایی کردو کار بہم شیوہیہ بوو، لہسہردہمی ابوبکرو سہرہتای خہلافہ تی عمیریشدا ﷺ ہہر بہو شیوہیہ بوو [مہبہست لہ نوپڑی تہراویحہ].

نوپڑی ویتہر

کاتیک لہ شہو نوپڑیان تہراویح دہبوویہوہ بہر لہوہی نوپڑی ویتہر بکات خہوتوہ، دایکمان عایشہ لئی پرسییوہ: یا رسول اللہ اٰتنام قبل ان توتر؟ قال: یا عائشۃ ان عیني تنامان ولا ینام قلبی.

واتہ: ئہی پیغہمبہری خودا ﷺ ئایا بہر لہ ئہنجامدانی ویتہر دہخہویت، ئہویش فہرمووی؛ ئہی عایشہ من ہہر تہنہا چاوہ کانم دہخہون نہوہک دلّم.

بہ گشتی

لہ رپہمہ زاندا بہ گشتی کاتہ کانی بہ خویندہوہی قورئان، و نوپڑ، و زیکر، و سہدہقہ بہسہردہبرد. ئہو نمونہیہک بوو بہ ئارامگرتن لہسہر برسیتی، و فییری ئوممہ تی کردووہ کہ رپہمہ زان ئہوہ نییہ

کہ تیمہ لہ ئیستا دا دہیکہین، وہ کو بہ نمونہ بہ ناوی پیشوازی و
 خوٹامادہ کردن بو پرمهزان سہ لاجہ کانمان پر دہ کہین، و لہئہ سلّیشدا
 نیوہی ئەم شتانہ ناخوریّت و دہ بیّت فری بدریّت، و ہیان تہ نانہت
 گہر بخوریّتیش ئەوہ دہ چیتہ نیو بابہ تی زیانگہ یانسدن بہ
 تہندروستی خوٹ، فیری ئوممہ تی کردوہ کہ پرمهزان مانگی
 تہرفیہی و رابواردن نییہ، یان تہ نانہت لہ کوردہ واری خوٹمان
 دہ لین، ئەہی چی بکہین چوٹ پوژہ کہ مان لی پروات، و ہک ئەوہی
 ہہ موو عیبادہ تہ کانی تہ واو کرد بیّت! ئەو، ئە گہرچی لہ ترسی
 ئەوہی کہ نویژی تہ راویح بہ فہر ز نہ زانن ئیدی نویژی لہ مزگت بو
 یاوہرانی نہ کردہ وہ، بہ لام لہ وہ دہ چیت ہہر دلّی لہ لای بو بیّت،
 چوون ئەوہ تا لہ کوٹایی تہ مہ نیدا، کچہ کانی و خیزانہ کانی و
 موسلمانانی کو کردہ وہ و لہ مزگہ و تدا شہ و نویژی بو کردوون. و ہ کو
 وتمان شہ و نویژی کردوہ، پاشان لہ گہل مالّ و حالدا بووہ، و دواتر
 پارشیوی کردوہ، و ئینجا چاوہ ری بانگی بہ یانی کردوہ، دوا
 نویژی بہ کو مہ لی بہ یانی لہ مزگہ و تدا ماوہ تہ وہ...

بہ خشین

لہ پرمهزاندا سہ رجہ می کارہ خیرہ کانی زیاتر و زیاتر دہ کرد،
 لہ وانہ شدا خیر و سہ دہ قہی زیاتری دہ کرد و ناگای لہ ہہ ژاران بوو،
 تا ئە وکاتہی یاوہرانی و سفیان کردہ بہ وہی کہ لہ با خیراتر بوو
 بو بہ خشین. لہ فہر موودہ دا ہاتوہ: پیغہ مہری خوا ﷺ لہ پرمهزاندا

سہ خی تر و دەس کراوہ تر بوو له ماڵ بەخشیندا کاتی کہ جبریل
دەهات بو لای، وە لەم مانگەدا له با خیرا تر بوو له خیر و خیرات
وہہ موو کار و کردەوہیہ کی جوان وپہسەنددا.

يازده يەم پۆژىكى پىغەمبەر ﷺ لە پەمەزاندا - بەشى دووم

بەرلەوھى بچىنە سەر خالە پوختە کراوھ کان، دەمانە ویت ئەوھ بلیین، لە پەمەزاننامەى رابردوو چەند خالمان خستە روو، کە ھەمووی رەوشت و عیبادەتە بەرز و جوانە کانی پىغەمبەر ﷺ بوون، بەلام رەنگە ئیستا وینە یەك لای خوینەر دروست بوو بیت بەوھى کە پىغەمبەر ﷺ ھىچ شتێكى نە کردووھ تەنى عیبادەت نە بیت! دەى لیرەوھ دەمانە ویت شتێك بەیان بکەین، ئەویش ژمارە یەكی زۆر لە خەلكی کردوو یانە تە باو، کە مانگی پەمەزان کارناکەن. بەلام کیشە کە ئەو یە وەك چۆن کارناکەن، عیبادەتیش بە پى پى بوست ناکەن، خوێ ئەئەسلدا کە تۆ کارناکەیت دەبیت خۆت یە کلا کردبیتەوھ بەوھى ئەم مانگە بو عیبادەت تەرخان دەکەیت ئەمە لە لایەك، لە لایەكى تر ئەم کارنە کردنە بە یە کجاری کاری کردۆتە سەر ورەى پۆژوگر و موسلمان، تەنانەت وای لیبھاتووھ کە پۆژوو گرتنى لى بو تە مۆتە کە! پىشە کىبە کە درىژتر ناکەینەوھ و فەرموون خوینەرى پارچەى دووھى پۆژىكى پىغەمبەر ﷺ بن لە پەمەزاندا.

قورئان

مانگی رہمہ زان، یہ کینک لہ ناوہ کانی تری کہ پیچی دہناسریتہ وہ مانگی قورئانہ، یانی چی، واتہ تہ واوی قورئانی پیروژ لہم مانگہ و لہ شہوی قہ دردا دابہ زیووه (خودا یاوہر بیت لہ رہمہ زاننامہ کانی داہاتوو ئہم باسہ بہ بیان دہ کہین)، پەر وەر دگار دہ فہرموو بیت: (شہر رمضان الذي أنزل فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان). بۆیہ لہم مانگہ دا موسلمانان بہ گشتی پرووہ کہ نہ قورئان خویندن و ہہریہ کہ بہ لایہ نی کہم خہ تمیککی تہ واوی قورئان دہ کات. لہ رہمہ زاندا حہ زرہ تی جو بریل ہہ موو قورئانی بہ پیغہ مبہر ﷺ دہ گووتہ وہ. ئہ ویش موسلمانانی ہان دہ دا لہ وہی لہم مانگہ دا قورئان بخوینن و وریای دہ کردنہ وہ لہ وہی بیئاگابن لہ مہ، پیغہ مبہر ﷺ لہ ہہ موو شہ ویکدا جوزئیکی قورئانی خویندو وہ، لہ سہ حیچی موسلیمدا ہاتووہ کہ حہ زرہ تی جو بریل بہ شہو قورئانی پیگو توتہ وہ، و ہہ ندیکیش دہ لئین ئہ مہ ئاماژہ بہ بۆ ئہ وہی کہ قورئان خویندن لہ شہ ودا پاداشتی زیاترہ! لہ ہہ موو رہمہ زاندا تہ واوی قورئانی پیگو توتہ وہ تہ نہا لہ دوا رہمہ زان نہ بیت دوو جار ئہ مہی کردو وہ. ہہ بۆیہ موسلمانانیش تابؤیان کراوہ خویندو ویانہ، ئہ مہ بہ پراددہ یہ ک تا ئہ وہی نہ ہی کراوہ لہ وہی بہ سئی رۆژ کہ متر خہ تمیک بکریت، زۆرئیک لہ فہرموودہ ناسانی ئوممہ ت کہ ژیانی خویمان بۆ فہرموودہ تہر خان کردبوو، لہم مانگہ دا بہ شیوہی کاتی

وازیان له دیراسه ی فهرمووده هیناوه و پروویانکردۆته قورئان، له ئیین عه بدولحه کیمه وه گپدر اوته وه که ئیامی مالک له رهمه زاندا وازی له دیراسه ی فهرمووده هیناوه و به ته واوی پرووی کردۆته قورئان. له سه ر قورئان قسه ی تر زۆره و ته وا بوونی نییه، به لام با بو ئیره ههر هینده بیت، چونکه خودا یاوه ر بیت هیشتا نزیکه ی بیست روژی رهمه زانمان ماوه.

ئیعیتیکاف (مانه وه)

پینغه مبه ر ﷺ له مزگه وت ئیعیتیکافی کردووه و ماوه ته وه، ئینجا ئەمه ش ههر له دوای نوژی به یانییه وه دهستی پیکردووه، له سه حیحی موسلیمدا هاتووه: پینغه مبه ر ﷺ کاتی ده یویست له مزگه وتدا بمینیتته وه نوژی به یانی ده کرد و ئینجا ده چوو بو ئه و شوینه ی که تپیدا ده مایه وه...

ههر له سه حیحی موسلیمدا هاتووه: پینغه مبه ر ﷺ له ده شه وی سه ره تای رهمه زاندا ئیعیتیکافی کرد و، پاشان له ده شه وه ی ناوه راستی رهمه زانیش کردی له چادر یکی گومه زی تورکیدا، که چه تری به ر ده رگا که ی هه سیریک بو، دواتر هه سیره که ی به ده ستی پیروزی لایبرد و خسته یه سووچیکی چادره که وه، و ئینجا هاته ده ره وه و قسه ی بو خه لکی کرد... (دریژه ی له باسی شه وی قه در به یان ده کریت پشتیوان به خواد).

له دایکمان عائشه وه هاتووه، که پیغه مبر ﷺ له ده شهوی کوژی پهمه زان ده مایه وه هه تائه و کاته ی گیانی سپارد و پاشانیش خیزانه کانی ئەم کاره یان ده کرد.

جیهادی له په مه زاندا

شهر له گه ل دوژمنانی مروقیه تی له م مانگه دا چهند جار پرویداوه له میژووی ئیسلامدا، به ناوبانگه که ی بریتییه له جهنگی به در، که له حه قده ی په مه زانی سالی دووه می کوچی بوو، خودا به (یوم الفرقان) ناوی بردووه، که تیایدا سه رکه وتنیکی ئیجگار گه ووه وده دست هاتوو، له ویدا وانه گه وره کانی مروقیه تی فیری هه موو ئینسانیه ت کران، ئینجا هه ر له مامه له له گه ل دیله کان بگره هه تا ده گاته ریژگرتن و هه لسوکه وت و نه خشه ی پروبه پروبونه وه چهندانی تر. یه کیکی تر له جیهاده به ناوبانگه کان پزگار کردنیی شاری مه ککه بوو، که ئه ویش له مانگی په مه زانی سالی هه شته می کوچی بوو، له ویشدا بو هه تا هه تا مروق له کوپله ی مروق و بته کان نازاد کرا.

پیغه مبر ﷺ چهند په مه زان به پروژوو بووه؟

پروژوو له مانگی شه عبانی سالی دووه می کوچی فه پز بوو، ئینجا به گویره ی وه فاتی نازیمان ﷺ بیت که مانگی (ربیع الاول) ی

سالی ۱۱ کۆچی بوو، ئەوا مانای وایه ۹ رهمه زانی بینیووه و به پۆژوو بووه .

زه کاتی سهر فیتره

پیغه مبهەر ﷺ له رهمه زاندا ئەمری کردووه به پیدانی زه کاتی سهر فیتره، ئەویش مه نیک (خورما وهیان جو، که شک، میوژ) بووه، (له ئیستادا به پاره ده دریت و لیژنه ی فه توا بری ۲۵۰۰ دیناری دیاری کردووه بۆ ئەمسال)، ئینجا ئەمهش له سهر هه موو موسلمانان واجب بووه و ده بیته بهر له جهژن بدریت، ئەوهی شایانی باسه پیغه مبهەر ﷺ خۆی زه کاتی وهرنه گرتووه، ئینجا ههر شتیکی بۆ هاتبا سه ره تا ده پیرسی ئە گهر دیاری بووایه لینی ده خوارد و ئە گهریش خیر و زه کات بووایه نه یده خوارد (ئهم په ره گرافه کور تکراره ی چوار فه رمووده یه له سه حیحی موسلیم دا له باسی زه کاتی سهر فیتره).

هه ندیک پرووداو به کورتی له ژبانی پیغه مبهەر ﷺ له رهمه زاندا

ئهم پرووداوانه ی له مانگی رهمه زاندا پروویانداون ناژمیردین، و یانیش به لایه نی که مه و دایه کی زۆر فراوانی بۆ ته رخان بکهیت، بۆیه ئیمه لیره دا ته نها پرووداوه گرنگه کان ئاماژه پیده دهین .
*ناردنی وه حی بۆ پیغه مبهەر ﷺ له پۆژی دووشه مه ی بیست و

یہ کی پہمہ زان بوو.

*کۆچی دواپی دایکمان و خوشه ویسته بهرزه که ی پیغه مبهر ﷺ،
 حه زه تی خه دیجه، که سی سالّ بهر له کۆچ کردن بوو. ئه و سالّه
 ناونرا سالی په ژاره، غم وه یان حوزن.

*جهنگی به در له ۱۷ په مہ زانی سالی دووه می کۆچی

*پوقیه ی کچی و خیزانی حه زه تی عوسمان کۆچی دواپی
 کرد هه ر له سالی دووه می کۆچی.

*حه زه تی حه سه ن له سالی سی یه می کۆچی و له مانگی
 په مہ زاندا له دایک بوو.

*هه ر له مانگی په مہ زاندا و له سالی سی یه می کۆچی پیغه مبهر
 ﷺ، (زهینه بی خزیمه) ی کرده هاوسه ری.

*پرزگار کردنی مه ککش هه ر له مانگی په مہ زاندا بوو.^(۱)

(۱) سهرچاوه کان:

۱. القرآن الکریم

۲. صحیح البخاری

۳. صحیح المسلم

۴. سیره ابن هشام

۵. البداية والنهاية

دوازده ییم په مەزانی مندالان (له پهروه رده دا پاداشت هەر کالā نییه!)

هه ریه ک له ئیمه له نیو خیزانی کدایه، ئینجا یان ئەوه یه که خۆی خیزانداره، وه یان هیشتا له چوارچێوه ی ماله دایابی ده ژیه ت. دیاره که وتمان خیزان، ئیتر یه کسه ر په یوه ندی، و په یوه سستی نیوان ئەندامان له خه پالاندا چه که ره ی ده کات، له نیوانیشیاندا مندال، که کورده واری ده لیت: منال میوه ی ماله، ده ی ئینجا راسته، ئەوه تانی ساتی ئەوان خه وتوون مایکی چۆل و کاتیکیش ئەوان ناماده ن ئیدی هه ر مه پرسن! مافی ئیمه ی برا و باوک، خوشک و دایک، باپیر و داپیر، مام و خال و ... به سه ریانه وه زۆر زۆرن، ئەوان به زمانی حال له هه ر کار و کورده وه یه کی رۆژانه یان داوای یارمه تی له ئیمه ده که ن و چاویان له ئامۆژگاریه کانی ئیمه یه. جا ئەوه ی په یوه ندی به باسه که ی ئیمه وه یه، په مەزانی مندالانه، دونیای په مەزانی ئەوان له دونیای په مەزانی ئیمه هه ر زۆر جیاوازه، له گه ل ئەوه شدا ده توانین هه موو پۆژیکی په مەزانیان بۆ بکه یین به خۆشی و شادی. جاری به ر له هه موو شتی ک کاتی ک که ده زانیت مندال له ماله که دا هه یه، به ر له په مەزان هه میشه باس و خواسی هاتنی ئەم مانگه باس بکه،

باسی ئه وه بکه که به هاتنی ئهم مانگه چهنده دلخۆش ده بن و چۆن هه موو شتیک گۆرپانکاری به سهر دادیت، که ده زانیت مندا له که ت له مه جلیس دانیشتوو و شانیککی ساده به کارببه و دهسته واژه ی قورس و میتافۆر مه خه ره نیو قسه کانت، باسی دلاوایی و دلخۆشی هه مووان بکه، باسی ئه وه بکه که یانزه مانگه ئهم دلّه ی ئینسان خه راپ بووه، له وه ده چیت ژهنگی گرتبیت، به ته واوی ئیشی خۆی نه کات، ئهم مانگه مانگی چاک کردنه وه ی دلّه کانه، مانگی زیاد بوونی چهنده نه وه ی رزق و رۆزی و به ره که ته...

دایباب به زمانی ساده ده توانیت باسی ئه وه بکات، که رۆژوو چیبه، چۆن و بۆچی خۆمان ده گرینه وه له خواردن و خواردنه وه، چۆن ده توانین به در یژایی رۆژه که هیچ نه خۆین و ئینجا سوودیشی بۆمان هه بیته، چی مان ده ست ده که ویت، ئایا ده سته که وته کان هه ره له دوا رۆژن یان له دونیاش...

دایباب ده توانیت به زمانی ساده باسی ئه وه بکات که بۆچی به م مانگه ده لێن مانگی قورئان، شه وی قه در یانی چی، نوژی به کۆمه ل و ته راویح مانای چین...

ده ستپیک

جاری به ره له هه موو شتیک، به ره له ره مه زان تو ده بیته که ش و هه وایه کی وا دروست بکه یته، که هه ره به راستی مندا له هه ست

به گور انكاري بي بكات و به مجوره ش به ته و اوي خوت ناماده بكه يت
 بو په مه زان (له زنجيره ي سفر ي په مه زان نامه باسي ناماده كاريان
 كرد)، ناماده كاريه كانت با هر له سهر ئاستي خوار دن و خوار دنه وه
 نه بيت، كه ئه سلن زوريان له جيتي خيرو به ره كه ت دهن به گونا ه
 به سه رمانه وه و ناخوړين و فريده درين... هتد. ناماده كاريه كانت با
 پا ككر دنه وه و رازان دنه وه ي ماله كه ش بيت و گرنگي به ورد و
 در شتي هه موو شتيك بده كه په يوه سته. باسي پا ككر دنه وه و
 چا ككر دنه وه ي دلّه كان بكن، باسي ئاشته و اوي و گهر دن نازادي و
 ليور ده يي بكه، و بيكه به پيشه به ر له په مه زان گهر دني هه موو
 خه لك ي نازاد بكه و شوينپي ئه م نه ريته چا كه ش بو منداله كانت
 جيبه يله...

پوژووي مندالان

بو مندالان هه ميشه پوژوو قورسه! چوون ئه وان هه موو دم
 حه ز به خوار دن و خوار دنه وه ده كهن، به تاييه ت له خوار حه و ت
 سالي، به لام چه ندين ته كنيك هه ن كه تو ئه گهر مندالي ئه م
 ته مه نانه ت هه بوو ده تواني يارمه تي بده يت له فيربوون و ليپراهاتني.
 له سه حيحي ئيبن حه بان داهاتووه مندال تا ده گات به ئيحتيلام
 هيشتا پوژووي له سهر واجب نييه، به لام كي شه كه ئه وه يه كه
 ئه گهر تو پاشخانپكي چاكت بو نه وروانديت له پيشوو، ئه و له م
 ته مه نه شدا گر تني پوژوو زور زه حمه ت ده بيت.

ئیمہ چون فیری رۆژووگرتن بووین

مندالی ئیمہ کہ به مندالی بی نازو قهیران و قات و قیری و نه هامه تی ده ناسریته وه، جیا به له گه ل ئیستای ژیان، ئه وکات هیشتا چهند مانگی مابوو بۆ رهمه زان ئیمه ده مانزانی، ئه ویش به هوی ئه وهی که هه میشه باس ده کرا، سه باره ت به رۆژووگرتیش زۆر هانده دراین، ئینجا که پارشیومان ده کرد، و پاشان به یانییه که ی ئاسایی بوو، هه تا کات ده گه یشت به نیوه پۆ، له وی له سه ر دلان قورس ده بوو، و به رگه ی برسیتی یان تینوئیتیمان نه ده گرت و ئه وه بوو چیشتیان بۆ حازر ده کردین، پاشان ئیمه ییش له خو شه ویستی ئه م مانگه چه زمان نه ده کرد رۆژوو وه که بشکینین، بۆیه پییان ده گوتین، که رۆژوه که تان بۆ گری ده دینه وه! داویان ده هینا و گری یان قوفلیان لیده دا به مانای ئه وهی که ئیمه رۆژوو وه که مان شکاند، به لام بۆیان لکاندینه وه به ئیواره، ئینجا ئیتر دوای ئه وه دیسان هیچمان نه ده خوارد تا وه کو ئیواره، و عاده تیش وابوو که ده چووین بۆ مزگه وت و پاشان گوئیستی وتاری عه سران ده بووین و ئیتر تا ئه وکاتیش شتیکی ئه وتوی نه ده ما بۆ ئیواره و چاوه ری بووین له سه ر ته له فزیۆنه که توپی به ربانگ لیبدا ت و وه یان له به رده رگا چاوه ریان ده کرد.

رۆژوو لە ئیستادا بۆ منداڵان

ئەم باسە دوو لایەنەییە، یەكەم بەو هی كە چەندین ئاسانكارى پەیدا بوو بە هۆی نىعمەتى زانست و تەكنۆلۆژیا، ئەوا دەشیت رۆژوو بۆ منداڵان لە ئیستادا ئاسانتر بكریت و سوودی لىوەر بگىریت، لە هەمان كاتیشداو لە لایە كى تر، هەر ئەم تەكنۆلۆژیا یە دەكریت بىت بە رىگر و بەر بەست لە بەردەم پەروەردە كرنى دەروونى منداڵان، وەلامە كەش زۆر سانایە، بەو هی دایاب كاردانە وەیان چۆنە بۆ تەكنۆلۆژیا ئىدى زۆر بەى منداڵانىش ئاوان!

لە پەروەردەدا پاداشت هەر كالا نییە

دەتوانى پاداشت وەك هاندانىك بە كار بەىت بۆ منداڵان لە بەرامبەر بە رۆژوو بوونىان، بەلام تۆى دایاب و ریا بە نەكە ویتە هەلەى ئەو هی كە پاداشت هەر دەبیت كالا بىت، پاداشت هەر دەبیت پایسكل و بووك و ماله باچینه و... چى و چى بىت، بەلكو ئاگادار بە پاداشته كانت دابەش بكە سەر چەندین جۆر، ئەسلەن بىكە بە هەلىك تاوەكو پاداشتى دونیا و دوارۆژ لە یەك جیا بكرینه، و بە ئىنیان بدە كە سەفەر یكیان پىكەیت لەم هاوینە بۆ یەكێك لە هاوینە هەوارە كانى كوردستان، پەیانى پاداشت یكیان پىدە كە سوودی هەبیت و كتیىكى منداڵانەیان بۆ بكره تا بىت بە

چىرۆكە كانى رەمەزان (پىم وايە نىكەى ۳۰ جۆر بابەت وكتىبى كوردى ھەيە لەم بارەيەوہ بۆ مندالان)، ھەمىشە پرسیان پىبىكە كاتىك بەرۆژوون بۆ ئىوارە ھەزىان لە چ جۆرە خواردن و شىرىنىە كە... (ئامان و سەد ئامان ئاگات لە تەندروستىان بىت)...

ھاندانە كان

چەندىن خال ھەن تۆى دايباب دەتوانىت بىكەيتە سەرچاوەى ھاندانى مندالان بۆ رۆژوو، لەوانە:

* ھەمىشە بەگەورەيى باسکردنى ئەم مانگە و بەيانکردنى پاداشتە نەپراوہ كانى.

* ھەندىكجارىش دەتوانىت وەكو ئامادەكارى لەمانگى شەعباندا ھانى بدەيت بەرۆژوو بىت.

* ھاندانىان لەبەر دەم خزم و خۆيشان (ئاگاداربە ئەم ھاندانە نەبىت سەرچاوەى چاندنى رىا!)

* ئەگەر تەمەنىان ھىشتا لە ھەوت سالى بچووكتەر، لەوانەيە باشتر وابىت كە پارشيويان بۆ تاخىرتەر بکەيت وەيان لەبەرەبەياندا...

* بەسەربردنى رۆژووہ كە بەشتانىك كە نەھىندە ھىلاكيان بکات و نە ئەوہندەش بىزاركەر بىت، بەنمونه دەتوانىت لەگەل خۆتدا

بىيىت بۆ مزگەت بۆ نوپۇزە كان و بۆ وتارى عەسران... دەتوانىت
 لەمالەوہ لەچەندىن چالاكى بەشدارى پىيكەيت...
 *ھانى بدە بە پاداشت (لەسەرەوہ باسكرا).
 ((تۆش دەتوانىت خالى ترى بخەيتە سەر...))

كۆمەلى بىرۆكە

بىرۆكەى زۆر ھەن بۆ دروستكردنى كەش و ھەوايەكى
 رەمەزانيى لەنيو مالدا، لەوانە:

۱. دروستكردنى مزگەوتى چكۆلە لەمالەوہ بە كارتون و كەل و
 پەلى تر و پروناك كردنەويان، ئىنجا خۆ ئەگەر مندالە كە ژوورى
 تايىت بەخۆى ھەيە ئەوا كۆمەلى شتى زۆر ھەن دەتوانىت
 بيكەيت (ئەمانە دە كرى بى ھىچ تىچوويەك جىبەجى بكرىن!).

۲. نامە رەمەزانيىە كان، دە كرىت دەرگاي سەلاجە كە وەيان ھەر
 شوپىنىكى تر بكەيتە تەختەى راگەياندن، و ھەموو پوژ ئاگادارى و
 ئاموژگارى و داواكارى و زانىارى و چەندان شتى ترى لىبنوسىت
 و بيكەيت بە نەرىتىكى رەمەزاناھە...

۳. فانوسى رەمەزان و پروناككەرەوہ كان و شتى تر بكە
 لەھەلىك بۆ بەشدارى پىكردىيان و دلخۆشكردىيان...

۴. بەژداری پیکردنیان لە ئامادەکردنی چیشت و شت کرین و شتی تر...

۵. سەیرکردنی چەندین کارتۆنی ئایینی لەوانە چیرۆکی پیغەمبەران و یان چیرۆکی ئازیزمان ﷺ و چەندانی تریش کە ئیستا زۆر بەسانایی بەردەستن .

۶. زوو زوو باسی جەژن و خۆشییەکانی جەژنییان بۆ بکە ... ((دەتوانیت خالی تری بخەیتە سەر)).

کۆبوونەوێ خیزان

یەکی تر لە خاسییەتەکانی مانگی پەمەزان کۆبوونەوێ ئەندامانی خیزانە، تەنانەت لەم سەردەمەش کە تەکنۆلۆژیا سالانیکە ئەندامانی خیزانی لەناو مایێکدا کەرەنتینە کردووە و بەدەگمەن نەبیت هەرگیز بەیەکەوێ نان ناخۆن و وەیان کۆنابنەوێ! بەلام لە پەمەزاندا هەمیشە ئەمە جیاوازه، ئەمەش بەرە کە تیکە و لە دەستی مەدە، لەویدا تۆ دەتوانی وەکو هەلیک ئادابەکانی پۆژوو، ئادابەکانی ژیان و قوتابخانە و خۆبێندن و چەندان شتی تری بەسوود باس بکەیت...

مندالان چۆن دەروانە پەمەزان

پروانگەیی مندالان بۆ پەمەزان جیاوازه، تەنانەت لە لەهەمان مال

لە منداڵئیکەووە بۆ منداڵئیکی تر دەگۆریت و ھەر کەس خاوەن گۆشەنیگای خۆیەتی، لەو ھەش زیاتر کورپێک و کورپێک جیاواز دەپرواننە پەرمەزان، کچێک و کچێک بەجۆری جیا پەرمەزان خەیاڵ دەکەن. ھەندیکیان دەچنە ژێر باری ئەو ھەمی کە پەرمەزان ماندوو بوونەو ھەندیکیان بەھۆی ھەلە باوە کە ئیمە ی دایاب بە مانگی خواردن و خواردنەو ھەمی دەزانن، و کۆمەئیکە تر ھەلە ی دایاب دەقۆزنەو ھەمی بۆ ئەو ھەمی بەن بە شاگردیکی چاکی زنجیرە درامای بێسوود! کەوا بوو پوانگە ی منداڵ لە پوانگە ی دایابەو ھەمی بەزۆر، و ھەتا تۆی دایاب زیاتر و زیاتر گرنگی بەم مانگە بەدەیت ئەوانیش زیاتر لەمە نزیک دەبنەو...

شەوانی قەدر

بە گشتی منداڵ ھەز بەخەوتن ناکات و ھەمیشە ھەز دەکات کاتی زیاتر بەخەبەر بێت و بەتایبەت لەم تەمەنە ی چونکە ھەردەم شتی نوێ دەدۆزتەو ھەمی فێردەبێت، بۆیە دەکریت شەوانی قەدر بکڕین بەھەلیک تاو ھەمی منداڵان تا چەندە پێی تێدەچێت لەگەڵ خێزاندا بمیئەو...

قورئان

ئەگەر منداڵە کەت لە پەرمەزاندا فێری قورئان نەکەیت ئەوان پێگومان تۆ ھەلێکی زۆر گەورەت لە دەستداو، و

قه ره بوو کړدنه وه شی په ننگه توژیك زه حمهت بیت. ئه وهی چیگه ی
خوشحالییه تاوه کو ئیستاشی له گه لدا بیت زوربه ی مزگه وته کان
له په مه زاناندا جمه یاندا دیت له مندا لان، که له ویدا فه قی و
ماموستا و په روه رده کارانی خوبه خش ماندوو نه ناسانه له گه لیان
هه ول دده ن.

سۆز دەپمە رەمەزان لە گۆشە نیگای «شەخەرە»

پێش دەستی

لە دەست پێکدا، گەنجی کورد کەم تا زۆر شەخەرە عەرەبی
 (۱۹۹۸.۱۹۱۱) دەناسیت و پێی ئاشنایە، جگە لەوەی ژمارەیکی
 باشی لە خەڵکیش خۆنەری کتیب و تەفسیرەکانی ئەون. من
 نامەوی بچمە سەر ژبانی تایبەت و رێگەیی و دەستەتێنانی
 زانستی، بەوەی کە لای هەمووان ئاشکرایە و، ئەو ئەگەرچی
 پەڕۆی خۆی زمان بوو، بەلام دەستیکی بالایی لە تەفسیری
 قورئانی پەڕۆز هەبوو بەیەکیک لە موفەسیرە نوێیەکان
 دەژمێردریت، کۆمەڵێک پۆست و پایەیی پێ سپاردراوە لە ماوەی
 ژبانی، لەوانە بەرپۆزەری ئەوقافی پارێزگایەکی و بریکاری
 ئەزەری و دواچاریش وەکو وەزیری ئەوقاف لە میسەر دەست
 بە کاربوو. ئەو جگە لە تەفسیرە بەناوبانگە کەیی چەندان بەرھەمی
 تری ناوازی هەیی لە بوارەکانی عەقیدە و فیکر و فیکە و شەخەر.
 ئینجا ئەوەی لێرە مەبەستمانە و دەمانەوێت ئەم ئیوارە
 رەمەزاننامەیی پێ شیرین بکەین، ئەویش و شەیی رەمەزانە لە لای

جەنابیان، فەرموون خوینەری ئەم کورتە بابەتە وەرگێردراوە ببن کە لە یە کێک لە فیدئۆکانیدا وەرمانگرتوو:

پیشوازی مانگی پەمەزان

من حەز ناکەم پیشوازیم لەم مانگە پیشوازییەکی کۆن و باو بیٔت ساڵ دواى ساڵ، ھەر وەھا حەزیش ناکەم کە ئەمساڵ لە ساڵی پیشووتر خیری کەمتر بیٔت، کە وابوو؛ پیشوازی و ئامادەکاری بۆ پەمەزان گەر بەرووکار بیٔت ئەوا نە پەمەزان حەزی لێیەتی و نە ئەومانایەش دەدات. ئە گەر بیٔت و دلەمان بە پەمەزان خۆش بیٔت ئەوا دەبیٔت حەز بە وەش بکەین کە پەمەزانیش دلێ بە ئیمە وە خۆش بیٔت. ھەر وەھا ئەویش دلێ بە ئیمە خۆش نابیٔت مە گەر بەمجۆرە نەبیٔت کە خودا دەیەوێت و دەبیٔت لە گەلیدا بژین، و نە وەك بۆ خودی پەمەزان. بەلام بۆئەوێ پەمەزان پەنگداتە وە لەسەر ھەموو کارو کردەوێ کانمان و مانگەکانی دواتر، بەمجۆرەش لە ترسناکترینی ترسناکییەکان ئەوێ کە تەنھا بۆ خاتری کاتە کە بژین، چونکە پەمەزان وەك زنجیرەییەکی لێکنە پچراوی ئایین وایە کە خەلکی تییدا دەگوزەریئن، و بۆ ھەموو خەلکی و لە ھەموو کاتیکیشدا.

گه وره یی په مه زان

وه نه گهر ویستمان فه زلی ئه م مانگه بزاین، نه وه من چاکترم پیښه له قسه ی خودا که ده فه رموویت: (شهر رمضان الذي أنزل فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان). واته: مانگی په مه زان (نه و مانگه یه) که قورئانی تیا دا هاتوته خواره وه، له کاتی که دا ئه م قورئانه پړنموونی به خشه به خه لکی و به لگه ی تیا دایه، له پړنمونی و جیا کړنه وه ی پراست و په وان، حه ق و ناحه ق. (البقرة: ۱۸۵). وه نه گهر خودای لایه ق به ستایش و پیا ه لدان نمونه ی بو هینا وینه وه ته وه له قورئاندا به وه ی که ده فه رموویت: (لو أنزلنا هذا القرآن على جبل لرأيت خاشعا متصدعا من خشية الله). واته: نه گهر ئه م قورئانه مان دابه زاندا یه سهر که ژو کیو ټیک، ده تبینی ملکه چ ده بوو، وردو خاش ده بوو، شه ق و په ق ده بوو، له ترسی فه رمانی خوا، له هه یبه تی گه وره یی و ده سه لاتی خوا. (الحشر: ۲۱).

هه روه ها (خاشع) به مانای ملکه چی و گو پړایه لی بی سنوور، هه روه ها (المتصدع) واته هه موو گیانی شله ژاو، شپړزه بوو، که واته دابه زینی قورئان له م مانگه دا، شایه نی نه وه یه که به م جوړه پیشوازی لی بکریت، وه خودای گه وره دا واده کات پړز له م مانگه بگرین به پړژوو گرتن، جا پړژوو گرتنیش واته خو گرتن ته وه له حه ز

و ئارەزووی سەك و دامین لە پۆژدا، ئارەزووش شتێكە لەسەر ووی
 پێویستییە وەبە، شتێكیش لەسەر ووی پێویستییە وەبەیت واتە هەم
 حەزە و هەم ئارەزووشە. جا ئەگەر خودای خاوەن ستایش قورئانی
 لەم مانگەدا دابەزاندوو، وە قورئانیش هەلگری پەيامی خودایە و
 موعجیزەی باوەرکردنە بە پێغەمبەر ﷺ ئەو مانای وایە کە ئەم
 مانگە رووداویکی زۆر گەورەبە بۆ پێرەوی مەرووف، بۆ پێکردنی
 ژيانیکی پەوان و پەر بەها و پەيامدار و سەر پاست بە پەيامی
 ئافرینەر (خالق)، ئینجا ئەمە ی کە زۆر سەرنجی مەرووف
 رادە کێشیت ئەو بێهە کە خۆبگریتەو لە دوو شت، خۆپاراستنی خود
 لە خواردن و خواردنەو، هەر وەها خۆپاراستن لەو کردەبە ی کە
 ناسراوە لە نیوان ژن و مێرددا .

لەبارەی پێشوازی نادرست

لە قیدیۆیە کێ تردا شیخ شەعراوی دیسانە وە باسی پێشوازی
 موسڵمانان دەکات بۆ مانگی رەمەزان، پوخته کە بەمجۆرەبە:
 موسڵمانان زۆر بەگەرمی پێشوازی لەم مانگە دەکەن، بەلام
 بەداخەو جۆری پێشوازییە کە ئەو بێهە خودا دەبەوێت، کە ئەویش
 ئامادە کاریبە بە کڕینی خۆراک و کەل و پەلی زۆر، و یان وەك
 ئەو بێهە ئیمە لەم یازدە مانگە پێشو و سەیری هیچ شتێک و هیچ
 گالتە و شتێکمان نەکردبیت و هەر تەنها لەم مانگە دا نەبیت، کە
 لەئەسڵیدا دەبو و لەم مانگە لەخەوی بێئاگایی داوای لێبوردەبی
 بکەین .

لەبارەى پۆژوو

لەشوینىكى تردا و لەبارەى پۆژوو دەلیت: پۆژووو
 پەرسشئىكى كۆنە كە خودای گەورە فەرزى کردوو لەسەر
 میللەتانی پیشوو، تەنانەت ئەگەر جۆر و چۆنیەتى پۆژوووە كەش
 جیاواز بێت لە پۆژوووى ئوممەتى پیغەمەر ﷺ، ئەوەتانی خودا
 دەفەرموویت: (یا ایها الذین آمنوا كتب علیکم الصیام كما كتب علی
 الذین من قبلکم لعلکم تتقون آیاما معدودات فمن كان منکم مریضا
 أو علی سفر فعدة من أيام اخر وعلی الذین یطیقونه فدیة طعام
 مسکین فمن تطوع خیرا فهو خیر له وأن تصوموا خیر لکم إن کنتم
 تعلمون). واتە: ئەو ئەو كەسانە كە باوەرتان هیناوه پۆژوووى
 پەمەزان لەسەرتان پیویست كراوه هەر وەكو لەسەر گەلانی پیش
 ئیوه پیویست كرابوو، بۆئەوێ خوا ناسی و پارێزکاری بكەن. چەند
 پۆژئىكى ژمێردراوى دیاریكراو (كە مانگی پەمەزانە) خو ئەگەر
 كەسێك لە ئیوه نەخۆش بوو، یان لەسەفەردا بوو با بە ئەندازەى
 ئەو پۆژانەى بۆ نەگیراوه لە پۆژانیكى تردا بیانگێریتەو وە
 ئەوانەش كە بەزەحمەت دەتوانن بەپۆژوو بن (وەكو پیرەمێرد و
 نەخۆشە بەردەوامەكان) ئەو بە ژەمیك خواردن ببەخشین بە
 هەژاریك، ئەوێ زیاتر ببەخشیت ئەو باشترە بۆی، بێگومان ئەگەر
 بەپۆژوو بن چاكتەرە پاداشتى زۆرترە ئەگەر بزائن و (بتوانن).
 (البقرة: ۱۸۳، ۱۸۴).

رۆژاننىكى ديارىكراو

خوداى خاۋەن ستايش، پەرىستىشى پۆژوۋى بە رۆژاننىكى ديارىكراو دەستىپىكردوۋە، ۋە كو پۆژى عاشورا، ۋە يان ھەموو سى رۆژ لە مانگىكدا... ھتد، ۋە ئەم رۆژە ديارىكراۋانە پىگە دراۋە بۆ مرۆف كە تبايدا بە پۆژوۋى بىت جگە لە نەخۆش و موسافىر، ئەوان دەبىت لە رۆژانى تردا ئەم رۆژوۋە بگرنەۋە.

بە لام كاتىك خوداى گەورە پۆژوۋى واجب كرد لە مانگى رەمەزان ئەۋا ئەم ھەلپژاردەيە دانەنا، ئەمەش بە بەلگەي ئەۋەي وشەي "يطيقونہ" لەم ئايەت دا نەھاتوۋە كە خودا دەفەر موۋىت: (شەر رمضان الذي انزل فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان فمن شهد منكم الشهر فليصمه ومن كان مريضا أو على سفر فعدة من أيام اخر). ۋە كو ئەۋە وايە كە پۆژوۋى لە ئىسلامدا لەدوۋ قۇناغدا واجب كراۋە، يە كەمىان خوداى گەورە پۆژوۋى واجب كردوۋە لە رۆژاننىكى ديارىكراۋ بۆ ئەۋانەي كە نەخۆش نىن. ئەۋەش كە ناتوانىت دوۋ ھەلپژاردەي لە بەردەستە، يان ئەۋەيە كە بە پۆژوۋى بىت و پۆژوۋى خىرتەر و چاكتەر، ۋە يان فېدە بدات. دوۋەمىش كاتىك خودا پۆژوۋى واجب كرد لە رۆژاننىكى ديارىكراۋ لە رەمەزاندا ئەۋا ئەم رۆۋخسەتەي تىدانە بوۋ، چۈنكە وشەي "يطيقونہ" لە ئايەتە كە دا نىيە، بۆيە ئەۋانەي كە دەتوانن يا نا، بۆيان نىيە كە فېدە بدەن تەنھا ئەۋانە نەبىت كە خودا ديارىكردوۋن، ئەۋانىش نەخۆش و موسافىر.

چواردەيەم پىكلام لە پەمەزاندا!

پىكلام لە پەمەزاندا، شەپۆلپىكى توندى ساغکردنەوہى ھەموو جۆرە كالا و كەل و پەلئىك و خواردەمەنىيە كە! بەداخەوہ؛ چاوت لەسەر ھەر كەنالىكى تەلەفزيونى، يان بەرنامەيە كى راديو، وەيان تەنانەت تۆرە كۆمەلايەتییەكان... بىت، دەبىنى ژمارەيە كى زۆر لەپىكلامى بى سەرۆبەر نیشان دەدرين بەبى ھەبوونى ھىچ باگراوہندو زانىارىيەك لەسەر ئەم بەرھەمانە! لات سەير نەبىت كەنال ھەيە تەنھا لە يەك خولە كدا پىكلام بۆ سى جۆر بىرنج دەكات، ھەريەكەوہ ۲۰ چركەي بۆ تەرخان كىردوون! تەنانەت بىنەر نازانیت بچیت بەلاي كامياندا...

پوانگەي ئىمە

من و زۆرىك لەئىوہ رەنگە پىپۆرىيە كەيان تەندروستى و خۆراك نەبىت، بەلام ئايا ئەوہ پىگەرە و بەرەستە لەبەردەمى ئەوہى كە تۆ لەپىناو تەندروستى خۆت و خىزانەكەت لەسەر ئەم بابەت بخوینیتەوہ، وەيان بەلايەنى كەم تىبفكریت!

پروانگەى بازىرگان

كۆمە ئىك بازىرگان، رەمەزان ۋەك ھەلى ساغىردنە ۋەى
 كالا كانىيان سەير دەكەن و پىشۋەختە رىكلامى تايىت بو
 كالا كانىيان دەكەن و تىايدا ۋىنەگە لىكى ۋەك كۆبۈنە ۋەى خىزان
 لەسەر يەك خوان، فانۇسى رەمەزان و نەرىتە ئىسلامىي و
 كۆمە لايەتتە كان دەكەنە باگراوندى رىكلامە كانىيان تاۋە كو
 چىژىكى رەمەزانىي بدەن پىي .

سك بەرلە ھەموو شتىك

زىكەى سەدا سەدى رىكلامە كانى ئىستا ھىچ جۆرە سوودىكى
 تىدا نىيە و ئامانچ لىي ئەۋەيە كە ھاۋلاتى بەر لە ھەموو شتىك
 خەمى پىرپوونى سكى بىت و بو ئەۋانىش بەر لە ھەموو شتىك
 خەمى قىرپوونى گىرفان بىت .

تۆپارە دەخەيتە گىرفانىيان و ئەۋانىش ژەر دەخەنە نىو گەدەت

تۆى بەرپىسىار، دەبىت بەر لە ھەموو شتىك بىر لەۋە بىكەيتە ۋە
 كە رەمەزان مانگى خواردن و خواردنە ۋە نىيە، بەلكو رىك

پېچەوانە كەي، واتە ھەريەك لە ئىمە يازدە مانگ خەريكى خواردن و خوادرنەوەين، و تەنھا ئەو مانگە دەبىت خۆمان بگريئەو و پارىزكارى بگەين، نەوہك يازدە مانگ بخۆين و بخۆينەو و ئەو مانگەش زياترى بگەين. ئىنجا تۆي بەرپرسىار تا ئىستا بىرت لەوہ كردۆتەو و كە تۆ خەريكە پارە دەخەيتە نىو گىرفانى كۆمەلێك بازرگانى بى وىژدان و چلئىس، ئەوانىش ژەر دەخەنە نىو گەدەت!

خواردنەوہ

لە رەمەزاندا خواردنەوہ كان بازاريان گەرمە! يە كىك لەو خواردنەوانەش شەربەتە! ئىنجا ھەر مەپرسن و وىژدانانن بخەنە پىش گەدەتان. دەي ھىشتا ئەمە ھەر باشترە لەوہى تر، مەبەست لە خواردنەوہ گازىيە كان! بزائە چ ھىكمە تىك لەوہ داىە كە تۆ ۱۲ بۆ ۱۴ كاتژمىر ھىچ نەخۆيت و دواتر بە خواردنەوہىە كى گازى بەربانگ بگەيتەوہ.

پازده يه م کتیبي برسیتی (برسیه تی)!

له هه موو رهمه زانی کدا، کتیبي "برسیتی" یه کیکه له کتیبه هه لبرژیر دراوه کان له نیو هه موو ئه و لیستانه دا هه یه که پیش نیازی کتیبه گه لیک ده که ن بۆ خویندنه وه له م مانگه دا. ئه م کتیبه له نووسینی (أبی بکر عبدالله بن محمد ابن أبی الدنيا) یه، ئه و له نیوان سالانی ۲۰۸ بۆ ۲۸۱ی قه مه ری ژیا وه وه له دایکبووی شاری به غداده. له باره یه وه زۆر شت و تراوه، به نمونه توپژهری ئوممه ت ئیبن حه جهر به "راستگۆ" ناوی بردو وه، ههروه ها ئیبن ئه بی حاته میس به هه مان شیوه. جگه له وهش و تراوه، که سیك بووه، گهر نیازی و ابو وایه که سیك بگریه نیت، ده یگریاند و ویستبای که سیك بهینیته پیکه نین، ئیتر ده یکرد.

برسیتی

له میژه و تراوه ئه وه ی مروقی به هیلاک برد، پرپوون و تیری بوو! تیری بوون جوړیک له ئاره زووه، ئاره زووش وه کو له کۆنه وه و تراوه

باوگە ئادەمى لە بەھەشت وە دەرنەنا. ئىنجا تىرىبوون ھەر بەتەنھا تىرىبوونى سەك نىيە، چونكە كاتىك سەك پەردەبىت، ئىدى مەروڧ لىرەو ۋە ئارەزووى تىرى سەر دەردەكات... بەھەمان شىو ە برسى بوون تا پاددەى مردن، ئەمىشيان ھەر دەردىكە بوخوئى، و چەندان نەخوئى لىدەكە وپتەو ە ھەر ەك تىرىبوونىش سەرچاو ەى سەرەكى نەخوئىيەكانە. لەباسى سوودەكانى برسيتى و تراو ە، كە دل دەكاتەو ە، و چا و پرونتر دەكات، زمانت تەردەكات بە زىكر، ملكەچى و گوپرايەلىت بو خودا زىتر دەبىت، دەردو بەلات ھەمىشە لەيادە، ئارەزوو ەكانت ەلا دەنىت و بەسەرىدا زال دەبىت، خەوت ھىندە زور ناىت و بىدارىشت لەباشىدا دەبىت، پەرسشەكان چاكرت ئەنجام دەدەيت... ھتد.

كام برسيتى؟

مەبەست لەباسى برسيتى ئەو ە نىيە كە تو بەوراددەيە برسيت بىت كە ھىچت بو نەكرىت و تووشى بەدخوراكى و لاوازى و نەخوئىيەكانى تىرى جەستە بىت، ئەى كە و ابو ئەمە چ جۆرە برسيتىيەكە؟ برسيتى ئەو ەيە كە پىغەمبەر ﷺ خوئى لە ئارەزووى خواردن و خواردنەو ە پاراستو ە، چوون خوئ ئەگەر ئەو مەبەستى بووايە ھەموو شتىك بوئەو دەبوو، بەلام ئەو ھەرچىيەك ھەبووبىت قەناعەتى پىي ھەبوو ە، ئەھلى دونيا ھەر گاه كە زور دەخون و تىردەبن ئىدى دەچنە ژىر بارى سولتانى خەو. لەگەل ئەو ەشدا

ھەندىك لە زانايانى ئوممەت نەچۈنە تە ژىر بارى ئەم مەنتىقە، ئەمەش نەك لە بەرئەوھى كە قەبوليان نە بوو، بەلكو ھۆكارى تر ھە بوو، بەنمۇنە: ئىيامى ئىبن جەوزى دەلئىت كە ئەو ناتوانئىت بچىتە ژىر بارىكى لەمجۆرە ۋەك ئەوانەى كە خەلكىك دەيكەن، واتە كەمكردنەوھى خۆراك بەراددەبە كى زۆر، چوون ئەو ھەر لەسەرەتاوہ رانەھاتووہ، ۋ ئىستاش گەر ۋابكات ئەوا سىستەمى خۆراكى تىككەچىت ۋ تەركىز ۋ بىرى لئىل دەبىت...

ئىيامى غەزالى دەلئىت: كە مەبەست لە برسئىتى ئەوھىە بىتاقەتت نەكات لە ۋاجباتە كانت .

ئىنجا گوتراوہ كە دوای ۋەفاتى ئازىمان ﷺ يە كەم بىدعە كە ئەھلى مەدىنە تىككەوتن، بىدعەى تىربوون بوو!

كتىبى برسئىتى

ۋەكو ئاماژەمان پىدا ئەم كتىبە لەنوسىنى زانای پاىەبەرز ئىبن ئەبى دونىايە، ئەم كتىبە بە مەوسوعەبە كى ناوازە ھەژمار دەكرئىت، ھەم لەمەسەلەى زوھد ۋ ھەمىش لە كۆمەلئىك بابەتى تردا، ئەم چاپەى كە لەبەردەستە بەشىۋەبە كى جوان وردىبىنى بۆ كراوہ ۋ بايەتەكانى پۆلئىن كراوہ ۋ رېكخراوہ، چاپى دووھمى لەلايەن (دار ابن حزم) لە سالى ۲۰۰۰ لە دووتوئى ۲۶۶ لاپەرەدا چاپكراوہ، ۋ محمد خىر رمضان يوسف وردىبىنى بۆكردوۋە ۋ پەراۋئىزى بۆ

نووسیوه. له هه موو مانگیکی رهمه زاندا گرنگی ئەم کتیبه دیته وه بهرباس لای خوینهران. مه بهستیش تیايدا ئەم مانگه له گهل برسیتی دا هاوتان. ئیمه بریارمان دا گولچنینیک بکهین له م گولزاره. له هه ر باسیکدا تهنها یه ک نمونه مان هه لبار دووه، ئەویش به هوی ئەوهی که کتیبه که تزییه له نمونهی زور و ههروهه بهقه بارهش گه ورهیه. فهرموون خوینهری ئەم نمونه بن:

۱. فهرمووده کان: (زورترینی ئەوانه که تیرن له دونیادا، زیاترینی برسین له دواپوژدا، ئەی سهلمان، بزانه که دنیا زیندانی ئیمانداره به ههشتی کافره).

۲. پیغه مبهه: (پیغه مبهه ﷺ سی پوژ له سه ریه ک تیر سکی خوی نانی گه نمی نه خوار دووه هه تائه و کاتهی گه شته کاروانی خوی. واته تائه کاتهی وه فاتی کرد).

۳. دایکمان عائشه: (یه کهم دهرد و به لا که لای ئەم ئوممه ته روویدا دواي وه فاتی نازیمان ☒ تیربوون بو...).

۴. ئەبو جه عفهه: (ئه گهه سک پر بو، جهسته سته م ده کات).

۵. ئیامی عه لی: (ئه گهه ده ته ویت بگهیت به پیغه مبهه ﷺ ئەوا هیوا کورت به و نان بخۆ به لام به تیری نا... ئەم گوته یه ی به ئیامی عومه ر وتووه.

۶. قیس بن رافع: (واو ەيلا بۆ كەسك كە دینی بریتییه لەدونیا، و ەھموو خەمیشی ەھر سکییەتی).
۷. ئیبراھیمی کوری ئەدەھەم: (کاتیکی "خبیض" جۆرە ھەلوا یە کە، یان ەھر خورما و پۆن تیکەل دە کریت" یان بۆ ئیبراھیمی کوری ئەدەھەم ەینا، لێی نەخواردو وتی ئەمە خواردنی مندالانە و ناخۆم!)
۸. مالیکی کوری دینار: (چل بەیانی لەسەر یەك "الثجیر" ەھر شتی کە بەھارد ریت یان بگوشریت" م خوارد، ئەگەر لەو نەترسابام کە گەدەم دادەخات ئەوا لەسەری بەردەوام دەبووم).
۹. محمد بن واسع: (ەھر کەسی کەمی خوارد، ئەوا تێدەگات و خەلکیش تێدەگە یە نیت...).
۱۰. عەبدوللای کوری عومەر: (ئەو زۆرجار بانگی گەرەکانیی دەکرد و لەگەل ئەواندا نانی دەخوارد، و دەیگوت بەلکو لە پۆژی قیامەتدا ەندیک لەوانە لەخواییداوان بن).
۱۱. أبو عبیدة الخواص: (نەگریسترینی خەلکی ئەوانەن کە ئاگر دەدەن بە ئەوانی تر، بزانی کە سکت وەکو سەگ وایە، دەتوانی ەھر تەنھا بە لوقمە یەك دووری خەیتەو).
۱۲. ھەسەنی بەسری: (سویند بەخوایە لکانیکان بینیو و لەگەل یاندا بووینە، کە ەھرگیز لەمالەو ەدا خواردنیان بۆ دروست نەکراو، و ەھرگیزیش ھیچ یەکی لەوانە بەدلی خویان تیریان نەخواردوو و تەواو کە مردن...).

۱۳. سمرة بن جندب: (به سمرة بن جندب يان وت، که دو پنی کوره که ت زور زوری خوارد، نه ویش وه لآمی دایه وه، که نه گهر مرد بویه نه و نو پزم له سهر نه ده کرد).

۱۴. عمرو بن قیس: (وریان و ناگاداری سک تان بن، چوون زور خواردن دل ره ق ده کات).

۱۵. السری بن ینعم: (ههر به نده یه ک برسی بیت، نه و بنگومان خودا حکمه ت و پاکیی پیده به خشیت).

۱۶. یوسف بن أسباط: (برسی تی سهری هه موو چاکه و خیریکه له دونیادا).

۱۷. الأعمش: (نه عمه ش به پیاو یکی وت: نه ی گه مژه، نه م سکه ده بینی، نه گهر ئیهانه ت کرد. مه به سستی نه وه یه که برسی ت کرد نه وا ریژت لیده نی ت، به لآم نه گهر ریژت لینا. مه به سستی نه وه یه که تی ت کرد. نه وا ئیهانه ت ده کات).

۱۸. الحسین بن عبدالرحمن: (حیکمه ت، له سکی پر پرا نا وه سستی و نامینتته وه).

۱۹. عبدالعزیز بن ابي رواد: (که م خواردن، یارمه تی به خشینی زیاتر ده دات)

۲۰. الصوری: (ههر که سیک زور بخوات تاراده ی تی ربوون نه وا بیگوان به شیک له عه قلی له ده ست ده دات و هه رگیزیش بو ی نایه ته وه).

۲۱. أبو عمران الجونی: (هەر که سینک دهیه ویت دلی پر نوورییت، ئەوا با کهم بخوات).

۲۲. سفیان الثوری: (بۆ سوفیانی سهوری نووسرابوو که: گەر دهته ویت جهسته تهن دروست بیت، ئەوا کهم بخۆ).

۲۳. حه کیمیکی هیندی: (زۆر خواردن جهسته بی هیژ ده کات).
 (رهنگه تۆش لات و ابیت که سوود به جهسته ده گهیه نی کاتیک
 زۆر ده خۆیت!)

۲۴. دایکمان عائشه: (پیاویک هات و "جوارشن"ی به دیاری بۆ هینابوو، ئەویش لئی پرسی ئەمه چیه؟ پیاوه که وتی ئەمه شتی که له عیراق دروست ده کریت بۆ ئەوهی خواردن هه رس بکات، دایکمان فهرمووی: سویند به خوا له دوای وه فاتی پیغه مبه ر ﷺ هوه تیرم نه خواردوو).

۲۵. حکیم بن حزام: (جاریکیان حکیم بن حزام به کهس و کاری وت، ئاوم بۆ بینن، ئەوانیش پیمان وت که ئەمڕۆ جاریک ئاوت خواردۆته وه، ئەویش فهرمووی: که وابوو ناخۆمه وه بۆم مه هینن).

۲۶. صفون بن سلیم: (زه مانیک دیت به سه ر خه لکیدا که هه موو خه میان ده بیته سک پرکردن و دینیشیان ده بیته ئاره زوو).

۲۷. پیغه مبه ر عیسا عليه السلام: (پیاویک به عیسی و ت ئامۆژگاریم بکه، ئەویش پیی فهرموو: سه یری نانه که ت بکه بزانه له کوپوه دیت و سه رچاوه که ی له کوپیه؟).

۲۸. سەیدنا عوسمانى كورپى عەففان: (دەگىرنەوۋە كە عوسمانى كورپى عەففان خواردىنى چاك و پاشايانەى بۆ خەلكى چىدە كرد و دواترىش كە دەچوويەوۋە بۆ مال بۆخۆى خەل و زەيتى دەخوارد).

۲۹. نىبو مالى ئازىزمان ﷺ: (گىپدراوۋەتەوۋە كە لەنىبو مالى ئازىزماندا، بۆ ماوۋەى مانگ، و مانگ، و مانگ نانىان نە كردوۋە).

۳۰. بەرپۆژوۋان: (بەرپۆژوۋە كان كاتىك دەچنە بەھەشتەوۋە دەلېن بايە كى بۆن خۆش دىت كە بۆنە كەى ئىجگار خۆشە، پىيان دەلېن: ئەمە بۆنى دەمى بەرپۆژوۋە كانە، ئىنجا لاي دۆزەخىيە كانىش بۆنىكى ناخۆش دىت، و دەلېن ئەى خودايە بۆنى لەوۋە ناخۆشترمان نە كردوۋە لەوۋەتەى ھاتووينە نىبو دۆزەخ، پىيان دەلېن: ئەمە بۆنى دامىنى زىناكەرانە).

شازدە يەم "كات" لە رەمەزاندا، باوەردەكەيت دواى ھەموو شتىك تەنھا ۶۰ كاتژمىرت بۆ بمىنئىتەو؟!

كات:

كات، بۆ مەرۆف گرنگىسى تايبەتى ھەيەو بۆ ناسىنەو و ئاسانكارىش، بۆ چەندىن جۆر دابەشان كردوو، بەنمونه رابردوو، ئىستا، و داھاتوو. ئەمە رېك پىچەوانەيە بۆ خوداى گەورە، چوون كات بۆ خودا ھىچ ئەھمىيە تىكى نىيە، وەيان رەنگە ئەگەر ھەلە نەبم كات ھەر بۆ ئىمەى مەرۆفە و بۆ خودا نىيە! يانى خودا لەيەك كات دەتوانىت لە رابردوو، و ئىستا، و داھاتوو بىت! دەى ئەمە رەنگە لەسەر ووى ئىدراكى ئىمەى مەرۆفەو بىت... ھەرچۆنىك بىت مەبەستى ئىمە لە كات ئەوھەيە كە پەيوەندى بە ئىمەى مۇسلمانەو ھەيە لە مانگى رەمەزاندا، ئەمەرۆ دەمانەو وىت لىكدانەوھەيە كى بىركارى بکەين بۆ سەر جەمى ۳۰ رۆژى مانگى رەمەزانى پىرۆز. دەبىت ئەوھەش بگوترىت كە ئەم لىكدانەوھەيە بە شىوھەيە كى گشتى وەرگىراوھە و ھەركەس گەرە كى بىت دەتوانىت بۆخۆى بە گوێرەى ھەلسان و دانىشتنى كاتژمىرە كان كەم و زىاد بکات. بۆيە سەرەتا

سه يريكي وينه كه بكه و ئينجا به پي ليكدانه وهى خوت خوينه رى
 ئەم بابە تە بە

مه به ست له م ليكدانه وهيه مه به سته له م ژماردن و ليكدانه وهيه
 ئە وهيه كه:

- مانگى رهمه زان بكه يته هه ويني به رهه م.
- هه ر كه س گرنگى كات به هه ند وه رگريت.
- ريكخستنى كاته كانيش له ولا بوه ستيت و بتوانيت هه ميشه
 خشته يه كت هه بيت.
- تاوه كو بزانيه ئەم كاته ي له په رسته شه كان به سه رى ده به ين
 چه نده.

پوونكردنه وهى خواره زمى

* ئە گه ر هه ريه كيك له ئيمه كاته كانى وهك ئەو وينه يه بيت كه
 دامانناوه، ئەوا ماناي وايه ئەو كه سه نزيكه ي 660 كاتژميرى
 به سه رده بات و 60 كاتژمير ده مي نيته وه، ئيستا با له خومان بپرسين
 ئەم هه موو كاته بو كوى چوو، و چۆن به سه رمان برد؟

* هه روه ها با له وهش بپرسين كه چه ند و چۆن كاتمان له هه موو
 جو ره كانى په رسته شه به سه ربرد؟

* کاترمیره کانی خه وتن به نزيکه يي بو هه رکه سيک ۸ کاترميره،
 نه مه ش مانای وایه که تو له ته وای مانگی په مه زان ۲۴۰ کاترمیر
 به خه وتن به سهر ده به يت، واته تو له کوی ۳۰ پوژی نه م مانگی ۱۰
 پوژ ده خه ويت! يانی سييه کی نه م مانگه!

* هه روه ها يه کيکی تر له م کاتانه ی که به ئاسانی له ده ستان
 ده روات، کاته کانی به ربانگ کرده وه و پارشيو، و نه وانی تره.
 نه گهر بيټ له هه موو نه و کاتانه ته نها چوار کاترمیرمان له ده ست
 بچيت نه و مانای وایه که له ته وای په مه زاندا ۵ پوژ ئيمه هه ر
 خه ريکی خواردن و خواردنه وه بووین، و ئینجا نه مه لای خه لکانتيک
 هه ر زیاتريشه و نه وه نده هه ر هيچ نييه!

* جگه له وه ش له دونیای نه م پوژماندا که به ئاميره زيره که کان
 ده ور دراوین، ئینجا هه ر له موبایل بگره تاده گاته ته له فزيون و
 ئاپاد، لاپتوپ، و رادیو، و چه ندانی تر... دیسانه وه نه گه ر هات و
 که سيک له هه موو نه م ئاميره زيره کانه ته نا ۴ کاترمیر به سه رببات
 نه واهه کو پيشوو مانای وایه که ۵ پوژ له ته وای په مه زاندا
 له مه دا به سه ری بر دووه! ره نگه پرسن ئایا هيچ که سيک هه يه هينده
 کات به سه ر بیات به دیار ئاميره زيره که کان؟ وه لامه هه ر به لای
 زورينه يه، تيايه تی هه ر ته نی چه ند کاترمیریک بو زنجيره نه لقه و
 فه وازیر و هاوشيوه کانی به سه ر ده بات، ئینجا موبایل و شته کانی
 تريش هه ر مه پرسن! که و ابو له چوار کاترمیر زور زیاتر!

* به گویره ی نه م دابه شکرده ی سه ره وه بيټ، نه و مانای وایه

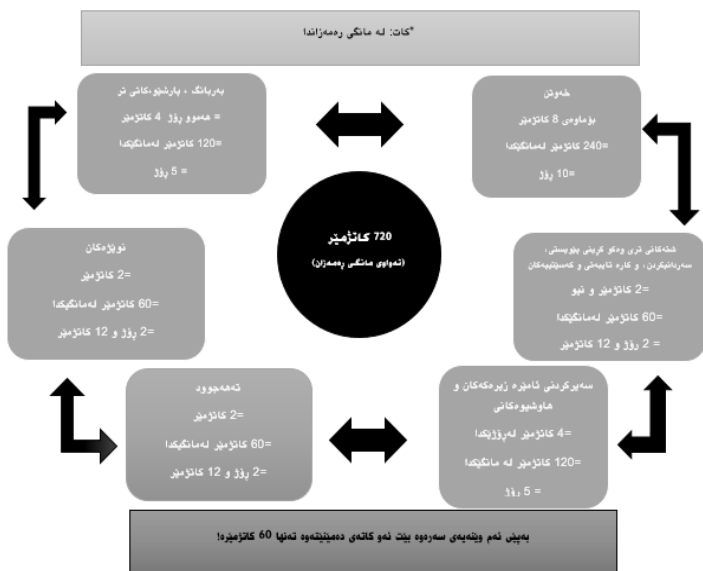
مانگی پەمەزان كە بە مانگی پەرسەتەش و پۆژووو قورئان ناسراو،
لە ۳۰ پۆژەو دەبیتەو و تەنھا ۵ پۆژ!

*تیاپە تی بەم پاددەپە نیپە كە باسكرا، بەلام هیشتا هەر كات
بەفیرۆ دەدات، واتە پەنگە ۵ پۆژی بۆ نەمینیتهو و بەلكو پەنگە ۱۰
پۆژی بۆ بمینیتهو! دەی هیشتا هەر دەكاتە سیپەك! وەكو
لەسەرە تاشدا ئاماژەمان پیکردو تۆ دەتوانی بەگویرهی ژیانى خۆت
بەپەچاوكردنى ئەم خشتەپە كاتە كاتە حساب بكەیت و
پیداچونەو هەپە كى جوامیرانە بە كاتە كاتە دا بكەیت!

دكتۆر موستەفا زەلمى لە "كاروانى ژيانم" دا، دەلێت: "۸۰%
ئادەمیزاد زیاتر لە ۶۰ سال ناژین، ئەم شەست سالەى نیوہى بەشەو
و بەخەو تەواو دەبیت، تا چوار یەكێكى تەواو دەبیت كە پانزە سالە
مروۆف چاكى و خراپى نافامى و دەستى راست و چەپى لەپەك
جيانا كاتەو، واتە ئەم ماوہپە بەژيانى راستەقینە ناژمیردرى و
شەش یەكێكى لە ۱۰ سالدا بە نەخۆشى و ئازار و ناخۆشى بەسەر
دەبات كە هپچ سوود لەم ماوہپە وەرناگریت، واتە لەو شەست
سالەدا تەنیا (پینچ) سالى وەك ئادەمیزاد دەژى. ئەمە ژيان بپت ئايا
شایستەى ئەوہپە مروۆف جگە لە چاكە و كارى بەسوود بۆ
مروۆفایەتى هپچ كار و كردهوہپە كى دیکە ئەنجام بدات". (ل. ۹)

*هەر بە بۆنەى ئەوہپە ئەمروۆ ۱۶ پەمەزانە و نیوہى پەمەزان
دوینى تەواو بوو، پەنگە كەسانىك هەبن تا ئیستا زۆر بەى
كاتە كانیان لە دەست چوو بپت، با پەرسین ئەرى كار لە كار ترازاو؟
بپگومان نەخیر، چونكە هەر وەك گوتراوہ درەنگ دەستپیکردن

باشتره له‌وه‌ی که ههر ده‌ست پینه‌که‌یت، تۆئه‌گه‌ر له‌م‌رۆ ده‌ست پی‌که‌یت، به‌لایه‌نی که‌م نزیه‌کی ۳۰۰ کاتژمی‌رت به‌ده‌سته‌وه‌یه، بۆیه وریابه! (1)، (2)

(1) ۲. بۆ نووسینی ئەم بابەت سوودمان له وتاریک وه‌رگرتوه به‌ناوی: خوارزمیات رمضان له نووسینی: عبدالعزیز سالم شامان الرویلی له پێگه‌ی: <https://www.saaaid.net/mktarat/ramadan/>.htm۶۳۵

(2) په‌راویز: ئەم‌رۆ نزیك به‌ ئیواره ۱۶ی رهمه‌زان بۆ کاریک به‌په‌له‌ چوممه‌ ده‌ره‌وه‌، له‌ نێوه‌ سه‌یه‌ره‌ که‌دا، رادیۆ‌که‌م داگیرساند که‌سی‌ک په‌یوه‌ندی به‌ مامۆستا‌یه‌کی ئایینییه‌وه‌ کرد و پرسباری کرد: مامۆستا ئی‌مه‌ که‌مه‌له‌ براده‌ری‌کی‌ن یاری کۆنکه‌ن ده‌که‌ین بۆ کات به‌سه‌ربردن، ئایا ږۆ‌وه‌ که‌مان به‌تال ده‌بیتته‌وه‌ یان گونا‌ه‌بار ده‌بین؟ به‌پراستی من سپ‌بووم، ئی‌مه‌ چۆن کاتمان ده‌ست ناکه‌وی‌ت و نازانین چی بکه‌ین ئەم به‌ری‌زه‌ش چی ده‌لی‌ت!، جا ههر به‌ته‌نه‌اش نیی‌هه‌ و کۆمه‌لێکن! تۆبلی‌ی له‌وانه‌ خراپتر چۆن بیت، که‌ بێگومانم له‌وه‌ی زۆر نمونه‌مان هه‌یه‌!

ھەقدە يەم خویندەنە وە يەككى نوڭ بۆ جەنگى بەدر لە كىتەبى (موھەممەد ﷺ سولتانى دىلان)

سەرھەقدە ئەم

لەو رۆژانەى كە قوتابى سەرھەتايى بووم، لە پۆلى پىنجەم دا،
بۆيە كەم جار مېژووى ئىسلامى دەخوینرا بە شىپو يەككى ئاسان،
يە كىك لەو باسانەى كە لەم كىتەبە دا بوو، باسى جەنگى بەدر بوو،
مامۆستايە كەمان ھەبوو تا سائە كە تەواو بوو، چەندىن جار ئەم
قسە يەى دووبارە كەردەو، ئەو ویش ئەو بوو: "كافرە كان ھىچيان
نە كەردبوو، خەتاي مۇسلمانە كان بوو شەرىيان پى فرۆشتن... ئەمە
لەو كاتەو ھەر لەلام پەرسىيار بوو، لە نىو چەندىن سىپە دا گەراوم
ھەرىەك و بە جۆرىك باسى ھۆكارى ھەلگىرسانى جەنگە كەى
دە كەرد، و بەلام بە گشتى زۆرىەى لەو كۆك بوون كە ئەم قافلە يەى
كە لە شامەو دەھاتەو و سەرۆە تىكى زۆرى پىبوو، ئىنجا
مۇسلمانە كان وە كو تۆلە يەك، يان وە كو نىشاندانى بە ھىزبوونيان،
و ھىيان وە كو وەلام بۆ ئايە تى جىھاد... ھتەد. دەستيان كەرد بە
خۆ ئامادە كەردن... بۆم ئەمە وە لامىك نەبوو دلمى پى تىر ئا و بكەم!

چونكى ئەم مەسەلەى شەپ فرۆشتنە ھەر لەمېشكىمدا مابوويەو ھە
ئىدى ھەر لەلام بوو، تا سالانىك لەمەوبەر كە چووم بەسەر
شاكارىكى ترى سىپرەدا، بۆيە ئىستا سالان تىپەپىن و كاتى خستەنە
رووى راستىيە كانە!

ھۆكارى ناوانى

جەنگى بەدر، شەپى بەدر، يان بەدرى گەورە، لەقورئاندا بە
رۆژى فورقان ناسراو، ھۆكارى ناوانى بەم ناو، دەگەرپتەو ھە
ئەو شوپنەيەى كە دەكەويتە نىوان مەككە و مەددىنە، كە تىايدا لە
نزىك بىرى "بەدر" پروویدا و ھەندىك كىش ناو كە دەگەرپننەو ھە
ئەكەسەى كە بىرەكەى لەویدا لىداو. ھەرچۆنىك بىت ئەو
يەكەمىن پرووبە پرووبونەو ھەى نىوا موسلمان و نا- موسلمانان بوو.
ھەر ھەئەم شوپنە بە جىگەيەكى جوگرافىي گىرنگىش ھەژمار
دەكرا بۆ تىپەپوونى قافلەى بازىرگانى .

كات

ئەم جەنگە لە رۆژىكى ھەك ئەمرو و لە ۱۷ى پەمەزانى سالى
۲ى كۆچى پروویدا، و ئىبن كەسىر دەلىت: كە لە رۆژى جومەدا
بوو.

به ژماره

ژماره ی موسلمانان: ۳۱۷ و هیان ۳۱۳ له سه حیجی موسلیم هاتووه که ۳۱۹ یه.

*ژماره ی نا. موسلمانان: ۱۰۰۰ و هیان زیاتر.

*ژماره ی شه هیدی موسلمانان: ۱۴.

*کوژاروی نا موسلمانان: ۷۰ کوژاروو ۷۰ دیل.

له پرووی سهر بازییه وه: موسلمانان دوو ئه سپ سوار له گه ل ۷۰ و شتر

نا موسلمانان: ۲۰۰ ئه سپ سوارو ۷۰۰ و شتر، له گه ل تیرهاویژ، و ههروه ها درع (دژه. تیر).

ستراتیژییه ت

*تیبین نوم مه کتووم له مه دینه جی هیلراو کرا به سهر په رشتیار و بهر پرسی نویژ.

*موسعه بی کوری عومه یر وه کو سه رکده ی که تیبه ی موسلمانان دیار ی کرا که به ئالای سپی ده ناسرانه وه.

*سوپا که به سهر دووبه ره دا دابه شکرا، موهاجیرین و ئه نساپ، تیپامی عه لی کرا به رابه ری موهاجیرین و سه عدی کوری مه عاز کرا به رابه ری ئه نساپ.

به پوختی

ئەبو سوفیان که سەر قافلە ی کاروانە بازار گانییە که بوو، کاتی پی زانی پیغە مبهەر ☐ و یاوەرانی بۆی هاتوون، ئەو هەبوو ریگە ی قافلە که ی گوپی و خە بەریشی نارد بۆ قورەیش بەو هە ی که مال و سامانیان لە ترسدا یە و ئەو هەبوو ئەوانیش بە سوپایە کی گەرە و بە چەک و تفاق ی زۆرەو هە بۆیان هاتن .

کۆتایی جەنگە که

کۆتایی جەنگە که بە شکاندن ی ئەوان و سەرکەوتنی موسلمانان بوو، خودا لە قورئاندا بە رۆژی فورقان ناوی دەبات، کاتیک دەفەر موویت: "یوم الفرقان یوم التقی الجمعان". واتە: رۆژی جیاکردنەو هە که (چونکه حەق و باتل جیا کرانەو هە).

خالی مەبەست

ئێستا با بگەر پێنەو هە سەر خالی مەبەستی ئەم نووسینە، و باس لە هۆکاری هە لگێر ساندنی ئەم جەنگە بکەین و بزانی کێ سەرەتا ئاگرە که ی خۆشکرد، ئایا هەروا بە سانایی مەبەستی موسلمانان شەر فرۆشتن بوو، ئایا مەبەستی موسلمانان دەستگرتن بوو بە سەر سەر و هتی ئەوان؟ یان چ هۆکاریکی تر بوو؟

پەشیت ھایلماز، کتیبیکی نووسیو ھەناوی (پنغەمبەر محمد ﷺ سولتانی دلان)، ئەم کتیبە دوو بەرگە و من بە زمانی ئینگلیزی لەلامە، لە بەرگی دوو ھەم دا لە لاپەرە ۱۶ دا دەلیت: "پیشھات و بەرھە و پیشچوونە کان بۆ قورھیش وای نیشان دەدا، کە ئەوان ئامادە کاری بۆ جەنگیکی گەورە دەکەن، ئەوان تەواوی کەل و پەل و سەرھەت و سامانی موھاجیرینیان زەوت کردبوو، و دەیانویست ھەموو ئەو کەل و پەلانی بەن بۆ دیمەشق بۆ فرۆشتن، بە کورتی ئەوان پلانیان دانابوو کە ھێرش بکەن سەر موسلمانەکان و بەھۆی ئەو پارەییە کە دەستیان دەکەوێت لە فرۆشتنی کەل و پەلەکانیان دا، ئینجا ئەم قافلەییە کە دەھاتەو گەنجینەییە کی تەواوی لەسەر بوو، کە دەیکردە نزیکەیی پەنجا ھەزار درھەم، و لەلایەن چل پیاو ھەو پاسەوانی دەکرا. دیارە ئەمەش پالپشتیە کی گەورە بوو بۆ قورھیش لە ھێرش کردنە سەر مەدینەیی موسلمانان. بۆیە موسلمانان ھەستیان بەم مەترسیە کردبوو، دیاربوو کە سەرچاوە و پەگی مەترسیە کەش کە لەسەر ئەم قافلەییە بوو، بە نزیک مەدینە دا پەت دەبوو، بۆیە ئەمە ھەلێک بوو بۆ موسلمانان کە رینگە بگرن بە روودانی ئەم مەترسییە."

ئیرەو دەردە کەوێت کە کئی سەرھەتا ئاگرە کەیی خۆشکردوو و کئی بە نیازی ھێرشبردن و تیرۆر و قەلاچۆکردن بوو، دیارە سەرانی قورھیش ھەر لەو نەترساون کە پۆژیک لە پۆژان دەولەتی شارستانی مەدینە بە ھێز ببیت و تۆلەیی پۆژانی زوو بکاتەو،

به لکویه کیکی تر له خاله کان ئه وه بوو که ئه وان له دلیان ناخوش بوو، و نه یانده ویست که موسلمانان له هیج شوینیک به رقه رار بن، دیاره که داهاتووی موسلمانان ته واو روون بوو بو ئه وان، پیشتریش ئه وه بوو چه ندین هه ولی گه رانه وهی ئه وانیان دابوو، ئینجا هه ر له حه به شه بگره تاده گاته ده ست تیکه لکردن له گه ل جووه کانی مه دینه...

لیکدانه وه که ی دکتور ره شیت هایلماز به پشتن به ستن به چه ندین سه رچاوه ی ره سه نه، بو که سیک که حه ز به سپره ده کات ده توانیت ئه مه پیشکنیت، و بو ی دهرده که ویت که ئه مه به راستی ده شی وه ک سه رچاوه یه کی گه وره ی ئه کادیمی دابنریت به تاییه ت بو تویره ران.^(۱)

(۱). سه رچاوه ی سوود ئیبینراو:

ھەژدەيەم ئوممەتتىكى چالاک لە پەمەزاندا

بە گشتى خەلکان بەسەر دوو بەرە دابەش دەبن لە پەمەزاندا، ئەوانەى كە لە خواردن و خواردنەویدا، نە لە پارشیو، و نە لە ئیوارەدا دەست ناگرنەو و خۆگرتنەو لە لایەن ئەگەر مەحال نەبیت ئەوا زۆر ئەستەمە! ئەوانە، ھەلسانەو لایان ھیندە قورسە، مەگەر مرۆ ھەر بەخەيال وینای بکات.

بەلام بەرەكەى تر، جۆرە چالاکەكەيە، ئەوھى كە لە پەمەزاندا سپیڤە زوو، دەچیتە كار، یان ھیچ نەبیت خەوتوو، و نزیك بەنیوەرۆ بۆ نوێژ دەچیت و دەست بە پەرسش دەكات، دواتر كارەكانى تری، و دواتر بۆ نوێژی عەسر و ئینجا وتارى عەسران، و دواتر كارەكانى تری، پەنگە دواى ھەر نوێژك دەست بە خۆیندەو بەكات، وەیان گەران بە دواى شتانىكى بەسوود لە ئینتەرنیت، ئیوارە بەھەمان جۆر، نوێژ و بەربانگ و ھەر وھا بۆ بانگی خەوتنانش دیسانەو نوێژ و پاشان تەراویح و چەندین چالاکى تر...

يانی بە گشتی و بە پوختی تاکیکی چالاک و ھەستیاری و
ھۆشیاری.

مەبەستی ئێمە ئەو یەكە بە بۆچی لە رەمەزاندە ھێندە چالاک بیت
و دوای رەمەزان چالاکییە کانت نامینیت؟ لە دوای رەمەزان
تەراویح نامینیت، بە لām بۆچی دەھیلایت ئەم وزیە و مانگیكە
دەستت خستوو و بوو بە نەریت و یاسای رۆژانەت ئیستا ھەروا
بە سانایی بە ھەدەر بچیت! یانی ھەر بە رژدی تۆ ئەوەت دەویت؟!

کیشە کە ھەر تەنیا پەرستشە کان نین، بە لکو کیشە کە ئەو یەكە
کە تۆ دەتوانیت ئەم مانگە بکەیت بە سەر مەشقی گۆرانی ھەتا
ھەتایی، ئەمە ریک ئەو کاتە یە کە تۆ بۆ ھەمیشە چاوەرپیی بوویت،
ئەمە ئەو کاتە یە کە ھەموو ساتیک تۆ بریاری گۆرانکاریت دەدا،
ئەو کاتە یە کە ھەمیشە بۆ دەستپیکردن چاوەرپیی بووی، ئیستا تۆ
لەنیو ئەم کاتە دایت، و لەنیو ئەم چالاکییە سەراسیمە دەژیت،
ئەو یەكە لەسەر تۆ یە تەنھا بەرەوام بوونە، دڵنیا بە کە بەر دەوام بوون
ھێندە ی ئەم دەستپیکردنە قورس و زەحمەت نییە.

نۆزدە يەم گوایه ده لاین: (په مەزان و رۆژوو تەمەنی مروّف در یژ ده کات!)

په ننگه زۆر له ئیمه گوئی له م گوته یه بوو بیت که ده لایت:
"خویندنه وه تەمەن در یژ ده کات"، راستییه که شی ئه وه یه،
خویندنه وه ده بیته هۆی زیاتر ژیان و زۆر تر بینین و ده هینده زانین
و چه ندان شتی تر... ئەم کتیبە ی که ئەزمونی ده، بیست، سی، چل
ساله ی نووسه ره و وه یان زیاتریش، که ئەزمونی ته واوی ژیانیکه،
و کتیبیک به چه ندين سال نووسراوه، خوینەر په ننگه بتوانیت
له ماوه ی که متر له مانگیك بیخوینیتته وه! ئەمه یانی چی، ئەمه واته
تۆ له بری ئە وه ی چه ند سال بژیه یه و هه موو ئە و مشه خه تییه
بینیت، ده توانی له م ماوه که مه دا هه مان ئەزمونی نووسه ر
بژیت... یانی ئە وه تا خویندنه وه سالانی تری خسته سه ر تەمەنت.

کتیبیکی زمان، فیری زمانی ولاتیکت ده کات که هه ر نه ت
بینیه! کتیبیکی په روه رده په ننگه بتکات به په روه رده کاریکی سه ر
راست... هیتەر. ئەمانه واته زیاتر ژیان، تەمەنیکه در یژتر، زیاتر
زانین، زیاتر بینین...

ئەى باشە چى لەبارەى رەمەزان و پۆژوو؟! يە كىنك كە رەمەزانى لەوى دىكە زياتر ژياوہو بە پۆژوو بووہ، ئەمە بەر لەئەوى دىكە لەو دونيا پاداشت دە كریت، يانى چى، يانى خۆى لەئەسلدا كە تۆ ھەر كارىكى چاك دە كەيت، ئەوہ پاداشتىكى ديارىكراوت ھەيە و ھەمووى پروونكراوہ تەوہ، بەلام ئەمەى پۆژوو (إِلَّا الصِّيَامَ؛ فَإِنَّهُ لِي).^(۱) واتە: تەنھا پۆژوو نەبیت ئەوہ يان بۆ منە، يانى خۆم پاداشتى دەدەمەوہ.

نومونەيە كەن ھىناوہ و تمان: كتیبىك رەنگە ئەزمونى تەواوى نووسەرىك بىت و خوینەریش بە سانايى دەتوانىت ئەم سالانەى تەمەنى نووسەر بخاتە سەر تەمەنى خۆى لەرپىگەى خویندەوہى كتیبە كەوہ، ئەى باشە كە تۆ نياز و ئامانج پەرستشە، و ھەزت وايە كە دەمىك زياتر بژىت بۆ ئەوہى زياتر و زياتر پەرستش ئەنجام بەدەيت، دەى ئەوا لە شەويكى وەكو شەوى قەدردا، پاداشتە كەى ھەزار مانگە، يانى تەنھا شەويك ھەزار مانگ دەخاتە سەر تەمەنت! ئەمە ھەر تەنھا بۆ شەويك، ئەى بۆ ئەم ھەموو پۆژوو، و نوپژ، و شەونوپژ، و بەخشىن، و كارە مرقۇدۆستىيە كانى تر!

تۆ لە تەنھا شەويكدا بتوانىت ھەزار مانگ بخەيتە سەر تەمەنت ئەى بەدرىژايى مانگە كە چى!

(1) البخاري (۱۹۰۴).

پیغه مبهری خو شه ویست ﷺ ده فەر موویت: (یارب، جعلت أمتي أقصر الأمم أعماراً، و أقلها أعمالاً). واته: خودایه ئوممه ته که م ته مه نیان کورته و ته مه نی کورتیش که م کاری چاکه ی پی ده کریت. بویه خودا ئەم شه وه ی به خشی به ئوممه ت تا وه کو هه ر که سی ئەم شه وه ی زیندوو کرده وه ئەوا به ۸۳ ی سالی ته مه ن و زیاتریش ئەژمار ده کریت!

وه کو ئامازه مان پیدا، که پوژوو مادام بو خودایه، ئیدی هه ر خو ی پاداشته که ی دیاری ده کات، (الترمذی) هینا وه یه تییه وه که ئازیزمان ﷺ فەر موویه تی (الصوم نصف الصبر)، واته: پوژوو نیوه ی ئارامگرتنه. ئەمه یانی چی، سه رنجی ئەم ئایه ته به دن: (إنما يوفى الصابرون أجرهم بغير حساب). (الزمر: ۱۰)، واته: به راستی ته نها خوړا گران پاداشتیان بی سنوو و بی ئەندازه یه. له ته فسیری ئیامی قور تویی دا هاتوو، که مه به ست له "خوړا گران" لیره دا "به پوژوو بوانه".

ئیمه لیره دا هه ر ته نها باسی لایه نیکمان کرد، ئیوه ش و پسپورانی ته ندروستی و ژیانینی و بوار ناسه کانی تر، ده توانن بی لایه نانه له م بابه ت بدوین.

بیستم شہوئیکی پیغہ مہبر ﷺ لہ دہ شہوہ کانی کوٹایی رہمہ زان.

شہوانی کوٹایی مانگی رہمہ زان وہیان شہوانی قہدر، جیگای
گرنگی پیغہ مہبر ﷺ و یارانی و شوینکھ وتووانی و ہممو ئہوانی
تر بووہ تا ہہنوکہ. لہم شہوانہدا کہ قورٹانی تیدا دابہ زیووہ، و
فریشتہ کانی خودا دادہ بہ زنہ سہر زہوی، پاداشتی ئیجگار گہورہی
ہہیہ، بویہ ئیمہ یش ہہمیشہ پرسیمانہ ئاخو دہ بیٹ ئازیمان ﷺ
ئہم شہوانہی چون بہ سہر بردبیٹ، ئہم جوڑہ پہرستشانہ چی بوون
کہ لہم شہوہدا ئہنجامی داون، ئایا ہہر تہنہا لہ مزگہوت
ئیعتیکاف (مانہوہ) ی کردووہ، وہیان جوڑی ئیعتیکافہ کہی چون
بووہ، چی دوغایہ کی خویندووہ و چون نوئژیکی کردووہ و چہندان
شتی تر.

زیندوو کردنہوہی شہوانی قہدر

جاری بہر لہ ہممو شتیکی زیندوو کردنہوہی ئہم شہوانہ مانای
ئہوہیہ کہ تۆ بہدریژیایی شہوہ کان بیداربیٹ لہ پہرستش و دلّت
بیخہو بیٹ لہ ہہر شتیکی چاک. لہدایکمان عائیشہوہ
گیردراوہ تہوہ کہ: "کان رسول اللہ ﷺ یجتہد فی العشر الأواخر ما

لا يجتهد في غيره".^(۱) واته: نه و نندهى نازيزمان ﷺ نه و نندهى له م ده شه وه پهرستشى كړدو وه نه و ننده له شه وانى تر نه ي كړدو وه. خوداى گه و ره جينگه يه كى تايبه تى دانا وه بو شه وى قه در له كتيبېه كه يى، نه و تانى له سو وړه تى قه در دا ده فه رمو وى ت: (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾)

ئيمه به پراستى قورئانمان دابه زاندو ته خواره وه له شه ويكى به فه ر و پري زداردا * جا تو چووزانى شه وى به فه ر كامه يه و چ خي ر و به ره كه تي كه * شه وى قه درى به پري ز له هه زار مانگ پري زدار و خي ردار تره * له وشه وه دا فريشته كان كه جو بره ئيليشيان له گه لدا يه، داده به زن له سه ر پو و خسه ت و مؤ له تى په روه ر دگاريان، به جو ره ها فرمان و كار * نه و شه وه ئاسو وده يى و ناشتى و هيمنى و په حمه ت و ميهره بانيبه هه تا كاتى به ره به يان".

هه روه ها له سو وړه تى (الدخان) دا ده فه رمو وى ت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُّبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ﴾ الدخان: ۳ واته: به پراستى ئيمه هم قورئانه مان له شه ويكى پيرو ز (شه وى قه در) دا نازل كړدو وه، به پراستى ئيمه تر سينه ر بو و ين. له و شه وه دا هه مو و كارو كړدو وه يه ك بزار نه كرين و ليك جيا نه كرينه وه .

(۱). سه حيجى موسليم.

جگه له وهش نازیزمان ﷺ ده فەر موویت: "من قام ليلة القدر إيماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه"^(۱) واته: ئەوهی شهوی قه در به خودا په رستی بباته سهر، به ئیمان و باوه پی دامه زراو و به نیازی پاداشت و ره حمهت بیت، خودا له هه موو گونا هیکه رابردووی خووش ده بیت". ههر له سووره تی (الدخان) دا هاتوه: ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾ الدخان: ۴، واته: لهو شه وه دا کار و کرده وه و به رنامه یه کی پر له حیکمهت و دانایی له یه ک جیا ده کرینه وه.

دیاریکردنی شهوی قه در

ئهم مه سه له یه رای جیاوازی زۆری زانایان و توێژه رانی له سهر، به لام ئەوهی له سهری کۆکن زۆر به یان ئەوه یه که له ده شهوی کۆتایی و له شهوانی تاکدایه، واته شهوانی: (۲۱، ۲۳، ۲۵، ۲۷، ۲۹). سه رنجی زۆر له سهر شهوی ۲۷ه، به لام رایه کانی تریش فه رامۆش نه کراون، بۆیه له م عه یامه دا زۆر به ی موسلمانان ههر ده شهوی کۆتایی مانگی رهمه زان زیندوو ده که نه وه.

چ شتیك به خوا په رستی حسینه

زۆر به ی موسلمانان پر سیار له باره ی ئەوه وه ده که ن، که له م شه وه دا چی بکه ن؟ ئیمه سه رنجتان بو خالیک راده کیشین ئه ویش ئەوه یه، به داخه وه زۆرینه ی موسلمانانی ئەمرو جگه له نوێژ هیچ په رستش و شتیکی تر نازانیت له ئیسلامدا، زۆرینه نه خوینده وه

(۱). سه حیحی بوخاری.

بە قورئان، زۆرىنە نازانیت جۆرە كانى تری عیبادهت چىن، بۆيە ئىمە نالىين كە نوپۇز شىتىكى كەمە، بەلكو مەبەستى ئىمە ئەوھىيە كە ھەرتەنھا نوپۇز نىيە تۆ بتوانى لەم شەوھەدا بىكەھىت، چوون چەندىن رىكات نوپۇز رەنگە تووشى بىتاقەتى بىت و بوھستىت، بۆيە من سەرنجىتان بۆ ئەم پەرەگرافە رادە كېشىم لە مالپەرى يە كىتى زانايانى كوردستانەوھە وەرمانگرتووه سەبارەت بە شەوى قەدر:

"زۆر كەس نازانى چ شىتىك لەم شەوانە بە خىرو خواپەرسىتى حىسىبە، ھەيە وا دەزانى تەنھا نوپۇز، ھەيە بە پىچەوانەوھە، بۆيە پىويستە بزىنن ھەموو كارو بارىكى خىرو چاك، تەنانەت نىازو مەبەستى چاك لەم شەوھەدا بە خىرو پاداشت و خواپەرسىتى حىسىبە، بۆيە لە ھىچ شىتىكدا كەم تەرخەمى مەكە، وەك ئەمانە: گىپرانەوھى نوپۇز، نوپۇز كەردنى سووننەت، قورئان خویندن، وتاردان، ئاموژگارى كەردن، گوپگرتن لە قورئان و وتار، زىكر كەردن، سەردان كەردنى خەلك و مزگەوتەكان، خىرو سەدەقە كەردن، خەلوھە مانەوھە لە مزگەوت، ئاشكەردنەوھى خەلك... وپراى ئەوھى ھەندىكىان لە ھەندىكىان خىرو پاداشتىيان باشترو زۆرتەرە، وەلى ھەمويان خىرو پىويستىن، شەرتى نىياز پاكى و گىرا كەردنى خواى گەورەيە."

ھەروھە ئازىزمان بە داىكىمان عائىشەى فەرمووه كە لەم شەوھەدا ئەم دوعايە زۆر بىكات: "اللهم انك عفو تحب العفو فاعف عنى".^(۱)

(۱). ئىمامى ترمذى رىوايەتى كەردووه بە ژمارە (۸۰۲۵).

واته: خودایه تۆ تۆ عه فویی و لیخۆ شبوویت و لیخۆ شبوونت خووش دهوی، و لیم خووش بیه.

نازیزمان ﷺ له شهوی قه دردا

ههروهك له سه ره تادا ئاماژه مان پێدا، له ده شهوی كۆتایی رهمه زاندا ئه و نه دهی نازیزمان ﷺ له م ده شه وه په رستشی کردوو ئه و نه ده له شه وانی تر نه یکردوو، ههروه ها هه ر له سه حیحی موسلیم دا ها تووه كه: (كان رسول الله ﷺ إذا دخل العشر أحيا الليل، وأيقظ أهله، وجد وشد المنزر).^(۱) واته: کاتی نازیزمان ﷺ ده گه یشته ده شهوی كۆتایی رهمه زان، ئه وا شه وانی زیندوو ده کرده وه، و كه س و کاری بیدار ده کرده وه و خۆی توند ده کرده وه (بانی دوورده كه وته وه له سه رجیی). جگه له وه ش دایكمان عائیشه ده گپرتنه وه كه پیغه مبه ر ﷺ له ده شهوی كۆتایی له مزگه وت ده مایه وه و ئیعتیکافی ده کرد، و تاوه كو ئه و کاته ی وه فاتی فه رموو، پاش ئه ویش خیزانه کانی ئیعتیکافیان ده کرد. ئینجا کاریکی تر كه کردوو یه تی ئه وه یه كه س و کاری و خیزانه کانی هه لساندوو ه بو خوا په رستی.

به کورتی واته:

۱. خۆی شه وه کانی زیندوو کردۆته وه (ئینجا به شه ونوێژ، قورئان،

(۱). ئیمامی موسلیم ریوایه تی کردوو به ژماره (۳۰۸۸).

زیکر و هه موو کارو کرده وه کانی تر که له سه ره وه باسکرا).

۲. کهس و کار و خیزانه کانی بیدار کردۆته وه.

۳. دوور که وتۆته وه له سه رجییی.

۴. ئیعتیکافی (مانه وه) کردو وه له مزگه وت.

۵. ئینجا جگه له م کارانهش، هه وڵ بده کاره کانی تری پۆژان و شه وانی په مه زانیش له م شه وه دا به ریک و پیکى ئه نجام بدهیت، وه کو (نوێژی به کۆمه ل، به خشین، زۆر قورئان خویندن که ئه مه شه وی دابه زینی قورئانه، شه و نوێژ، تاخیر کردنی پارشیوه که ی، زۆر زیکر کردن و یادی خودا، و چه ندانی تر...).

بيست و يه كهم

ئاگادارن دزه كانن شهوئ قه در به!

(صوت ئاموژگارن گرنگ)

ئهم شهوانه، شهوانی پیروزی قه درن، قه در گرتیان له سه ر ئیمه پیویسته، هه ر موسلماننه و به جوړیک له جوړه کان ئهم شهوانه زیندوو ده کاته وه، له گه لّ ئه وه شدا، زور جار به هوئی بیتا گاییمان ئهم شه وه به ته واوی وه یان چه ندیک له کاتی ئهم شهوانه به فیرو ده ده یین، بانگخواز و نووسه ر و زانای گه وره ی میسری، دکتور «أحمد عیسی المعصرای»، له ئه ژماری خوئی له سه ر توپری تویته ر هوت ئاموژگارن جوان و گرنگی نووسیوه بو شهوانی قه در، ئیمه ش به پیویستمان زانی بو ئیوه ی به ریز بکه یین به کوردی، فه رمون خوینه ری بن:

۱. ئیامی شافیعی ده لیت: شه وه کانن وه ک روژانی وان، که و ابوو به در یژیی روژه که له کوشش و په رستش دابه، به روژ کاری چاکه بکه، به لکو خودا له شه وه که ی پاداشت بکات.

۲. شہوی دوعا و پارانہ وہیہ: باشتیرینی دوعا ئہ وہ تا له نوڙا
دہیکہیت، باشتر له وه له کاتی سوژدہ بردندا، و له هہ مویش باشتر
له کاتی سہ حر .

بیرت بیت دوعا کانت دريژ بکہرہ وه و له گہ ل گریاندا! (مہ بہ ست
لئی ئیلحاح کردنه).

۳. گہ ورہ ترین دوعا ئہ مہیہ: (اللهم إنك عفو تحب العفو فاعف
عني).^(۱) واتہ: خودایہ تو لیبوردہیت و لیبوردنت خوش دہوی، و لیم
بسورہ. ئہ مہ بہ زمانیکی پر له لیبوردنہ وه بلئی و پە شیمانئ دہر بپرہ
له و هہ موو کارہ نابہ جیئہی کردوتہ بہ دريژایی سألہ کہ و
ئہ گہرچی هہ میئہ نیعمہ تیشٹ له سہ ربووه.

۴. کات بہ هہ دہردان کاریکی قیزہ ونہ، ئہی ئہ گہر له شہوی
قہ دردا بیت چی!

۵. شہوہ کہی مہ خہ وه و بیدار بہ!

ئہ م شہوہ له خہ وه کہ بہ نرخترہ، و ئیعتیکاف بکہ، و وه گہرنا
شہوہ کہی بہ نوڙ و زیکر و دوعا بہ سہر، و بہ کہمی دامہ نئی،
چوون بازارہ کان تا بہرہ بہ یان ہەر کراوہن!

۶. لہم شہوہ دا سہر له نوئی کارو کردہ وه و بہرنامہ یہ کی پر
له حکمہت و دانایی بو سالتیکی تر دادہ نریت!

(۱). ئیہامی ترمذی ربوایہ تی کردووه بہ ژمارہ (۸۰۲۵).

کہ و ابوو بپار پڑوہ بہم دو عایانہی پرن لہ حکمت و پھند،
رہنگہ مانایہ کی زور لہ چھند وشہیہ کی کہمدا بیت۔

۷. ٹاگاداری دزہ کانی شہوی قہدر بہ!

(تہ لہ فزیون، موبایلہ زیرہ کہ کان، توره کانی کومہ لایہ تی،
بہربانگ کردنہ وہیہ کی دریژ و قورس، بازار کردن، سہردانی کردنی
خیزانی...)

(تہمانہ دزہ کانی شہوی قہدرن، و ہہر ٹاگاشت لئی نییہ کہ
چھندہ کاتت لی دہہن!)

بيست و دوهم هونهري نزا و پارانه وه لای دوا پیغهمبهر ﷺ

له شهوانی کۆتایی مانگی رهمه زانداين که به شهوانی قه در ناسراون، ئەم شهوانه تيايدا موسلمانان دەم به دوعا و دل پر نزان، به لām زۆرێک له ئیমে نازانين ئاداب و هونهري دوعا چۆنه! ئايا هەر ئەوهیه که تۆ بپارێیته وه و تهواو ئیترا؟! یان رهنگه له هه مووی باشتر ئەوه بیت بگه رێینه وه بۆ رینموونی ئوممەت، حەزەرەتی پیغهمبەر ﷺ سه بارهت به چۆنیهتی پارانه وه و تکا کردن. هه لبه ته له م بواره شدا چه ندين نووسراو تائيستا له بهر دهستن، به لām یه کێک له کتیبه جوانه کان، کتیبی (فن الدعاء والذکر عند خاتم الانبياء ﷺ: هونهري نزا و پارانه وه لای دوا پیغهمبهری ﷺ شیخ موحه ممه د غه زالی یه. له خواره وه و سه رهقه له میکی خیرا له سه ر بابه ته کانی ئەم کتیبه ده خهینه روو.

کتیبه که

له دوا نووسینه کانی نووسه رهو، به شیوه یه کی چر و پر باسی هونهري نزا و تکا کردن ده کات له ژيانی پیغهمبهر ﷺ و له ویشدا چه ندين ئایهت و فه رمووده ده هیئتیه وه، له گه ل گه واهی یا وه رانیی.

ئەم چاپەنە لە بەردەستى ئىمە داىە، لە دوو توۋى ۱۴۳ لاپەرە لە لايەن (دار الاعتصام) ەوە چاپکراوہ لە ميسر.

چۆن محمد ﷺ خودای بە ئىمە ناساند؟

نوسەر دەلئیت: من يە کيکم لەم نوسەرەنەى کە باوەرەم بە پەرورەدگارى مەزن ەيە، ئەم باوەرەش ديارە لەرپىگای پىغەمبەرەوہ ﷺ بو، چوون قورئانم خویند، پاشان ژياننامە کەى، و دواتر ەللامى فیتەرەتى پاکم داىەوہ و چوومە پال ئەو ەموو جەماوەرە زۆرەى کە "رازى بوون بەوہى خودا. اللہ. پەرورەدگارىان بىت و موحمەدیش ﷺ نىردراو يە پامهئىيان بىت".

لەپيشدا خەلک بەمجۆرە خودای نەدەناسى و وايدەزانى ئەگەر مندالئىكى ەبىت ئەوا شەفاعەتى بۆ دەکات و، وە يان ەاوہلئى بۆ خودا دادەنا... ەيتر. کاتىکيش ئەو ەات، ئىدى ەموو چوون بەسەر ناسىنى تاکىتى پەرورەدگار، ئىنجا ئەوہى کە دانى نەنا، و ئەوہش کە چووە ژىر ئەم حەقىقەتە. سەرنجىكى گەردوون بەدە و ئەو ەموو دروستکراوہ ببىنە و گەشتىک بۆ شوئىنە ەەرە دوورەکانى گەردوون بکە بە خەيالئ، و ئىنجا وەرەوہ بۆ سەر زەوى و ەموو زانىارىيە کانت بەراورد بکە! ئىستا وئىناى پىغەمبەر ﷺ بکە کاتى لەنوئژدا دەچووە رکوع و دەيفەرموو: (اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعْتُ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمَخْيِي، وَعَظْمِي، وَعَصْبِي).

واته: "خودايه بۆ تۆ چوومه ركوع و ئيمانم به تۆ هيناو ته سلیمت بووم، بينين و بيستن و ئيسك و موخ و ده مارم هه موو ملكه چ و گوپرايه لى تۆن"، هه روه ها كاتيك له ركوع هه لده ستايه وه ده يفه رموو: (اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلءَ السَّمَوَاتِ، وَمِلءَ الْأَرْضِ، وَمِلءَ مَا بَيْنَهُمَا، وَمِلءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدَ). واته: "په روه ردگارم بيسه رى ئه و كه سه بوو كه ستايشى كرد، ده سا په روه ردگار! گشت ستايش و پياهه لدانى هه ر بۆ تويه، به ئه ندازه ي ته واوى ئاسانه كان و زه وى، و ئه وه ي له نيوانيان دا هه يه، و به ئه ندازه ي هه ر شتيكى تر كه تۆ گه ره كتبه"، پاشانيش كه ده چوو بۆ سوژده و ده يفه رموو: (اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسَلْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ). واته: "سوژده م برد بۆئه وخوايه ي كه دروستى كردووم، و بينين و بيستنى بۆدارشتووم و پى به خشيووم به تواناوبه ويستى خۆى، پاكي و بىگه ردى و بى كه م و كورتى بۆئه وخوايه يه كه چاكترينى به ديهينه رانه". تۆ هه رته نها سه رنجى ئه م مونا جاته بده و بينه كه چۆن تاكيتى و مه زنى خودا ده بينى له لايه ك، و له لايه كى تریش ملكه چى و گوپرايه لى و به ندايه تى بۆ ئه م خودايه. له پىگه ي ئه م وشانه وه مرۆ ده توانيت پۆبچيته حه قيقه تى تاكيتى په روه ردگار.

خۆشه ويستى بنچينه كه يه

سه رنج بده ن، كه فريشته كان ناخۆن و ناخۆنه وه، و زه وى كيلا ن

و دروینه و بابه‌ته کانی تریان له‌سه‌ر نییه، له کاتیکدا مروّف ده‌خوات و ده‌خواته‌وه و هه‌ولّی په‌یدا کردنی خواردن ده‌دات و هه‌موو هوکاره کانی ژیانسازی ده‌گرینه به‌ر، به‌لام فریشته‌کان هه‌ر خه‌ریکی ته‌سبیحات و ستایشی په‌روه‌ردگارن.

به‌لام له‌گه‌لّ ئەوه‌شدا مروّف هه‌ر ته‌نها ئە‌گه‌ر بی‌ت و به‌ناوی خودا "بسم‌الله" ده‌ست به‌خواردن و خواردنه‌وه و کارو کاسبی و... هیت‌ر. بکات ئە‌وا کاته‌که‌ی وه‌کو کاتی فریشتان وایه که هه‌مووی له‌زیک‌ر و ستایش به‌سه‌ر بردبی‌ت. خوداش هه‌ر له‌گزیده‌ی میژوووه پیغه‌مبه‌رانی له‌ مروّف ره‌وانه کردوووه بو ئە‌وه‌ی ئە‌م ریگایه‌ پروون بکه‌نه‌وه، و هه‌رگیز فریشته‌کانی بو ئە‌م ته‌کلیفه‌ رانه‌سپاردوووه، چونکه ئە‌م جوّره ته‌کلیفه‌ هیچ په‌یوه‌ندی به‌ فریشته‌کانه‌وه نییه. دوا پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ئە‌وی روونکردۆته‌وه که مروّفیش ده‌توانی‌ت له‌ ئاستی فریشتان دابی‌ت له‌ زیک‌ر و سوپاسگوزاریدا. ئیامی ئە‌حمه‌د و ئە‌بو داود و نه‌سائی له‌ریگه‌ی زه‌یدی کوری ئە‌رقه‌م گپ‌راویه‌تیانه‌وه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌دوای نوێژدا فه‌رموویه‌تی:

عن زید بن أرقم قال: سمعت رسول الله ﷺ يدعوني في دبر كل صلاة يقول: (اللهم ربنا ورب كل شيء، أنا شهيد أنك الرب، وحدك لا شريك لك، اللهم ربنا ورب كل شيء، أنا شهيد أن محمداً عبدك ورسولك، اللهم ربنا ورب كل شيء، أنا شهيد أن العباد كلهم إخوة، اللهم ربنا ورب كل شيء، اجعلني مخلصاً لك وأهلي في كل ساعة

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اسْمَعُ وَاسْتَجِبْ، اللَّهُ الْأَكْبَرُ
الْأَكْبَرُ، اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، اللَّهُ الْأَكْبَرُ الْأَكْبَرُ حَسْبِيَ اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، اللَّهُ الْأَكْبَرُ اللَّهُ الْأَكْبَرُ⁽¹⁾.

واته: "تہی خودای ئیمہ و خودای ہہموو شتیک"

"من گہواہی تہوہ دہدہم کہ تو خودای تاک و تہ نہایت، و ہیچ
شہریک و ہاوہ لیکت نییہ"

"تہی خودای ئیمہ و خودای ہہموو شتیک، من شایہ تی دہدہم
کہ موحمہد بہندہ و نیردراوی توہ"

"تہی خودای ئیمہ و خودای ہہموو شتیک، من شایہ تی دہدہم
کہ بہندہ کان ہہموو برای یہ کترن"

"تہی خودای ئیمہ و خودای ہہموو شتیک، دلسوزم بکہ بو تو و
بو کہس و کارم، لہ ہہموو کاتیکدا لہ دنیا و دوارپوژدا"

"تہی خودای خواہنی تہوپہری ریژ و شکو، گوئیستم بوویت و

(1) إسنادہ ضعیف: أخرجه أحمد (۴/۳۶۹)، وأبو داود (۱۵۰۸)، والنسائي في (عمل
اليوم والليله) (۱۰۱)، وفي (الكبرى) (۹۹۲۹)، وأبو يعلى (۷۲۱۶)، وفي (الدعاء)
(۶۶۸)، والطبراني في (الكبير) (۵۱۲۲)، وفي (الدعاء) (۶۶۸)، وابن السني في (عمل
اليوم والليله) (۱۱۴)، والبيهقي في (الأسماء والصفات) (۲۷۲)، وفي (الشعب)
(۶۱۳)، وفي (الدعوات الكبير) (۹۴)، والمزي في (تهذيب الكمال) (۸/۳۸۷-۳۸۸)،
والشجري في (أمالیه) (۱/۲۴۹) عن معتمر بن سليمان التيمي.

وه لآمم بده ره وه"

"خودا گه وره ترینی گه وره ترینه، نوری ئاسانه کان و زه و بییه"

"خودا گه وره ترینی گه وره ترینه، پشت و په نام هه ر تۆیت و تۆش

باشترینی پشت و په نایت"

"خودا گه وره ترینی گه وره ترینه"

سه رنج له م و شاننه بده، به نمونه، یانی چیه که نه و بلیت:
شایه تی ده دم که موحه ممه د بنده و نیردراوی تۆیه؟! مانای وایه
که نه وه لگری ئه مانه ت و په یامیکه و ده بی بیگه یه نیت، ئینجا با
هه ر نکۆلی لیبکه ن و باوه ری پینکه ن!

۲۴ کاترمیر له ژیانیه

با ئیستا وینای نه وه بکه ین، که ته نها رۆژیک له ژیانیه ئازیزمان
ﷺ بینینه به رچاومان. وادابنی که ئیستا به ر له به یانی له خه و
هه لساوه، هیشتا تاریکیی شه وی به به ر ماوه و، نه وه ده فه رموویت:
(الحمد لله الذی رد علی روحی، وعافانی فی جسده، وأذن لی
بذکره).^(۱) واته: تۆ سه رنجی نه وه بده چۆن ده ست به رۆژه که ی
ده کات! بیگومان به سوپاسگوزاری، چوون نه وه ته مه نه ی به ئیمه

(۱) ئیپامی ترمذی گپراویه تیه وه به ژماره (۳۶۰۱)، وه ئیپامی نسائی له ((السنن
الکبری)) هیناویه تی به ژماره (۱۰۷۰۲).

دہدریت لہ ہہ موو روژیکدا ئیدی ئەمہ چانسیکی تری ژیانہ. جا باشتروایہ کہ توش بو باشتترینی کارہ کانی ژیانت بہ کاری بہیت. ئینجا ئەم پیغہ مہرہ ﷺ سوپاسگوزارہ و شانیکی تر دە لیت کہ پرن لہ حکمہت و دانایی و سوپاسگوزاری و تکاکاری، ئەو دە فہرموویت: (اللهم إني أسألك العفو والعافية في الدنيا والآخرة، اللهم إني أسألك العفو والعافية في ديني ودنياي وأهلي ومالي، اللهم استر عوراتي وآمن روعاتي، اللهم احفظني من بين يدي، ومن خلفي، وعن يميني، وعن شمالي، ومن فوقي، وأعوذ بعظمتك أن أغتال من تحتي).^(۱)

واتہ: "پەروردگار! داوای لیخۆشبوون و پاریزگاری لہ تۆدە کہم لہ دنیا و دوارۆژدا، خودایہ داوای لی خۆشبوون و پاریزگاریت لیدە کہم لہ تایین و دنیا و خانہوادہ و ساماندا، خودایہ عیب و ناتہ واوی و کہم و کورتییہ کانم دابپۆشہ، خودایہ ترس و دلہ راوکییم مہیئلہ، خودایہ پیش و پاش و راست و چہپم پاریزراو بکہ لہ خراپہ و شہری شہیتان و بشم پاریزہ لہ سہروومہوہ لہ بارینی خہشم و قین و غہزہبی خۆت بہ سہرمدا، خودایہ پەنا دە گہرم بہ گہورہبیت لہ وہی، کہ لہ ژیرمہوہ سزا بدریم."

ئەبوبہ کری سددیق دە فہرموویت، پیغہ مہر گیان ﷺ پیپی

(۱). ئیہامی ئەبو داود گیپراویہ تیہوہ بہ ژمارہ (۵۰۷۴)، وہ ئیہامی نسائی گیپرایتیہوہ بہ ژمارہ (۵۵۳۰)، وہ ئیہین ماجہ گیپراویہ تیہوہ بہ ژمارہ (۳۸۷۱)، وہ ئیہامی أحمد گیپرایتیہوہ بہ ژمارہ (۴۷۸۵).

فہرموم کاتئ تیوارہ یان بہ یانیت بہ سہر داہات بلی: (اللَّهِمَّ عَالَمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَهٖ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أُجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ).^(۱) واتہ:

"خودایہ تہی زانا بہ شتہ پہ نہانی و ناشکراکان، تہی بہ دی ہینہری ٹاسمانہ کان و زہوی، تہی پورہردگار و پادشای ہموو شتیک، شایہ تی دہدہم بہ وہی، کہ ہیچ پورستراویک شایستہی پورستن نیہ، جگہ لہ تو، خودایہ پہنا دہ گرم بہ تو لہ خراپہی نہ فس و دہروونم، ہر وہا لہ خراپہ و شہری شہیتان و تہو شتہش، کہ بانگہ شہی بو دہ کات، ہر وہا لہ وہی، کہ دہروونم ہانم بدات بو تہ نجام دانی خراپہ یہ ک، یان خراپہ یہ ک بہ رامبہر موسولمانیک بکات".

تینجا لہ بہرہ بہ یاندا پیغہ مبہر ﷺ و ہاوہ لانی دہ فہرموون:

(أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ آبَائِنَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ).^(۲) واتہ: (بہ یانیم بہ سہر داہات لہ سہر تاینی نیسلام و

(۱). ئیامی ترمذی گتیراویہ تہوہ، بہ ژمارہ (۳۵۲۹).

(۲). إسنادہ حسن: أخرجه النسائي في (عمل اليوم والليلة) (۱/۳۴۳، ۳۴۴)، وفي (الكبرى)، (۲۹، ۹۸، ۱۰۱۷۵، ۱۰۱۷۶)، والدارمي (۲۶۸۸)، وأحمد (۳/۴۰۷)، وابن أبي شيبة (۷۷/۹) (۱۰/۲۳۹)، وابن السني في (عمل اليوم والليلة) (۳۴)، والطبراني في (الدعاء) (۲۹۴)، والبيهقي في (الدعوات الكبرى) (۲۶)، وابن حجر في (نتائج الأفكار) (۲/۳۷۹)، ومسدد في (مسنده) كما في (اتحاف الخيرة المهرة) (۸۱۶۶)، وأبو

لہسہر شایہ تی دان بہ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَمُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) و لہسہر
 ئایینی مو حومہد ﷺ و لہسہر بہرنامہ و رِبَّازِی باوہ گہورہ مان
 ئیبراہیم علیہ السلام، کہ بریتی بوو لہ و ازہینان لہ ہاوبہش دانان و چون
 بہرہی یہ ک خودا پہرستی، ہرورہا دوور و بہر و بوون لہ
 ہاوبہش دانہران).

دہبین نہک ہر لہم دو عایہ، بہ لکو لہ چہ ندین شوینی ترئمہ
 دووبارہ بو تہوہ کہ خوئی دہ فرموویت: تہو لہسہر ئایینی
 مو حہ ممہدہ! باشہ ئەمہ مانای چییہ؟! ئەمہش دیارہ چہ ندین مانا
 لہ خو دہ گریٹ لہوانہ جہ ختکردنہوہ لہسہر تہوہی کہ جہ نایبان
 بہردہوامہ لہ پە یامہ کہی، ہرورہا تہو پە یامہ ئەمانہ تہ و
 دہیگہ یہ نیتہ جی، و ئینجا ہستکردن بہو نیعمہ تہ گہورہ یہی خودا
 کہ جہ نایبان راسپیردراون بہم پە یامہ... ہتد.

پاشان پیغہ مہر ﷺ لہوساتہوہی کہ چاوہ کانی کردو تہوہ
 ہستی لہسہر نیعمہ تہ کانی خودایہ، ئەم سو پاسگوزاریہش بہم

عمر وأحمد بن حازم بن أبي غرزة الغفاري في (مسند عابس الغفار وجماعة من
 الصحابة رضي الله عنهم) (٤١)، وأبو القاسم البغوي في (معجم الصحابة) (١٩٣٠)،
 وأبو الفضل الزهري في (حديثه) (٣٤١ - رواية الحسن بن علي الجوهري)، وابن
 طولون في (الأحاديث المائة المشتملة على مائة نسبة للصانع) (٣٨)، والرافعي في
 (التدوين) (٤/٤٢)، والمستغفري في (الدعوات) كما في (داعي الفلاح) للسيوطي (ص
 ٤١) من طريق سفیان الثوري عن سلمة بن كهيل عن عبد الله بن عبد الرحمن بن أبي
 عن أبيه قال: (كان رسول الله ﷺ ... فذكره.

و شانہ دہردہ بریت: (اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بَأْحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، فَمِنْكَ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَלَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ). واتہ: (خودایہ ہیچ بہ خشش و نیعمہ تیک نییہ پیمہوہ و پوژی له گہ لمدا کردبیتہوہ، یان بہ یہ کییک له دروستکراوہ کانتہوہ، ئەو بہ خششہ نہ بیت، کہ له لاین توئی تاک و تہ نیای بیٰ ہاوہ لہوہ نہ بیت، ہر وہا ستایش و سوپاسیش ہر بو تو یہ).

جا تو وینای ئەوہ بکہ چہندہ جوانہ یہ کییک کہ پوژ دە کاتہوہ بہ سوپاسگوزاری خودا، و لہ دلہوہ ئەمہ تو مار دە کات و بہ زوبانیش دە یلیت. ئەو ساش خودای گہ ورہ وە لآمی دەداتہوہ و دە فہرموویت: بہندہ کہم راستی وت!

لہ ئەبی مالکی ئە شعەری گپردراوہ تہوہ کہ پیغہ مہر گیان ﷺ فہرموویہ تی: ((أَصْبَحْنَا وَاصْبِحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا يَوْمٍ فَتَحَهُ، وَنَصْرَهُ وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا)). واتہ: (بہ یانیم بہ سہردا ہات و مولک و سامانیش بہ یانیاں بہ سہردا ہات ہر بو خودای جیہانیاں، خودایہ من داوای چاکہی ئەم پوژت لیدہ کہم، وە کو: گہ یشتن بہ ئامانج و سہرکہو تن بہ سہر دوژمندا و پوژی پاک و ہہ لپژاردنی ریگہی راست، پە ناشت پیدہ گرم له شہر و خراپہی ئەم پوژت و ئەوہ ییش، کہ بہ دوایدا دیت)، و پاشانیش کہ ئیوارہی بہ سہردا ہات ہہ مان شت بلت و تہنہا وشہی بہ یانی بگوریت بہ ئیوارہ.

ئینجا ئیمہ واین وا لہ خزمەت تہنہا بیست و چوار کاتژمیر، کہ

پریه تی له دل به ندبوون به مزگه وت و نویژی به کومهل، هیچ نه بیت له پینج جار که متر نییه، و هر جار یکیش چند نویژی سووننه تی له گه لدايه. له گه ل هر ههنگاو یکیش بو مزگه وت نهوا چاکهیت بو ده نوسریت و گونا هیکت بو ده سریته وه و پله یه کیش به رز ده بیته وه. له ئیین عه بیاسه وه هاتووه کاتی جه نایبان ﷺ گوئیستی بانگ بووه و چووه بو نویژ فه رموویه تی: (اللهم اجعل فی قلبی نورا و فی لسانی نورا و فی سمعی نورا و فی بصری نورا و من فوقی نورا و من تحتی نورا و عن یمینی نورا و عن شمالی نورا و من امامی نورا و من خلفی نورا اللهم اعطنی نورا).

واته: په روه ردگار له دل، زوبانم، بیستن، بینین، سهرم، خوارم، راستم، چه پم، له پیشم، له دو اوهم، هه مووی بکه ره و نوور وه خودایه نوورم پیبیه خشه."

ئینجا نه وه بوو خوداش نه وه ی پیبیه خشی که داوای ده کرد، نه وه تانی خودا ده فه رموویت:

﴿ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴾ ﴿٤٦﴾ الأَحْزَاب: ٤٦، واته: (هه روه ها بانگه واز ده کهیت بولای خوا له سهر مؤله تی نهو تو نوریکیی یان چرایه کی رووناکیشیی (بو سهر جه م سهر گه ردانان). نه وه تانی نهو دلی به مزگه وت وه په یوه سته، به مهش دو عاکه ی ئیبراهیم پیغه مبه ری ﷺ ده وته وه ﴿ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴾ ﴿٤٠﴾ إِبْرَاهِيم: ٤٠، واته: په روه ردگار،

خۆم و نه وه کانم بگیره له و که سانهی که نه نجامدهری نوێژ بین به چاکى، خودایه دوعا و نزام گیرا بکه. کاتیک تۆ سیرهی ئەم نازداره ﷺ ده خوینیته وه ده بینیت سه رتا پای نوێژه (و قرت عینی فی الصلاة).

ئینجا له ریوایه تیکیشدا هاتوو که ساتی پیتی ناوه ته نیو مزگه وت فه رموویه تی: (أعوذ بالله العظيم وبوجهه الكريم وسلطانه القديم من الشيطان الرجيم). ئیدی به مجۆره په نای گرتوو به خودا له شه یتان. وه یان له ریوایه تیکی تر دا هاتوو که فه رموویه تی: (اللهم اغفر لی وافتح لی ابواب رحمتک). خودایه لیم خۆش ببه و ده رگای ره حمه تی خۆتم بۆ ئاوه لآ بکه.

ساتی که قورئانی ده خویند، دلّه کان له چێژیی ئەمه ده که وتنه ملکه چی ته واو.

له کاتیر خواردن و خواردنه وه دا

فرمانی کردوو به ره له خواردن و خواردنه وه ناوی خودا بهینین و پاشانیش که ته واو بووین (الحمد لله: سو پاسگواز) بکه یین، چونکه فه رموویه تی که خودا له به نده یه ک رازی ده بیته کاتیک خواردن یان خواردنه وه یه ک ده خواته وه و سو پاسگوزار ده بیته له سه ری. دواتریش به چه ند ده نکه خورمایه ک ئیکتیفای کردوو ه .

كۆرى پىغەمبەر ﷺ

لە زانستى دەرووناسىدا، مرۆف گەر بە تەنھا بىت و بىرىكەتەو، ئەوا دەگاتە ئەوپەرى بىرکردنەو، بەلام كاتىك تىكەل بە خەلكى دەبىت پلەى بىرکردنەو دادەبەزىت، بەلام ئەمە بو پىغەمەر ﷺ پىچەوانە بو! تۆ تەنھا سەيرى كۆرى ئەو بکە بزانه لە چ ئەندازە و پلەيە کدا بوو!

شەوى سىپى

ئىتر بەمجۆرە ئەم رۆژە درىژە كۆتايى دىت و ھەموو دەگەرپنەو مائەوە بو پشوووان، و پىغەمبەرگىانىش ﷺ بەمجۆرە، بەلام ئايا ئەو بەمە رازى دەبىت؟! لە راستىدا ئەو بە شەویش قۇناغىكى ترى ژيانى دەستپىدە کرد، ئەم شەوہى بە كەمىك خەو، بە دەستنوئىژ و دوعا، و پاشانىش رابوون و شەونوئىژ سىپى دە کردەو.

بيست و سپيه م شهونويژ

شهونويژ، له شهوانی کوتايی په مه زاندا و جگه له په مه زانیش همیشه جیگه ی تایبه تی هه بووه، و له ژيانی نازیزیشماندا ﷺ ته وا هه مه پرسن! تهو، هه رگیز دهستبهرداری شهونويژ نه بووه له هه موو حاله تیکدا، لات سهیر نه بیت گهر بلین ته گهر شه و بوی نه کرابیت تهوا بهرؤژ قهزای کردۆتهوه، فهرموون خوینهری ته م کورته نووسینه ببن، له کتیبی (من الطارق، أنا رمضان) وهرمانگرتووه و کردوومانه به کوردی:

شهونويژ:

. نازیزمان ﷺ هه رگیز دهستبهرداری شهونويژ نه بووه، گهر نه خوښ بووبیت و وهیان توانای نه بووبیت تهوا به دانیشهوه کردوویه تی، تهی توچی، موسلمانای ته ندروست!؟

. نازیزمان ﷺ ته گهر له بهر جهاد، وهیان بانگخوازی نهیتوانیبویه که شهونويژ بکات تهوا له هرؤژدا قهزای ده کردهوه، تهی توچی که همیشه دهستت بهتاله و نازانیت کاته بهتاله کانت بهچی پر بکهیتهوه!؟

ٲازيزمان ﷺ کاتي گويي له بانگي که له شير ده بوو ده چوو بو .
ميحراب، له کاتيکدا نه و سهروهري هه موو خواپه رستان بوو، باشه
نه ي تو چي که سهروهري هه موو گوناها کاراني، وه يان هيچ نه بيت
له گونا ه و تاواندا پرؤفيشناليٲ؟!

ٲازيزمان ﷺ به ياوه راني ده فهرموو که هه لسنه وه بو شه ونويز و
نه وانيش هه لده ستانه وه، له کاتيکدا نه وان (خير القرون: باشتريني
سه دده يه که نه واني تيا بوو) بوون، نه ي له باره ي نه م سه دده و
سه رده مه ي ئيسٲا که نوقمي بيٲا گايين؟!

بانگه وازي فريشٲان

ٲابيٲي به ناني ده لٲيٲ: نويز هوکارو خزمه تي خودايه له سه ر
زه ويده ا، نه گه ر شٲي له نويز باشٲر هه بو وايه نه و ا خودا
نه يده فهرموو: چٲٲ ٲٲ ٲٲ ٲٲ ٲٲ چ آل عمران: ٣٩، واته: "جا
يه کسه ر جو برييل بانگي کرد له کاتيکدا زه که ريا له ميعرابه که دا
وه سٲابوو، نويزي ده کرد".

ٲينجا نه گه ر نه مه سه بارهٲ به نويز بيت به شيوه يه کي گشٲي،
که و ابو بو شه ونويزيش به هه مان شيوه يه، که پيغه مبه ر ﷺ
فه رمويه تي: (وأفضل الصلاة بعد الفريضة صلاة الليل).⁽¹⁾
چا کٲرين نويز دواي نويزه فه رزه کان، شه ونويزه . دياره نه يني نه م

(1) مسلم (١١٦٣).

نویژه‌ش له‌وه دایه که نازیزمان ﷺ فرموویه‌تی: (أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الْآخِرِ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ).^(۱) "نزیکترین کاتیک که خودا له به‌نده کانی نزیک بیت ئەوا له کوتایی شه‌وه، ئە‌گەر توانیت له‌م کاته‌دا زیکر و بی‌ری خودا بکه‌یت ئەوا بی‌که.

بی‌دارکردنه‌وه‌ی ماله‌وه

. به سه‌حیح دانراوه له نازیزمانه‌وه ﷺ کاتئ شه‌وه له ده‌رگای مالی ئی‌مامی عه‌لی و فاتیمه‌ی داوه و فرموویه‌تی: ئە‌رئ نویژ ناکه‌ن؟!

. ئی‌مامی عومه‌ر چه‌نده‌ه‌زی لیبووایه به شه‌وه نویژی ده‌کرد، تا ده‌گه‌یشته نیوه شه‌وه، ئینجا ماله‌وه‌ی بی‌دار ده‌کرده‌وه و ده‌یفه‌رموو: نویژ .. نویژ. پاشان ئە‌م ئایه‌ته‌ی ده‌خویند: ﴿فَأَدَّاهُ الْمَلَكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ﴾ طه: ۱۳۲، واته: ئە‌هی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئە‌هی ئی‌باندار، فه‌رمان بده به هه‌موو تاکه کانی خیزانت، تا نویژه‌که‌یان (به‌چاکی ئە‌نجام بده‌ن، چونکه‌ خۆراکی پۆ‌حه) و به‌رده‌وام و کۆ‌لنه‌ده‌ر و خۆ‌راگر به له‌سه‌ری ئیمه‌ بی‌گومان داوای رزق و پۆ‌زی له‌تۆ ناکه‌ین، به‌لکو ئیمه‌ رزق و پۆ‌زی به تۆ ده‌به‌خشین، سه‌ره‌نجامی چا‌ک هه‌ر بۆ خواناسی و دینداریه.

(1) أخرجه الترمذي (۳۵۷۹)، والنسائي (۵۷۲).

عه بدولوا حیددی کوری یه زید، هه موو شه و کهس و کاری له
خه و هه لده ستاند و ده یگوت: ئەی ئەوانه ی له م ماله دان، ئیره هه
چینگه ی خه و نییه، به م زوانه ده بن به خۆراکی کرم و میروو!

خیزانه که ی حه بیبی ئەبی موحه ممه د له شه و دا ئاگاداری
ده کرده و هه ده یگوت: شه و ئەوا چوو، و ئیمه یش پڠگایه کی درێژ و
زادیکی که مه مان له به رده سته، کاروانی سالحان ئەوا به به رده مه اندا
گوزه شت و ئیمه یش لیره جیاین.

ئا به مجۆره شه و نوێژ ده بییت به زمانیکی ستاندارد که هه موو
قسه ی پیده کهن، ده بییت به ئاوازیك هه موو ئەندامانی خیزان
ده یچرن، به لام له گه ل ئەوه شدا هیشتاش تییینیه که ی ئیبن قه یم بو
ئییستای ئیمه زۆر گونجاوه کاتیک و تی: داخۆ ئیستا چه نده کهس
هه ن پۆله که یان ئیهال کردوه، و فییری ئادابی ناکه ن، به لکو
یارمه تیشی ده ده ن له به دوا که وتنی هه وه سه کانی، ئینجا ئەوانه
لایان وایه که ریژی مناله که یان ده گرن له کاتیکدا بیپریزی به رامبه ر
ده کهن، لایان وایه که ره حم به مناله که یان ده کهن له کاتیکدا و
زولمی لیده کهن.

بیست و چوارم نه گهر ئەمه دوا رهمه زان بوو...!

ئە گەر ئەمه دوا رهمه زانمان بوو، ئایا تویشووی پێویستت
 کۆکردهوه بۆ رۆژانی تەنیايي؟! ئەى هیچ نەبیت پرووی ئەوه مان
 هەيه داوا بکەين که خودا بمانگەيه نەتە رهمه زانیکى تر؟!

سەرئەج بەدە، دوو هەفتە بەر لە ئیستا پیرۆزبایی مانگی
 رهمه زانمان دە کرد، که چى ئیستا واین لە کۆتاییه کانی، و خەریکه
 مائاوايى لێده کهین، هەر وهك چۆن سالانی پێشوش مائاوايیان
 لیکرد، ئەوهی که چاندووتە رەنگه له داها توویه کی نزیکدا
 دروینەى بکەى. که هیچیش ت نه چاندووه ئیدی به نیازی دروینە
 مەبه. زۆریك له ئیمه بیانوو و، بیانگه ی چاندووه! دەبینین که هیچ
 شتیکی چاکت نه کرد، تەنها به بیانوو هیئانه وه پۆژانت به پیکرد،
 بیانوو هیئنده تر سنۆکه، هەموو که سیك پێده و پیریت، هەموو که سیك
 دەتوانیت دابنیشیت و رۆژ تا ئیواره خەریکی بیانوو هیئانه وه بیت،
 بەلام وه کو دەلین: "کردار پیاوی دەوی!"

خائیکى تر ئەوهیه، زۆریکیش له ئیمه به پۆژوو بووه و کاری
 چاکى کردووه، بەلام هەر هیئنده هەیه که ئەم چەند پۆژه که مەى

ماوه، رۆژانی تاییه تن و چهنده ده کریت، با ده هیئنده خۆمان یه کلا بکهینه وه بو پهرستشه کان. تهنی هەر به جهسته نه بیته، با دلپیش ئیدی ئیعتیکاف بکات.

نازیزمان ﷺ ده فەر موویت: (اغْنِمْ خَمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ : شَبَابِكَ قَبْلَ هَرَمِكَ، وَصِحَّتِكَ قَبْلَ سَقَمِكَ، وَغَنَّاكَ قَبْلَ فُقْرِكَ، وَفِرَاعَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ، وَحَيَاتَكَ قَبْلَ مَوْتِكَ).⁽¹⁾

واته: پینج شت بکه دهر فته بهر له وهی پینج شتت بیته پیش: گه نجایه تیت بهر له پیریت، له شساغیت بهر له نه خۆشیت، ده وه مه ندیت بهر له هه ژاریت، بیکاریت بهر له سه رقالتیت، ژیانته بهر له مهرگت.

ئهم فەر مووده یه بهرنامه و سه رمه شق و پلانی ته واوی ژیا نه.

خالی یه کهم: ئه وه تانی باسی ته مه ن ده کات، و ئاگادارت ده کاته وه و بهر له وهی توانا و هیزی گه نجیتیت بر وا و، له ده ستی بدهیت و بهر له وهی بی توانا بیت له کردنی هەر شتیکی چاک ئه وا ئهم فرسه ته بقۆزه ره وه.

خالی دو وه م: ئه وه یه که ته ندروستی و له شساغیت بهر له نه خۆشیت بکه یته فرسه ت، ره نگه زۆریک له ئیمه نه زانیت که نه خۆشی ته وا و چیه، سه ریک له نه خۆشخانه کان بدهن، مانای

(1) أخرجه ابن أبي الدنيا في (قصر الأمل) (۱۱۱) واللفظ له، والحاكم (۷۸۶)، والبيهقي في (شعب الإيمان) (۱۰۲۴۸).

نه خوښی ته او د هزانين، و د هبينين له هه موو ته مه نيک و ره گه ز و
ره نگیسک، جوړه ها نه خوښ هه ن که به حه سره تی کاتزمیړیک
ساخله مين!

خالیکي سييه م: دهوله مندو هه بوونت بهر له هه ژاريت، جارئ
با بيين هم خاله بخه ينه ژير ورديني ويژدانه وه، مانای دهوله مندوی
چيه! که تو ئیستا له ژيان پيداويستيه کی وات لی که م نييه بو
ژيانسازي و ژيانکردن و گوزه راندن، ئیدی مانای وایه که تو
دهوله مندوی، نازانم بوچی خوټ به دهوله مند نازانیت که ده توانیت
خه رچی هه موو روژيکت هه بیت و پيداويستيه کانی ماله که ت
هه موو دهسته بهر بکه یت، بوچی لات وایه که دهوله مند واته
هه موو شتيکی زياده، خانووی زياد، و سه ياره و کومه ليک
پيداويستی که هيچ گه ره کت نييه! که و ابوو ئیستا که تو
دهوله مندوی هم فرسه ته بکه به چانسی ژيانت.

خالئ چواره م: نه وه يه که تو بيکار ی و دهسته تالیت بقوزيته وه،
هم خاله له م ماوه يه ی که ره نتيه بو هه موو نوممه ت وه ديار که وت،
نه وه تانی له م ماوه يه دا زور به ی خه لکی بيکار که وتن له ماله وه،
به لام چه نديک له ئيمه توانی هم فرسه ته بقوزته وه، بو کردنی کاره
که له که بووه کانمان؟!

خالئ پينجه م: دواخالیش، ژيانت بهر له مهرگت، بهر له وه ی له پر
مهرگ دهسته بخاته گه ردنی هه ر يه کيکمان و خاليان بکاته وه له
ژيان. بهر له وه ی همه دوا ره مه زان بیت. ئیدی همه فرسه ته

زیرینہ کہی تو یہ .

اللهم أعد علينا شهر رمضان أعواما عديدة، وأزمنة مديدة، ونحن
في صلاح و ثبات، و صحة و عافية.

پہر وہ ردگار، سالانہ کی تری زور شادمان بکھیہ وہ بہ پہمہزان و
لہ کاتیکدا لہ سہر چاکیی و دامہ زراوہیی و تہندروستی و
پاریزراوی دابین.

بيست و پينجهم

په مهزانی سالی ۲۰۰۵!

سال سالی ۲۰۰۵.یه، ريکه وتی ۲۰۰۵.۵.۱۸، تهنه سى پوژى ماوه بو مانگی په مهزان، خه لکيک خه ريکی ئاماده کارين بو پيشوازی ئهم مانگه، مزگه وته کان سه رله نوي پاك ده کرينه وه و رووناك ده کرينه وه، هه ر كه س كه بوى ده لوي خه ريکه فانوسى په مهزان له حه وشه كه هه لده واسى، و له بيرى پلانيكى چا كدايه بو ئهم مانگه، مناليك كه دواى هه نگاوه كانى باوكى كه وتوه و قاچه كانى به دوايدا نايهن و وهك ئه وهى له قوردا چه قيين، تاو تاويك نووزه يه كى ليوه دى و چاوى گلە يى هه لده برىت، باوكى كه ميهره بانى ليده بارىت ئاورىك ده داته وه و ده يكاته باوه ش و هه ناسه تنگى داده مركيته وه، و قوپچه ي سه ره وهى كراسه كه ي ده كاته وه، و وهك ئه وهى بايه ك له مه نفاوه هه ليكرديت و گيرفانى پر ده كات له فينكى، ئه گه رچى مانگى ئاياره، به لام به هار هيشتا هه ر پوژ نا پوژى خوى مه لاس داوه و جاره جاره كه په ننگى خواردوته وه و سه ر درده كات.

باوك؛ به كوئى باره وه ماچى ته ويلى پوژه كه ي ده كات، كه تازه

مانگىك لە پىنج سالى تىپەرى كىردوۋە، و ناتوانىت مندالىكى
ئاۋەھا لەباۋەش بىكات و بەسۆزەۋە دايدەنىت و دەلىت:

. كارى خودا چەندە سەيرە! دەلىلى پەمەزانى سالى ۲۰۲۰ه
هېشتا باوك تەۋاۋ قسە كەى لە دەم نەپزاۋە، پۆلە كەى بە دەمى پىر
لە پىرسىارەۋە دەپرسىت.

+ ناخۆ پەمەزانى سالى ۲۰۲۰ چۆن بوۋىت! باوك بە دەم رىگەۋە
دەست دەكات بە گىرەنەۋە:

. پەمەزانى سالى ۲۰۲۰ يە كىك لە پەمەزانە سەيرە كانى تەمەن
بوو، بە پەمەزانى سەردەم و سالى كۆرپۇنا كە دەناسرىتەۋە، بوەستە
ئىستا دەلىلى كۆرپۇنا يانى چى، پۆلە هېشتا زوۋە بو كۆمەلى
پىرسىار، بەلام لە گەل ئەۋەشدا هەۋلدە دەم هەموو شتىكت پىبلىم.
من وامدەزانى ئىدى لەمەۋ پاش منالان زىت و زىنگن و
پىۋىستىان بەم پىرسىارانە ناپىت، بەلام لەۋە دەچىت تا پۇژى
نەفخى سوور، ئەمە هەر بىمىنىت. مەبەستم ئەمەى كە دەلىت: ئىمە
كاتى خۇى ئاۋا ئاۋا بوۋىن. باپىرانمان بەمجۆرە بوون، ئەم چەشە
كىدارەيان ئەنجام داۋ...هېتر. وامدەزانى كە ئىتر بو هەتا هەتا كەس
پىرسىار لە پابردوۋ ناكات، بەلام تەۋاۋ پىچەۋانە بو!

پەمەزانى سالى كۆرپۇنا كەش، كەش و هەۋا هەر بەمجۆرە بوو،
فىنك، خۇش، و كەس هەستى بە تىنۋىتى نەدە كىرد، بەلام
هېچكامىك لەئىمە نەماندەتوانى پۇزىنە دەرەۋە، ئەۋە تەنھا

جیاوازی گہورہیہ لہ نیوان ئەم دوو سالہ، ئەوکات رەمەزان ھەر لەمانگی پینج دا بوو، بگرہ لە کۆتاییەکانی رەمەزان بووین، تا نیوہی رەمەزان نەمانتوانی بچینە مزگەوتەکان، ھەموو شتێک یاساغ بوو، لەمالەکاندا کەرەنتینە بووین،

+ ئا دەزانم کەرەنتینە یانی دەبوو لەمالەکان نەبەینە دەرەوہ تەنھا بۆ کاری زۆر پێویست نەبیت.

. بەلێ، کیشە کەش ھەموو ئەم فایرۆسە بوو، مەبەستم ئەم فایرۆسی کۆرۆنایە... کە ئیستا بوو بە بەشێک لەمیتزوو .

باوک سەرێک ھەلدەبریت و سەیر دەکات چەند ھەنگاویک ماوہ بۆ مالەوہ، لەشەقامە کە دەپەرنەوہ و بەلێنی ئەوہ دەدات لەمالەوہ گیرانەوہ کە ی بۆ تەواو بکات.

لەمالەوہ دوای وچانیکی کورت، باوک ھەمدیسان دەچیتەوہ دەرەوہ، منداڵ کە تامەزرۆی بیستنی تەواوی چیرۆکە کە یە، ئەمجارە پەنا بۆ دایکی دەبات بۆ ئەوہی گیرانەوہ کە ی بۆ تەواو بکات. لەلایەکی تریش باوک کە سەرلەنوێ چۆتەوہ دەرەوہ بۆ ئامادە کارییەکانی مانگی رەمەزان، ھەر لەبیری ئەم سالەدایە، ئەو عادی تەواو و ابوو ھەموو رەمەزانیک بەر لە دەستپێک تەواوی کەرەستە و پێداویستیەکانی دەکری و دوای ئەوہ بەدەگمەن نەبیت بۆشت کڕین نەدەچوو بۆ دەرەوہ، چوون ئەو ئەم مانگە ی تەواو لەلای تاییەت بوو، لەم مانگەدا ئەو لە جەویکی تەواو

جياواز دابوو، زۆرتىنى كاتى لە پەرسىشە كان بەسەر دەبرد، و بۆ ئەم بىست جزمەى قورئانىش كە لەبەرىكردبوو، ھەر گاهى بۆى لوا بووا دەورەى دەكردەوہ. ئەورپۆژە جياواز لە سالانى تر كەوتبووہ بىرى پەمەزانى سالى كۆرۆناكە.

ئىستا كە ۳۰ سال بەسەر ئەو پەمەزانە تىپەريوہ، ئەو داخىك دايگرتوہ، و ناخىك لەسەر دلئەوہ سەرى دەرکردوہ، و ھىور ھىور رىگا تەى دەكات و بىر لە گرانيپە مۆدېرنە كەى ئەو سالە دەكاتوہ، گرانيپە كى تەواو مۆدېرن بوو، خەلكى بە پارەيە كى زۆر؛ كە نەبوو، شتانىكى كەمىان دەكړى، بەلام بەبى ئەوہى تەنانت ھەستىشى پىبىكەن، لەجۆرىك لە بەنجبوون دەچوو! بىرى لەوہ دەكردەوہ كە چۆن ئەوسا خەلكى كەوتنە گيانى ھاوكارى يەكترى و نەيانھىشت رووى نەدارى بەكەسەوہ ديار بىت و چوون بەدەم يەكترەوہ! بىرى لەم رۆژانە دەكردەوہ كە لەتەلەفزيۆنە كە خەلك پەيوەندى دەكرد و دەپىرسى كە پارەى زەكاتى سەرفىترەى نىپە! كە غەبرى ئاو ھىچ شتىكى تر نىپە بەربانگى پىبىكاتوہ، بۆساتى غەمگىنى تەواو وەكو تەم بالى دەكيشايە سەرى، لەپر ھىواى بىرىكى تر دەھاتەوہ كەللەى، ئەوساتەى ھەر لەتەلەفزيۆنە كە كەسانىكى تر پەيوەندىان دەكرد و داواى ناوئىشانى ئەو كەسەيان دەكرد بۆئەوہى يارمەتى بدەن.

جاريكى تر بايە فىنكە كە دەيداوہ لەو ھىندە قژەى كە بەسەريەوہ مابوويەوہ، دەھاتەوہ ئەم دونيايە و دەچوو بۆ دوكانى

سووچه که و، نه و که سالانتيکي زوره لای خالو ته مهر، خورما ده کړیت، ساتی لای داده نیشیت و پرسپاری په مه زانی سالی کورپونا که ی لیده کات و خاله ته مهریش به کوردیبه که ی، که هیشتا کاریگری له هجه عه ره بییه که ی به سه ره وه یه و له لای ده داته وه، خاله ته مهر یه کیک بوو له وه موو ماله عه ره به ی که ده میک بوون و لیره بوون و له زوو پیکه وه منداله کانی خستبوویه بهر خویندنی کوردی، پیچه وانیه ماله عه ره به کانی تر، و هه موویان له ماله وه به کوردی ده ناختن، و نه ویش سالانتيکه له م دوکانی سه سووچه خه ریکي فروشتنی خورمایه، خورما به هه موو جوړه کانیبه وه، نه و شاره زاییه کی باشی له م بواره دا هه بوو. پییده گوت: نه مه شیشی سه عودیبه، نه مه عه جوهری مه دینه یه به تاییه ت هاتوه له بو نه من (هیشتا ش کیسه ی هه بوو له دهر برین و به تاییه ت له ستهره کچه ری پرسته دا)، نینجا دوو جوړ سوکه رییمان هه یه، سه عودی و نیاراتی، نه مه ش زه هدی ئیراقیبه و نه وه ی خواره وه ش ئیرانیبه، نه و گه وره فه له ستینیبه، نه گه ر پووتاب و خورمای به سپر هشت ده وی نه وه لیره نه من هه موو دانایه... ئیدی به مجوره موشته ریبه کانی به رییده کرد، به لای نه مپوژه له لای دانیشتبوو، نه ویش که وتبوویه وه نه م بیره، بو ی باس ده کرد: باوه رت بیت ماموستا حکومه تی نه وکات مووچه ی لیپرین (نیمه ده ستکاری ستهره کچه ری پرسته کانی خاله ته مه رمان کردووه بو ئاسانکاری) ته نها بو نه وه ی بگه ریینه وه، به لای من به دایکی نه حمه دم گووت: چو ن چاوم جاریکی تر

دەتوانىت پروانىتەوہ كەپرادە و چۆن دەتوانم ئىدى ئىوارانىك
بچمەوہ سەر دىجلە و كولى دلى خۆم لەویدا هەلپژم، پاش ئەم
هەموو ناسۆرىەى بەسەرمان هات، پاش ئەوہى خزم و خویشم بوون
بە خۆلەمیش، باوہرت بىت مامۆستا قەرارى ئەبەدى بوو و ئىتر
بردمە سەرى، و ئىستاش ئەوہتا وا لیرەم. ئا باسى چىم دەکرد...
باسى ئەوسالە، مامۆستا دوای ئەوہى حکومەت مووچە كەى برىن،
ئىدى ئىمە كەوتىنە بارودۆخىكى ناخۆش و بەماوہىە كى كەم
هەموو داھاتە كەمان خەر جکرد، ئىنجا هاتىن شتە كانى ماله كەمان
هەر اجکرد، و هیشتاش هەر لە هەژاریدا بووین، چونكە ئىمە ۹ سەر
خىزان بووین و خەر جىبىان زۆربوو، ئىدى كە سالى كۆرۆناكە
رەمەزان بوو، دلم نەختى تەر بووہوہ بەوہى وتم: بەلكو
خىرومەندىك بتوانىت يارمەتبان بدات، بەلام داىكى ئەحمەد
هەرزوو هەلى داہە و وتى: كەس خىر بە ئىمە ناكات ئىمە عەرەبىن
و هەموو ئەوہ دەزانن، دوایە چەند سالە ئىمە مووچەى تەواو
وہر دەگرىن ئەو داموانە نىوہ مووچەو وەبان كەمتر و هەندىكارىش
نىوہ سالىك وەریناگرن ئەى چۆن دەتوانن خىر بە ئىمە بكەن!.

پاستى بلىم دلم بچووك بچووك ببووہوہ، و زۆر بىتاقەت بووم،
ئاخر مامۆستا و ابزانم تۆش لەبىرتە، بەلام سوپاس بۆ خوا، فەزلى
خودا لەسەرمان بوو، هەروەك ئىستاش هەر لەسەرمانە، ئىوارەيەك
نازانم لەكوى و چۆن دووكەس خۆيان كرد بەمالەكە و داواى منيان
کرد، ئىدى بەعەرەبى دەستمان بەقسە كرد، من هیشتا كوردیەكەم

ئهوهنده باش نهبوو بتوانم قسهی پېبکه م و تیببگه م. پېیان وتم: که بیستوومانه تو هه ژاری و شتیکی ئه وتوت نییه، بهراستی من ههروامدهزانی کهس ئاگای له حالێ من نییه، بهلام خودای بیکهسان، دیاربوو دراوسپکانم ناونیشانی میان دابوو پېیان. باوهرت بیت ماموستا وامدهزانی دراوسپکانم هه نامناسن، بهلام بهخوا راست نهبوو، ئه م دوو پیاوه ئه و ئیوارهیه یارمه تیه کی باشی ئیمه یان دا، خودای گهوره لییانخوشبیت و دهست به بالییانهوه بگریت، بهراستی مهرد بوون، ئینجا من که باسی حالێ خۆم بو کردن، ئیدی ئه وانیش پینیشاندهرم بوون و تیان که باشته دهست له کاریک گیربکه م، ئیدی هه ر ئه وهش بوو ئه وهتا و ۳۰ ساله من ئه م دوکانه م هه یه، سوپاس بو خودا ماله که ده ژیهت و تهواوی پیداو یستییه کانمان دهسته بهر ده کهین، سالیکی هه م خۆش و هه م ناخۆش بوو... باشه ماموستا چۆن که وتینه بیرى ئه وساله؟

ماموستا که له سه ر کورسییه که دانیشتبوو، تهواو ته رکیزی له سه ر قسه کانی خاله ته مه ر بوو، ئه وه بوو وتی: نازانم چی بلیم منداله که م پرسیا ری لیکردم، منیش مشتیک له خه رمانیکم خسته ده ستیه وه، به لام دوا ی ئه وه ی ئه وم برده وه ماله وه ئیدی ته واو گه رامه وه رابردوو.

ئیدی له ویدا خورما که ی کپی مائناوی له خاله ته مه ر کرد، و پاشان ته نیا ریگه که ی گرت، به بیردا چوو، به خۆی ده گوت، من له و ساله دا هه موو شتیکم له ده ست دا و هه موو شتیکیشم ده ست

كهوت، ئه وهى به سەر منداهات نازانم ئاخۆ چۆن و به چ زمانىك بۆ
 رۆله كه م بگيرمه وه، ناتوانم رسته كانم ريك بخه م و وشه كانم له وه
 زياتر ساده تر بكه مه وه! دوا جار زه رده په پرى ئىواره تىكه ل به
 خه ياله كانى ده بىت و "مرحبا .. مرحبا .. يا شهر رمضان.."
 بىرۆكه كانى ده پچرپىت و سهرى داده نه وىت و له سهر شوسته كه
 وچانىك ده دات و خه يالىكى گه وره تر ده بىاته وه، خه ريكه پلانىك
 داده نىت بۆ گىرانه وهى به سهرهاتى خۆى، به سهرهاته گه وره كه، ئه و
 چىرۆكهى ژيانى گه ره كه كهى له كۆرۆنا رزگار كرد، به لام ئەمه هه ر
 ته نها چه ند چركه يه كه و هۆرپىنى سه ياره يه كه ده يخاته وه ئەم دونيا
 فانييه و له وه ده چىت ده سته وه ستان بىت له گىرانه وه! لای ناخۆشه
 كه ناتوانىت ئەم چىرۆكه بگىرپته وه، و لای وايه ئەم چىرۆكه پتر له
 هه موو كات بۆ ئىستا پىويسته! به لام...

بيست و شه شهم ئەلف و بېي په مهزان

ئەلف و بېي په مهزان بریتیه له هه موو ئەو شتانه ی که له م مانگه دا فېری بووین، فەرموون ئەمەش ئەلف و بېیه که:

(ئەلف) ئەوین: ئەوینداری و ئەفینی خودا و ئازیزمان ﷺ، یه که م له پریگه ی قورئان و دووه میس له پریگه ی فەرمووده و ژیاننامه یی و بوون به ئاوینه ی ئیمه.

(بې) به خشین: فېریبووین چۆن ئازیزمان ﷺ له په مهزانداندا وهک (با) ده بیه خشی و به خشینی کردبوو به سەر مه شقی کاره کانی.

(پې) په ند: سەر تاپای مانگه که هه مووی هەر په نده، ئینجا له رۆژو و گرتنه وه بگره تاوه کو بچوو کترین هه لسان و دانیشن، پارشیوه که ی، شه وان... هیتەر.

(تی) تۆمار: هه رچی شتیک که کردوومانه، له گه وره و بچووکی، تۆمارده کریت، تۆمارکردن له ئاستیکی زۆر به رزدایه، هه ر به ته نها به ناوه یئانان ده شی فایله کانت هه مووی بینه وه به رده ست،

بەنمۇنە كاتىك تۆ ناسنامە كەت ھەلگرتوۋە، رەنگە ھەر ناۋى
 سيانى و كۆمەلېك زانىارى بچووكى ترى لىنوسرايىت، بەلام ئەگەر
 ئەم ناسنامە يە بەيەتە ۋە ئەم فەرمانە گەيەى كە لەۋپوۋە دەرگراۋە،
 ئەۋا بە گەرەنەۋە بۆ فایلە كەت ورد و درشتى زانىارىيە كانت پى
 دەلېن، ئەمە تۆمارى مرۇقە، ئاخۇ تۆمارى خودايى چۆن يىت! (ھەر
 لەپىتى تى تەراۋىحىش ھەيە)

(جىم) جوانى: ئاشنا دەبىن بە جوانى تر، نەك ھەر جوانىيە
 ئاسايە كەن، بەلكو جوان ۋەك چەمكىكى تر ۋەردە گرین و
 تىيدە گەين و تىگەيشتنى ھەريە كەمان بۆ ئەم جوانىيە جىاۋاز
 دەيىت.

(چىم) چاۋپىكەۋتن: ئەم مانگە ۋە كو چاۋپىكەۋتن وايە لەگەل
 ميوانىكى ئەزىز و شىرىن، بۆ ماۋەى مانگىك لەلات دەمىنئەۋە و
 ئىتر خۆت و مەردى خۆت، ئاخۇ چۆن مېۋاندارىيە كى دەكەيت!

(جى) ھەز: لەنىۋان پارىزكارى و ھەزە كانت چى ھەلدە بژىرىت؟
 ئەمە يە كىكى ترە لەۋانە كەن، كە ھەمىشە زالبوون بەسەر ھەزدا
 كەردۆتە ئامانج.

(خى) خويندەۋە: لە پەمەزاننامە كانى پىشوو باسان كەرد كە
 فرمان نە كراۋە بە رۆژۋوى عەقل، كەۋابوو يە كىك
 لەپىۋىستىيە كانى ئەم مانگە خويندەۋەيە.

(دال) دوعا: پەمەزان لەگەل دوعا لىۋان لىۋە و ناكرى و نابى

ئەم مانگە بى دوعا بېت، بەلكو بۆ زۆرىنەى موسلمانان ئەم مانگە سەرتاپاي دوعايە. لەشيواز و چۆنيەتى دوعاش ئەوا ئىدى دەبېت ئىستا كە لە كۆتاييە كانى ئەم مانگەين تەواو فېربووين.

(پى) پۆژوو: وانەى پۆژوو ھەر ئەو نىيە كە تۆ لەم مانگەدا بەپۆژوو بېت، و بەلكو پەمەزان وەكو قوتابخانەيە ھەول دەدات بۆ ھەميشە فېرى ئەم سووننەتەت بكات، واتە: لەدواى پەمەزانيش.

(زى) زىكر: جوړيكي تر لە پەرسشە كان لەم مانگەدا فېرى بووين و ھەميشە دەمان پيپەو تەپ بوو، زىكر بوو. ئىستا كە ھەموكات لىوت بە زىكر تەپە، ھىچ شتىك رېگر نىيە كە دواى پەمەزانيش وابېت.

(ژى) ژان: فېربووين، كە ژانى ئەم ھەموو ئازارە چەندىكە، ژانى نەخواردن، و تىنویتی، ژانى ھەستکردن بە ھەژاران و نەخۆشان، ژانى ئەم تەمەنە جوانەى ھەموو پۆژيكي لە ئىمە دەروات... ھیتد.

(سین) سوود: جياوازی تەواو لەنيوان سوود و زيان، و سەرەتاش پۆژوو وەكو چەندەھا سوودی دونيا و دواپۆژ، سوودە كانى ئىستای واديارە كە ھەريەك لە سوودی مەعنەوى و تەندروستى و ھەيان جەستەيى، و سوودی دواپۆژيش ئەوا پاداشتە كەى لای پەروەردگارى مەزنە و ئەو ھەر خۆى دەزانى چەندىكە.

(شین) شهو: شهوانی په مه زان، وه کو شهوانی ناسایی سال نین،
 ئینجا له هه موو شتیکه وه، له شهوانیدا هه ر له ته پړاویح بگره تا
 ده گاته پارشیو، هه موو شتیکی جیاوازه، لیره دا ئیمه جوړیکی تری
 شهو ده بینین که ده کریت بیکه ین به سه رمه شقی گوړانکارییه کی
 گرنګ له ژیانماندا .

(عین) عومره . عومره: عومره یه که له په مه زاندا وه کو حه جیک
 وایه له گه ل نازیماندا ﷺ (عُمْرَةَ فِي رَمَضَانَ تَعْدِلُ حَجَّةً أَوْ حَجَّةً
 مَعِيَ).^(۱)

(فی) فیروون: په مه زان قوتابخانه یان زانکوویه، هینده ی لی
 فیرویه بیت که ده ته ویت، ئینجا ده توانیت هه ر چوړاویک فیرویت و
 ده شتوانی ده هینده و سه د هینده، فیرخوازی زیره که له م مانگه دا
 دهره که ویت.

(فی) فایروس: ئەمه له م په مه زانده دا باسی هه موو روژیکمان
 بوو، و زور زانیاری له باره یه وه فیروبووین.

(قاف) قورئان: کتیبه پیروژه که، ئەو کتیبه ی پر خوینه ترترینی
 جیهانه، هیچ چرکه یه که له سه ر ئەم زه وییه تیپه ر نابیت که به سه ده ها
 و هه زاره ها که س خوینه ری ئەم کتیبه ن، ئەمه کتیبه ی پیروزی
 خودایه. زانیاری تیایدا هه ژمار ناکریت.

(کاف) کاروان: ئەم مانگه ئە گه ر میوانیش نه بیت وه کو

(۱) متفق علیہ.

کاروانیکه و تیده په پږت، ده توانیت سوودت هه بیټ بوی، که
 نه ویش له بهرام بهردا سوودی ده بیټ، ده ستوانی...

(گاف) گه پان: گوتراوه پوژوو گه شت و گوزارو گه پانه، له
 دایکمان عائیشه وه گپردراوه ته وه که ده لی: (سیاحه هذه الأمة
 الصيام).^(۱) واته: گه شت و گوزار و گه پانی نه م ئوممه ته پوژوو.

(لام) لیکدانه وه: لیکدانه وه و لیکو لینه وه له زاسته کانی قورئان
 و گشت لایه نه کانی تر پیوستییه کی تره، و ئیمه یش له م په مه زانه
 چه ندی بومان بگریټ دریغی ناکه ین، و له هر په مه زانیکیش
 شتیک فیربین نه ووا زور ده کات.

(میم) مانگ: وینای مانگ بکه وه ک ئایه تیکی خودا، له م
 مانگه دا هه میسه چاوت له سه ریته تی! له یه که مدا کاتی که تو
 ده زانیت نه ووا په مه زانه و له ناوه پاستدا که مانگ له ئاساندا ده بیته
 چوارده له و په پری جوانیدایه، و له کو تایددا که ساتی مالئا وایه.

(نون) نیاز: نه مه هر له سه ره تای په مه زانه وه به دهر ده که ویت
 که تو نیاز و نییه تت چیه! ئاخر هر له بهر نه وه شه و تراوه که
 پوژوو بو خودایه، چونکه روو پامایی تیدا نییه. له هر کاتیکدا
 بته ویت نه وه ندهت هل بو دهره خسیټ که چوره ئاو یک بخویته وه،
 به لام که نیاز و نییه تت نه وه نه بوو، ئیدی نه وه گرنکه.

(۱) ورواه ابن جریر فی تفسیره عن عائشة رضی الله عنها، وضعفه أحمد شاکر رحمته الله (۵۰۶/۱۴).

بىست و ھەفتەم بۆچى پىۋىستە تېرەمپ، بەرۋژوو بىت؟! (وھيان بۆچى پىۋىستە تېرەمپ، ئەزمونى رەمەزان بكات؟!)

ئەمەي سەرھوھ ناونىشانى وتارىكى (كارلى پىيەرسن)ە لە
سايىتى (ئىندىپىندت) لە (۷)ى ئەم مانگە بلاۋبۆتەوھ، لەخوارەوھ
وھرگىراوھ كەي بە شەكرە زمان دەخەينە روو:

بۆچى پىۋىستە تېرەمپ بەرۋژوو بىت

مانگى رەمەزان بۆ نىكەي دوو بليۋن موسلمان لەسەرانسەرى
جىھان و بۆ نىكەي سى مىليۋن و نىو موسلمان لە ئەمىرىكا
دەستىيىپكردوھ، لەم مانگەدا يادى دابەزىنى سروس دەكرىتەوھ بۆ
سەر يىغەمبەر ﷺ.

عادەتەن كۆشكى سىپى سالانە خوانىكى بەربانگ نامادە دەكات
لە مانگى رەمەزاند، بەلام تېرەمپ لە ۲۰۱۷ خۆي دەرباز كرد لەم

خوانە (رەنگە لەبەر ئەمە بێت كە لای قورسە ناھەنگ بگپریت بەبۆنەى يادىكى ئايىنى ئىسلامى ئەمە لە كاتىكدا رىگە دەدات بە ئەوانەى ھەلگىرى ئەم ئايىنەن بىنەو ە ولاتەو ە) .

من نازانم ئايا سەرۆك تەرەمپ ئەمسال ھىچ بەربانگىك رىكەدەخات يان نا، بەلام لام وايە كە ئەو ھىچ بىرۆكە و زانبارىيە كى نىيە سەبارەت بە رەمەزان، وەيان چۆن پەيامە گرنگە كانى رەمەزان دەگەيە نىت بە خىزانە موسلمان و نا موسلمانە كان. خەلكى ئەمريكا و بەتاييە تيش تەرەمپ لام وايە كە بەرەو باشتر دەرۆن ئەگەر ھات و لەسالىكدا لەم مانگە رەمەزانمان تاقى كردهو ە.

لەسەردەمى ماو ەى سەرۆكايە تى تۆبامادا، خوانى بەربانگە كە لە ژوورە كەى بىنيامين فرانكلين لە كۆشكى سپيدا رىكخرا، وەك رىزلىنان لە يە كىك لە چالاكوانە كانى ئازادى ئايىنە كان. بىنيامين لە ژياننامە كەيدا دەلىت: "ئەگەر بىت و موقتى قوستە تىنيە بىتە ئىرە و "موحەممەد بىيەت" بلاوبكاتەو ە، ئەوا بىگومان مىنبە رىك دەدۆزىتەو ە بۆئەو ەى بانگەشەى تىابكات".

چەمكى "موحەممەد بىيەت" زۆر روون نىيە (چونكە موسلمانان موحەممەد ﷺ ناپەرستن، بەلكو ە كو ەموو ئايىنە كانى ترى ئىبراھىمىي، خودا دەپەرستن). بەلام لەگەل ئەو ەشدا ئەم قسەيەى بىنيامين ماناى بنەمايە كى ئەخلاقى گرنگ لەئەمريكادا دەخاتە روو، ئەو ىش ئەم ولاتە بەو ە جىادە كریتە كە ژمارەيە كى بەرچاو لە

ئايىنە كان و بىرۆكە و مەزھەبە كان تيايدا ئازادى خۇيان ھەيە، ئەم ئازادىيەش لە دەستورە كە ماندا تۆمار كراو لە بەشى مافە كاندا.

كاتىك خەرىكى و ھەدەست ھېنانى پروانامەى بە كالۆرىۆس بووم لە ئاداب (خويندە ئىسلامىيە كان) لە زانكۆى دى بۆل لە شيكاگو، لە گەل دەستىك لە كچانى موسلمان ھاوړپىيە تىم پەيدا كړد، كە خىزانە كانيان لە ولاتانى باكورىي ئەفەرىقا كۆچيان كړدبوو بۆ ئەمريكا. ئەوان دەيانبردم بۆ ماله كانيان و ھەكو خوشكىك مامەلەيان لە گەل دەكردم، و بۆ چەندىن جار لە بەربانگدا داوھ تيان كړدم لە دىپاول، كە تيايدا بەيە كەوھ نوژمان دەكرد و گوڤىستى قورئان دەبوو، و لەویدا من بە تەواوى مانا و ئالنگارىي پەمەزان فېربووم، نەوھك ھەرتەنھا ئەوھى لە ھەوالە كان و كتیبە كان باس دەكړين.

پەمەزان زۆر لەوھ زياترە كە تۆ لە پارشپوھو بەرپۆژوو بیت تاوھ كو ئىوارە، پەمەزان كاتىي بىركردنەوھو تىفكرىنى قوول و خۆكۆكردنەوھى، ھەروھك چۆن نووسەر و توژرەرى سويسپرى «تارىق پەمەزان» دەلېت: فەلسەفەى پۆژوو داوامان لىدە كات كە خۆمان بناسىن و خۆمان بەرپۆبەين و خۆمان پىكبخەين و باشترىنىش ئەوھى خۆمان ئازاد بكەين، پۆژوو واتە: بەدەستھېنانى سەر بەخۆيى خۆمان و بەدەستھېنانى ئازادىيى."

لە گەل ئەوھشدا پەمەزان بەستراوھتەوھ بە برسېتى، ئەمەش بۆ ئەوھى ھەست بە نەبوونى، وھيان بەو نىعمەتەنە بكەين كە پۆژانە

بۆمان بەردەستن و ھەروەھا دلێشان لای ھەژاران بێت، رەمەزان و اتا لغا و کردنی ئەم کاپیتالیزمە ی لە ناخی ھەریە کێکماندا ھەییە، و مۆلەتێکی مانگانەشە بۆ بازارکردنە نا پێویستەکان (مەبەستان ھەر دوکانی سەوزەو میوە نییە، بە لکو مۆلە گەورە کە). واتە: وەك مۆلەت وایە و ھیندە پێویستمان بە بازار ناییت. ھەروەك چۆن «بوشرای ھاوڕێشم» وتی: "رەمەزان واتە: ھەلسان و دانیشتن لە گەل خێزاندا نەوەك ھەر تەنھا خۆگرتنەوہ لە خواردن و خواردنەوہ، بە لکو خۆگرتنەوہیە لە قسەو بیرو گوفتاری خەراپیش."

ئینجا بۆ ئەوہی بەھاکان ببینیت مەرج نییە تۆ ھەر موسلمان بێت، باشتر وایە ئەم مانگە تاقیبکەیتەوہ و دا بپرێیت لە کۆمەلگایەکی ماددی و حیزبی کە لەو تەھی تپەمپ ھاتۆتە سەر حوکم خراپتریش بوو، ئەم مانگە تاقیبکەرەوہ و ئیتر بوەستە لە بارەھی ئەوہی دەیلین و دەیکەن، ئەوہی دەیکرین و دەیحۆین، لەوہی کە چۆن مامەلە لە گەل خەلکی دەکەین، ئەمە ئەزموون و راھینانێکە کە پێویستە ھەمووان سوودی لیبین.

بێنە بەرچاوت ئە گەر نا موسلمانان، بە (تپەمپ) یشەوہ، بریاراندا بەدلی فراوان، و خۆرێکخستن و خۆشەویستیەوہ ئەم مانگە ئەزموون بکەن! ئەمە ئە گەرچی روونادات، بەلام ئایا شتیکی جوان و گرنگ نەدەبوو؟ بۆیە ھەموومان دە کریت لەیە کتر فیربیین.

رەمەزان نموویەکی بالایە بۆ وەرگرتنی وانەییەکی رۆحیی و مرۆقدۆستانە، ئیستا لە ھەموو کات پتر پێویستمان پێیەتی.

بېست و ھەشتەم رەمەزان لە ماليزيا

ولاتی ماليزيا دە کەوێتە نیو جەرگە ی ناوچە ی باشووری رۆژھەڵاتی ئاسیا، لە لای خۆرئاوای ئەندەنوسیا ھە یە، لە لای رۆژھەڵاتیش مەملە کە تی بپۆنای (دار السلام) و ھەر وەھا لە باکووریش سەنگافورە، و لە لای باشووریش تایلاندا. ژمارە ی دانیشتوانی زیاتر لە ۳۰ ملیۆن کەس دە بێت. پووبەری گشتی دە گاتە (۷۳۳،۳۲۹) کیلۆمە تری چوارگۆشە. ولاتی ماليزيا دانیشتوانە کە ی زۆری موسلمانن و ژمارە یان زیاتر لە ۱۶ ملیۆن لە کۆ ی ھەموو دانیشتوان، و ھەر وەھا نزیکە ی (۲۵%) چینیە بوزیہ کانی تیدا دە ژین، و لە (۱۵%) ھش ھیندۆسە کان، و ھەر وەھا چەندین ئایین و مەزھەبی تریش. ئیسلام ئایینی فەرمی دە وڵە تە لە ماليزيا، و سەرۆکی ولاتیش لە موسلمانانە، و ئەم گە لە بە وە ناسراون کە زۆر پزندن لە ئایین دا و پارێزگاریش لە کلتووری خۆیان دە کەن.

ھەموو سائیک گە لی ماليزی پيشوازی لە مانگی رەمەزان دە کەن بە خاوینکردنە وە ی مزگەوتە کان و مائە کان، و ھەر وەھا ئافرەتان لە وچان دان بۆ دا یینکردنی سەر جەم کە ل و پە لی پيشووست وە ک پيشوازییە ک لە م مانگە.

لہ تیوارہی بیست و نۆی شہ عباندا کۆمہ لیک کۆدہ بنہ وہ بۆ
 بینینی ہیلالی مانگی پرمہ زان، بۆ ئەم مہ بہستہ ش وەزیری
 کاروباری ئایینی ھەلدەستێ بە پراگە یاندنی ئەم مانگە، و ھەر
 کاتیکیش مانگ بینرا ئەوسا بە شیوہیہ کی فہرمی لہ کہ نالہ کانی
 پراگە یاندن دەستپیککی مانگی نوئی پراگە گە یە نریت. موسلمانان بہ
 ھەوآلی ھاتنی ئەم مانگە دلخۆش دەبن، و تیایدا مندال و پیاو، و
 ئافرەت، و گەنجان ھەموو دەچن بۆ مزگەوت، و نوژیی بہ کۆمہ لی
 تہ پراویح دە کەن.

ھەر لہ گەل پراگە یاندنی دەستپیککی ئەم مانگە شارە وانییہ کان
 ھەلدەستن بہ پاککردنە و ھو شوتنی شە قامە سەرہ کییہ کان و
 ھەر و ھا پازاندنە و ھو و پوونا ککردنە و ھیان .

موسلمانانی ئەوئی پیروزیایی لہ یە کتر دە کەن و زۆر لہ
 دوکانە کان لافیتہ ھەلدە و اسن و تیایدا پیروزیایی ھاتنی ئەم
 مانگە ی لی نووسراوہ و ھە کو (شہر مبارک) و ھیان ئەم ئایہ تہ (شہر
 رمضان الذی أنزل فیہ القرآن ھدی للناس و بینات من الھدی
 والفرقان)، و ھەر و ھا چە ندین شتی تریش، کہ زۆر بہ ی جار بہ
 زوبانی عەرہ بیشہ! ھەر و ھە چۆن ھەموو مینارہ ی مزگەوتہ کان
 بہ دریزیایی شہ و پووناکن و تیایدا مژدہ ی ھاتنی ئەم مانگە دە درین.

بە لام لہ گوندە کاند، موسلمانان بہ کۆبوونە و ھە لہ مزگەوت
 پیروزیایی لہ یە کتر دە کەن و بە دوکیکی گەورہ ئەمە
 پراگە گە یە نریت.

مزگه و ته کانیش له مالیزیا به درېژایې ئه م مانگه پېرۆزه له شه و
و پوژدا تاوه لآن و هه رگیز داناخرین، که ئه مه ش جیوازه له
ته وای سآله که، نزیك به ئیواره هه بووه کان شت له خواردن و
خواردنه وه دینن و له سه ر سفره ی درېژ داده نرین و بو هه مووانه .

دوای ته و او بوونی نوژی مه غریب، نوژ خوینان ده چنه وه
ماله کانیا ن تاوه کو ژه می سه ره کی له گه ل خانه واده کانیا ن بخون، و
پاشانیش هه موو ده چنه وه بو مزگه وت بو نوژی خه وتنان و نوژی
ته راویح .

شتیکی تر که جیگای ئاماژه یه، ئه وه یه که به درېژایې ئه م مانگه
له مزگه و ته کاند ا بخوور ده سوتینریت و هه روه ها جار جار ه به
عه ترو گولا و مزگه و ته کان بو نخوش ده که ن وه کو ریزلینان بو ئه م
مانگه، ئینجا دوای نوژی خه وتنان و ته راویح، دیسانه وه بو
شه و نوژی له مزگه و ته کاند ا کو ده بنه وه و پاشانیش ده ست به
خویندنه وه ی قورئان ده که ن به کو مه ل و هه روها به ته نه اش .
پاشانیش له میوه جات و یان شیرینی ده خون، له وه ی که حه زی
پیده که ن. ئه ندامانی خیزانیش له م مانگه دا هه موویان وه ک ئه وه ی
بلیی کاریان بیته په رستش، هه ر له رپگای مزگه وت و
خویندنه وه ی قورئان .

شتیکی تریش که تیبینی ده کریت ئه وه یه گه نجان لم مانگه دا
جلی کلتووری خوینان ده پووشن و کلا و له سه ر ده که ن. و کچانیش
جلی درېژ و بالا پووشی ده پووشن .

حکومت له ویدا گرنگی ته و او به م مانگه ددهات و هانی
هاولاتیان ددهات که بهرهم و چالاکیان هه بیت و بۆ ئهم
مه به ستهش خه لاتییان پیده به خشیت.

که ناله ئایینییه کان له م ولاته هه لده ستیت به ئاماده کردنی
بهرنامه ی تاییه ت به مانگی رهمه زان، که بابه ته کانیان برییتیه له
ژیاننامه ی پیغمبر ﷺ و ژیاننامه ی هاوه لآن و ئه حکامی فیه و
ته فسیر و خویندنه وه ی قورئان و چه ندان پیشبرکی و چالاکی تر...

شتیکی تر که خیزانه کان له م ولاته له گه لی راهاتوو ئه ویش
گۆرینه وه ی خه لات و دیاری و ههروه ها پیشکه شکردنی شیرینییه
له گه لی یه کتریدا وه ک گه ورییه ک بۆ ئهم مانگه و ههروه ها
زیادبوونی خو شه ویستی له گه لی یه کتردا.

ههروه ها مزگه وته کان جمه یان دیت له نوێژخوینان، و
به تاییه تیش ههردوو نوێژی خه وتنان و نوێژی به یانی. ههروه ها
زۆربه ی جارانیس وانیه ئایینی و دهرسی گرنگ له دوا ی نوێژی
به یانی پیشکه ش ده کریت، و ئهم دهرسانه ش تاوه کو پۆژه لاته
به رده وام ده بیت، دوا یس هه ریه که و بۆ سه ر کارو کاسبی خوی تژی
له چالاکی هه نگاو دهنین و دهرۆن، که تیایدا زۆربه ی خاوه ن
کاران له م مانگه دا هینده دۆستی خه وتن نین و ناخه ون و به لکو
ههرزوو ده ست به کار ده که ن.

له گه لی نزیکه بوونه وه ی بانگی شیوان، پیاوان و مندالان له

نزيكترين مزگهوت كوډه بنه وهو له ويدا به ربانگ ده كه نه وه و
ثافره تانيش له ماله وه به تاماده كړنې خواردن و خواردنه وه كان له
ماله وه به ربانگ ده كه نه وه، و پاشان نوږځي ده كړيت و ده رږونه وه بو
ماله كانيان تاوه كو له گه ل خانه واده كانيان ژه مي سهره كي بخون.

ژه مي خواردن له ماليزيا هم مه جوړه، به لام له گه ل ټه وشدا برنج
ژه مي سهره كييه و هه ميشه ييه و له گه ليشدا گوشتي سوور وهيان
مريشك تاماده ده كړيت.

هه روه ها دواي خواردينش هه مووي حهزي له قاوه يان چايه كي
سووكه (پوون).

دواي ناني ټيواره هه مووي پرووده كاته مزگه وته كان بو نوږځي
خه وتنان و ته پراويح، له ماليزيا له زوربه ي مزگه وته كان بيست
ركات نوږځي ته پراويح ده كړيت، و ټينجا ژن و پياو، و مندال و گه نج
و پير تيايدا به شدارن.

دواي نوږځ، كوږي زانستي و حه له قاتي قورټان ده ست پيده كات
و كه هه موو له م جوړه كو بوونه وانه دا به شدار ده بن و بو بيستني
وانه ي شهرعي له زانايان. زوربه ي ټه م حه له قانه ش له نزيكي نيوه
شه و كوټايي ديت و ټينجا خه لكانيك ده چنه وه بو ماله كانيان بو
پشوودان و خه لكانيكيش بو خوښندنه وه ي قورټان ده ميننه وه.

ټيستاشي له گه لدا بيت ماليزيه كان گرنكي ده دهن به
دوله نكيواني پارشيو (المسحراتي) كه له زور له شاروچكه و

گونہ کاندہا ہن لہ سہرہ تہای رہمہ زان تاوہ کو کۆتایی، لہ ہہ موو گہرہ کہ کہ دا دہ گہرین و خہ لکی خہ بہر دہ کہ نہ وہ بو خواردنی پارشیو، ئەمەش نزیکە ی کاتژمێرێک بەر لہ پارشیو.

ہہ روہا عادی تیکی تریش ئەوہیہ کہ دوای خواردنی پارشیو، خواردنه و وہیہ ک دہ خون پیی دہ گو تریت (کولاک)، کہ خواردنه و وہیہ کہ یارمہ تیت دہ دات لہ تینوو نہ بوون، و تینویتی لہ سہر جہ ستہ ہل دہ گریٹ لہ رہمہ زاندا، و باوہ پروایہ کہ ئەوہی دہ یخوات یارمہ تی دہ دات و بہہیزی دہ کات بو رایبکردنی کارہ کانی.

زۆرہی مزگوتہ کان لہم مانگہ دا پیشبرکی قورئان و بابہ تی زانستہ ئیسلامیہ کان ریکدہ خہن و ہ کو فیکہ و فہرموودہ و تہ فیسیر... کہ تیایدا گہ نجان و کوران و کچان ہہ موو بہ شداری تیدا دہ کەن، لہ لایہن و ہزارہ تی کاروباری ئایینیش ریزیان لیدہ گیریت و خہ لات دہ کرین و ئەم رووداوانہش لہ کەنال و تۆرہ کۆمہ لایتہ بیہ کان دہ گوازیئہ وہ.

ہہ روہا لہ دہ شہوی کۆتایی رہمہ زانیش مزگوتہ کان قہرہ بالغی زۆریان پیوہ دیارہ، خہ لکانیکی زۆر بو پەرستش و ئیعتیکاف روو دہ کەنہ مزگوتہ کان. بہ جوړیک مزگوتیک نیہ کہ قورئان خوینیک، و ہیان نوژ خوینیک و یان کەسیکی بو ئیعتیکاف تیدا نہ بیت.

ہہ روہا و ہ کو لہ سہرہ تاش ئامازہ مان پیدا کہ لہ مالیزیا

خەلکانى نا. موسلمانىش ھەن، كە ئەوانىش لە گەلّ موسلمانان پىزى ئەم مانگە دە گرن و بە ئاشكرائى ناخۆن و ناخۆنەو، و شتائىك ناكەن كە ھەستى موسلمانان برىندار بكەن، و تەنات ھەندىك جارىش كۆمەلىك لەو خەلكە نا. موسلمانە ھەلدەستن بە بەشدارى لە چالاكىيە كانى موسلمانان. موسلمانانىش ئەمە بەشتىكى زۆر چاك دەزانن بۆ مەسەلەى بانگخوазى و ئاگادار بوون لە ئىسلام.

لە گەلّ نزيكبونەو ھى كۆتايى مانگى پەمەزان و جەژن، كۆمەلىك لەدەرچووانى پەيانگا ئايىنيە كان و ھەروەھا قوتابخانە كان ھەلدەستن بە دروستكردى لىژنەو كۆكردەو ھى زەكاتى سەرفىترە و پاشان بەسەر مائە ھەژارە كاندا دا بەشى دەكەن، و ھەندىك لە چاكە كارانىش جلو بەرگى نوئ بۆ جەژن دە بەخشەو، لە گەلّ شىرىنى جەژن و ھەندىك پارە بۆ ھەژاران، ھەموو ئەم شتانە لە كەشيكى ئىمانى و برايانەدا بەرپۆە دەچىت، كە ئەمەش بەلگەيە بەسەر سۆزدارىى نىوان موسلمانان لە ولاتەدا، كە ھەموو بە نزيكبونەو ھى جەژن، دلخۆش و كامەران دەبن.^(۱)

(۱). سەرچاوە بە زوبانى عەرەبى: ئىسلام وىب.

بيست و نوييم فاكسينى په مهزان و شتى تړيش...

ئيتړئوا چوو، به لام ئيمه هروا واين له شوين خومان، جاران
دهيانگوت له دواى په مهزان ديسانده و تۆز و غوبار ده گه پرتته وه
سهر قورئانه كان، به لام ئيستا ههر هيڼده نييه، به لكو ئيمه ترسمان
له وديه كه تۆز و غوبار بگه پرتته وه سهر جهسته و رۆح و دلپانه وه،
ديسانده وه له م كه سه چالاكه بگه پرينه وه سهر ته مبه ليه كه ي جاران
و بئ بهرهم و بئ سوود لئى پالکه وين!

فاكسينى په مهزان هيچ نه بيت بو ساليكه، و تا ده گاته وه
په مهزاني تر ده بيت و پيوسته كه هم فاكسينه ژه هري ته مبه لئى
له جهسته دا بکيشيته دهره وه .

له يه كينك له زنجيره كانى په مهزانا نامه (نوممه تيكي چالاک)،
باسى ئه وه مان كرد كه چوڼ ئيمه له په مهزانا كه سانكي هيڼده
چالاكين، و به جوړيك نويژه كانمان به كو مه ل ده كه ين و ته پراويح و
شه و نويژ و خويندنه وه و دهور كړدنه وه قورئان و چه ندانى كارى
تر، ئه مه جگه له كاره كانى مال و گوزهران و ژيان به گشتى، و جگه

لە ئەرکە كانى خۆمان و كارو كاسىبى و دەوام، ھىشتاش وزەى زياتر شك دەبەين و گەرەكمانە كارى زياترو زياتریش بکەين، ئەمانە ھەموو تايبەتن بەم فاكسىنى پەمەزانە، كە لەسەرەتای ھەموو پەمەزانىكدا دەبىت جورعەيەك وەرگىرىن، ئەم فاكسىنەش تاوھكو پەمەزانىكى تری درىژەى دەبىت و بەھىچ جۆرىك جارىكى تر بۆمان نىبە بگەرپىنەو ھەسەر ئەم ژيانە بى بەرنامەيەى پىشوو، و بەلكو لەوھش زياتر لە دوای پەمەزان كە كۆمەلىك پەرسىشى وەكو تەراوىح و كۆمەلىك ئەركى تری تايبەت بە پەمەزان تەواو دەبن، ئىدى كارە گىنگە كانى تر جىگەيان دەگرىتەو، وەكو ھەولدان و خۆ-خویندەو ھەو پلان و شارەزايى لەپسپۆرىى خۆت و شتى تىرىش، ئەمانە ھەموو جىگەى كارە كانى تر دەگرەو، نەوھك ئەو كاتەى بۆت دەمىننەو ھەبىكەيت بە كەلىنىك بۆ دزە كەردنى ژەھرى زياتر و نا. چالاك كەردنى ئەم فاكسىنە!

په مهزانه نامه سپه مه تهوا كوچي كرد مانگي په مهزانه

لوتفي شاعير، شيعريكي هه يه به ناوي (تهوا كوچي كرد مانگي په مهزانه) له سالي ۱۹۶۵ نووسيو يه تي به شيوه ي ده پرگه يي. بهر له هه موو شتي با بچين به لاي ده قي شيعره كه وه:

تهوا كوچي كرد مانگي په مهزانه
 تهو كه سه ي خواردي تهو بوو په شيبان
 بي بهش له خه يري روژوو بوو تهو كهس
 تهو په نج خه سار بوو له هه ر دوو جيهان
 جه ژنه تهوا هات به خو ش و شادي
 ياخوا به خي ر بي جه ژني موسلمان
 خوايه به شه ره ف هه زره تي په سوول
 ته من و ناسايش بو مان كه ي نيشان

ٲه وهندهى توانيم هه وٲم تيا داوه
 به ويرد و نوٲژ و خوٲندنى قورئان
 گه رچى گونا هم وه ك چيا وايه
 به لآم په حمى توٲ بى هه د و پايان
 ده سه لات له دهس به نده چى هه يه
 غه ير رجا كردن له ده رگه ي به زدان
 خو زگه به و كه سه ي ٲه كه ويته به ر
 شه فاعه تى ٲه م مانگه ي په مه زان
 مه غفيره ت بو ٲه و ديته خواره وه
 سه ر به رز و دلّ خو ش له هه ردوو جيهان
 من مالّ كاو لم زور بار گرانم
 له ٲه مر و نه هى زورم هه ن نوقسان
 لوتفى بگريه مه خه و پوژ و شه و
 بنا له بو خو ت شه و هه تا به يان

ٲيره دا لوتفى شاعير، به سه ليقه يه كى جوان باسى كارو
 كرده وه كان ده كات له م مانگه و هه روه ها باسى كوچى ٲه م مانگه

دە کات و هیواخوازە ئەم مانگە ببیتە رجاو تکاکاری، یانی مەبەستی که پەرستشە کانی وەر بگێرین. تۆ سەرنج بەدە ئیمە میوانتیکمان هات، و داوامان لیکرا که ریزی لیبگرن، دەی ئیمەیش پشتیوان بەخودا در یغیان نە گرت، بەلام ئایا ئەم ریزو تەقدیرە ی هەریەک لە ئیمە لە لایەن خوداوە گیرابوو؟!

جاران پیرەکان دەیانگوت ئەوا مانگی رەمەزانیش چوو، ئەو هی گرتوو یە تی و ئەو هوش نە یگرتوو هەر وەک یە کن! دیارە مەبەستی ئەوان ئەو بوو که ئەوانە ی بەرۆژوو بوون لە جەستە و مان و نەماندا هەر وەک ئەوانی ترن هیچیکیان لینه هاتوو، سادە تر یانی ئە گەر تۆ ریزی ئەم مانگە نە گرتوو ئەوا خەسارە تمە ندبوویت! تا چەند بەر لە هەفتە یە ک خەریک بووین پیشوازیمان لیدە کرد و ئەم ئیستاش وا چوو، لە کوردستان عادە تەن لە دوا ی پاز دە ی رەمەزانە وە (الوداع الوداع) دە کریت، و خە لکیش لەم شەوانە ی کۆتاییدا زیاتر پروو دە که نە مزگە و تە کان و پەرستشە کان بە کۆمە ل لە مزگە و ت دا دە کەن. جاری رۆژی بەر لە دوا یی، که بە هە ل پێی دە گوتریت: عارفە، عەر فە، عالفە... خە لکان و خانە وادە کان مندالە کانیشیان هان دە دەن بە و هی بەرۆژوو بن...

باقییە که ی دە گەر پیتە وە سەر خۆتان، ئە گەر میوانتیک ی هاو دە م بوون و بە یە که وە کاتی پر لە چێژتان تۆمار کرد و تامی شتانیکتان کرد، که ناگوترین و نانوو سرین، ئەوا ئیدی بیگومان ئیستا هە م دلته نگ و هە میس دلخۆش دە بن. دلته نگ بە و هی نازیزیکت

ده پروات و دلخوشيش به وهی هیچ دریغیت نه کرد له خزمه تکر دنی
 ته م ته زیزه.

له کونه وه گوتراوه، چنده سهیره په مه زان هه رچه ند مانگی کیشه،
 به لام هینده زوو پراده بووریت و له کاتیکدا مانگه کانی تری سال
 هینده له سه رخون.

پوژی جه ژن له ته سلدا پوژی مانگی شه واله!

سبهی که یه که م پوژی جه ژنی په مه زانه، له ته سلدا یه که م
 پوژی مانگی شه واله (شه شه لان - شه شه ران). به لام دیاره که
 په مه زان ته م پوژانه شی بوخوی بردووه! ینجا له نیو دونیای
 ته ده بیاتدا زور دهقی جوان و ناوازه هه ن ته م حالت دهرده برن و
 وینای ده که ن، هه ندیک باس له گه وره یی ته م مانگه ده که ن و گوايه
 ده لین بو گه وره یی مانگه که یه بو یه ته م پوژانه ییش هه ر به جه ژنی
 په مه زان ناسراوه، هه ندیکی تر له شاعیران له غه زه له کانیاندا باسی
 ته م جوړه بردنه یان کردووه و شوبه اندوویانه به شتی تر که ره نگه
 لیره دهر فته نه بیت چهند نمونه یه که به ینینه وه.

جه ژن له زمانه وانیدا

وشه ی جه ژن (عید) له فهره نگه کاندا کومه لیک مانای هه یه،

له وانه به مانای (گه پانه وه) یان (گه پاره وه) دیت، ههروه ها به مانای گه رانه وهی خووشی و شادی سالانه دیت، وه کو موته نه بی شاعیر لهیه کینک له قه سیده کانیدا ده لیت: "عید بایة حال عدت یا عید". (معجم الغنی).

خواردن

له ئیسلامدا، و له جه ژنی رهمه زاندا، بهر له نوژی جه ژن نازیزمان ﷺ چه ند ده نکه خورمایه کی ده خوارد ئینجا ده چوو بۆ مزگهوت، ئه وه به پیچه وانه ی جه ژنی قوربان که دوا ی هاتنه وه ئینجا نان ده خورا، به لām له کلتووری کورده واریدا، ئیتر هه ره له به ره به یانه وه و ئاماده کاری ده کریت و چه ندین جوړ چیشتی جیاواز ئاماده ده کریت، بۆیه هه ره کاتیک سفره یه کی رازاوه ده بینریت کورد ده لئ "ده لئی جه ژنه".

جه ژن له ئه ده بیاتی کلاسیکی کوردیدا (جیژن)

جه ژن (جیژن) له ئه ده بیاتی کلاسیکی کوردیدا به شیوه یه کی بهرچاو ده رکه وتوو، و شاعیرانمان ئه و په پری داهیتانی خویانیان تیدا توّمار کردوو، به لām له م کورته گه پان و توژی نه وه ماندا بوّمان ده رکهوت که زۆر به ی ئه م شاعرانه ی وشه ی (جه ژن) ی تیدا به کارباره، تاییه تن به جه ژنی قوربان، وه یان نه ورۆز، و به تاییه تیش جه ژنی قوربان ژماره یه کی زۆر شیعی له سه ره

نووسراو، ئەمە لە كاتتیکدا وەكو ئاماژە، بۆ جەژنی پەمەزان ئەوا دەبینین تەرازوووە كە زۆر لاسەنگە، بەووی بەدەگمەن نەبیت شیعەر لەسەر جەژنی پەمەزان نادۆزیتەو! (داوا دەكەم ھەر كەس ھیچ شتیك شك دەبات لەئەدەبیاتی كلاسکی خۆماندا بۆمان دا بنیت سوپاسی بی پایانی دەكەین)، ھەرچۆنیک بیت، مەلا مستەفای عاسی (۱۹۷۵.۱۸۸۵) قەسیدەییە کی ھییە (مانگی پەمەزان پۆیووە جیژنی پەمەزان ھات) لەمبارەییووە بەمجۆرە باسی حالی كوردان دەكات، وەك ئەووی وینای ئیستا بكات، چوون ھەر لەم سەردەمەووە كورد ھەر وەك ئیستا پەراگەندوووە و سەرلیشیواو جاشدار و میحنەت دۆست بوو، فەرموون لەگەڵ قەسیدەكە:

مانگی پەمەزان پۆیووە جیژنی پەمەزان ھات
 ھەر كوردی جەفا دیدە كەوا تووشی خەتەر ھات
 قەومیکە جگەر پارە بەسەر پەنجەیی ئەغیار
 ئیمپۆ كە پەراگەندەییە كەوتۆتە وەلات
 تەبیارە خەتیبە، لە ھەوا تۆپە مەئەز زین
 ھەر دۆشكەییە دەسپڕیژی ئە كا گوللە بە چوكالات
 ئەلغامە لە جیی تۆپی بەشارەت كە ئەتەقی
 دەبابە ئەلوورینی دەلی كوردە ئەجەل ھات
 تیزابە لە جیی شەربەت و شەكراو پلاومان

هه‌رساته له‌ناو ئیمه که په‌خشانی ئه‌کات
 ده‌ست پ‌یژه له‌هه‌ر لاوه به‌هه‌ر نوعه چه‌کیکی
 سه‌د جاشه که نامه‌رده هه‌جوومی که ده‌کات
 فورسه‌ته توش هو جاشه که‌ره‌ی ئه‌هلیی ولات
 سه‌یری بکه‌ چۆن دوژمنی تو‌هه‌لده‌په‌ری
 دوو جیژنه‌یه ئیمرو که له‌لای ئه‌هلی خه‌رافات
 ئه‌لئان پ‌ره‌ ئه‌و ده‌شته له‌چه‌ند له‌شه‌یی جاشی
 گورگ و چه‌قه‌ل و ریوییه ئه‌ولاشه‌یه ئه‌خوات
 نیزیکه که عاسی له‌خه‌فته ئیوه بفه‌وتی
 بوونه‌ته چه‌ند فرقه‌یی بیه‌وش و‌جونات

ته‌کبیراتی جه‌ژن

(الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر لا إله إلا الله، والله أكبر، الله أكبر،
 والله الحمد) ئه‌مه ته‌کبیراتی جه‌ژنه، و له‌هه‌موو جه‌ژنیکدا ده‌نگی
 ئه‌م ته‌کبیراته دل‌ی هه‌مووانی هه‌یناوه‌ته‌جوش و غه‌می به‌خوشی
 گۆریوه‌ته‌وه. له‌مندالییدا ئیمه‌ی مندالانی کۆلان به‌یه‌که‌وه
 کۆده‌بووینه‌وه و سپیده‌زوو ده‌چووین بو‌مزگه‌وت و ته‌کبیراتمان
 ده‌کرد، و هه‌ر هه‌موویشمان هه‌زمان لیبوو که بگه‌ین به

مایکرؤفونہ کہ، و زورجاریش بازنیان پیڈہ کردین و لہدہوری مایکرؤفونہ کہ کؤدہ بووینہ و ہو دەستان دە کر بہ وتنہ وہی ئەم تہ کبیراتہ، بہ شیوہ یہ کی بہرچاویش لہ ہہردوو جہژندا قاریئہ کان (سوورہ تی رەحمن) بیان دە خویند. جیاوازی ئەم تہ کبیراتہ لہ گہل ئە وہی جہژنی قورربان ہہر ئە وہیہ، کہ لہ جہژنی رەمہ زاندا لہ دوای نوپژی بہ یانییہ و ہ دەست پیڈہ کات و دوای نوپژ کۆتایی دیت. ئەمہ لہ کاتی کدا لہ جہژنی قوربان بہ درپژایی ہہر چوار رۆژہ کہ تہ کبیرات دە کریت.

شہوی جہژن

شہوی جہژن، شہویکی تایبہت بوو، بو سہردہمی منالی، بیگومان ہہریہ کہو لہ گہل جلی جہژنہ کہ مان دەخہوتین و جلی کوردیش تاکہ جلی دلخواز بوو بو جہژن، ئیمہی کورپانیش گہورہترین کیشہ مان لہ گہل (پشدین) بوو.

جہژنانہ

کؤکردنہ وہی جہژنانہ خوشیہ ہہرہ گہورہ کہی ئەم رۆژہ بوو، ہہریہ کہ لہ ئیمہ چہندین ئەم پارانہ مان سہرلہنوی دەژماردہ وہ کہ کۆمان کردبوو وہ.

کوٹالی

لیرہدا ئوہی لہ ہہ گبہ ماندا بوو سہ بارہت بہ رہمہ زاننامہ
 خستمانہ پرو لہ ماوہی رابردوو، بہ ہیوای ئوہی توانیبیتان مشتی
 لہ خہرمانیک پیشکەش بکہین ہہر لہ زنجیرہی (سفر) ہوہ تاوہ کو
 ئہم کوٹالیہ کہ زنجیرہی (۳۰)یہ، داوای لیبوردنمان ہہ یہ لہ ہہر
 ہہلہ و کہم کوپیہک، خودا ئیمہ و ئیوہش بہ خشیت. ئیمہش ئہم
 ئایہ تہی خودا دہ لیینہوہ: "پہرودگار! لیمان مہ گرہ ئہ گہر
 فہر اموشیمان بہ سہردا ہات یان گوناہو ہہلہ یہ کمان لہ دہست قہوما،
 پہرودگار! ئہرکی سہخت و کاری گران مہدہ بہ سہرماندا وہ کو
 ئوہی داوتہ بہ سہر ئہوانہی پیش ئیمہدا، پہرودگار! ئہرکیک
 مہدہ بہ سہرماندا لہ تواناماندا نہ بیت، تووشی بہ لا و ناخوشیہ کمان
 مہ کہ توانا و ہیژ و ہہ ناومان لی بیڑت، گوناہان بسپہوہ و
 چاوپوشی بکہ لہ ہہلہ و تاوانہ کانمان و دای پۆشہ (داواکارین)
 بہ زہیبت بیتہوہ پیاماندا، رہ حمان پی بکہ، ہہر تو پشت و پەنای
 یاریدہدہری ئیمہت... (البقرہ: ۲۸۶).

تاعہت و پۆژووی ہہموو لایہ کتان قہبوول و جہژنتان پیروز

ناوەرۆك

- (زنجیرەى سفر) دلخۆشى و ئامادەكارى بە بۆنەى مانگى پەمەزانى پىرۆزەوہ.
- ۵
- ۸ يە كەم وشەى "رمضان"
- دووہم ئە گەر لە پەمەزاندا شەيتانە كان كەرەنتىنە دە كرېن، ئەى بۆچى و چۆن
- هېشتاش خەلكايتىك دەتوانن گوناھ بكەن؟! ۱۰
- ۱۲ سىيەم فانوس "فەنەر"ى پەمەزان
- چوارەم تۆپى بەربانگ و شتى تىرىش..... ۱۶
- ۱۹ شپۆه كلاسيكىيە كەى رۆژوو شكاندن
- پىنجەم و تارى عەسران ۲۱
- ۲۴ و تارى عەسران لە ئىستادا
- ۲۶ و تارى عەسران لە سەردەمى كۆرۆنادا
- شەشەم بۆچى راگەياندەنە كان رېژ لە مانگى پەمەزان ناگرن؟! ۲۸
- ۳۳ حەفتەم پەمەزان و پۆژوو، لە ئەدەبىياتى كوردیدا - بەشى يەكەم
- هەشتەم پەمەزان و پۆژوو، لە ئەدەبىياتى كوردیدا «شاعىرانى كلاسيك» -
- بەشى دووہم..... ۴۶

- نۆیه م خویندنه وه له رهمه زاندا (ئایا خودا ئه مری کردووه به، به رۆژوو بوونی
 عه قلا؟!) ۵۸
- ده به م رۆژیکی پیغه مبه ر ﷺ له رهمه زاندا - به شی یه که م ۶۴
- یازده یه م رۆژیکی پیغه مبه ر ﷺ له رهمه زاندا - به شی دوو م ۷۱
- دوازده یه م رهمه زانی مندالان (له پهروه رده دا پاداشت هه ر کالآ نییه!) ۷۷
- سیزده یه م رهمه زان له گۆشه نیگای «شیخ شه عراوی» دا ۸۷
- چوارده یه م ریکلام له رهمه زاندا! ۹۳
- پازده یه م کتیبی برسیتی (برسیه تی)! ۹۶
- شازده یه م "کات" له رهمه زاندا، باوهرده که ییت دوای هه موو شتییک ته نها ۶۰
- کاترمیرت بو بمینیتته وه؟! ۱۰۴
- حه قده یه م خویندنه وه یه کی نوئ بو جهنگی به در له کتیبی (موحه ممه د ﷺ
 سولتانی دلان) ۱۰۹
- هه ژده یه م ئومه تیبکی چالاک له رهمه زاندا ۱۱۵
- نۆزده یه م گوایه ده لین: (رهمه زان و رۆژوو ته مه نی مرۆف درئژ ده کات!) ۱۱۷
- بیستم شه ویکی پیغه مبه ر ﷺ له ده شه وه کانی کۆتایی رهمه زان ۱۲۰
- بیست و یه که م ۱۲۶
- ئاگاداری دزه کانی شه وی قه در به! ۱۲۶

- ۱۲۶.....(حەوت ئامۇژگارى گىزىگ)
- ۱۲۹..... بىست و دووھم ھونەرى نزا و پارانەوھ لای دوا پىغەمبەر ﷺ
- ۱۴۲..... بىست و سىيەم شەونوئىژ
- ۱۴۶..... بىست و چوارەم ئەگەر ئەمە دوا رەمەزان بوو!.....!
- ۱۵۰..... بىست و پىنچەم
- ۱۵۰..... رەمەزانى سالى ۲۰۵۰!.....
- ۱۵۸..... بىست و شەشەم ئەلف و بىي رەمەزان
- بىست و ھەفتمەم بۆچى پىويستە تېرەمپ، بەرۇژوو بىت؟! (وھيان بۆچى
- ۱۶۳..... پىويستە تېرەمپ، ئەزمونى رەمەزان بکات؟!)
- ۱۶۷..... بىست و ھەشتەم رەمەزان لە ماليزيا
- ۱۷۴..... بىست و نۆيەم فاكسىنى رەمەزان و شتى تىش
- ۱۷۶..... رەمەزاننامە سىيەم ئەوا كۆچى كرد مانگى رەمەزان
- ۱۸۴..... كۆتايى
- ۱۸۵..... ناوەرۆك